

LABINSKI
20 godina
UZLET
20 godina
LIKOVNO
20 godina
STI

Branka Arh

LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI 20 godina

LABINSKI
20 godina
UZLET
20 godina
LIKOVNO
20 godina
STI

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records in a business setting. It highlights how proper record-keeping can help in identifying trends, making informed decisions, and ensuring compliance with various regulations. The text emphasizes that records should be organized systematically and stored securely to prevent loss or damage.

Next, the document addresses the challenges of data management in the digital age. With the increasing volume of data generated by businesses, it becomes crucial to have robust systems in place for data storage, retrieval, and security. The author suggests investing in reliable hardware and software solutions to manage this data effectively.

The third section focuses on the role of technology in streamlining business operations. It explores how automation and digital tools can reduce manual errors, save time, and improve overall efficiency. Examples of such technologies include accounting software, project management tools, and customer relationship management systems.

Finally, the document concludes by stressing the importance of regular audits and reviews. By periodically checking the accuracy and completeness of records, businesses can ensure that their data remains reliable and up-to-date. This practice also helps in identifying any discrepancies or areas for improvement in the record-keeping process.

LABINSKI UZLET
LIKOVNOSTI

20 godina

Nakladnik
Grad Labin

Za nakladnika
Tulio Demetlika

Projekt vodila
Loredana Ružić Modrušan

Urednica
Branka Arh

Proslov
Branka Arh

Recenzija
Gorka Ostojić Cvajner

Prijevod na engleski
Tina Bošković Sertić

Fotografije
Eduard Strenja, Rajan Milošević

Oblikovanje, prijelom i priprema
Ivona Verbanac

Lektura i korektura
Branka Arh

Naklada
400

Tisak
Znanje d.o.o., Zagreb

Realizacija
Welt d.o.o., Rijeka

Labin, 2016.

ISBN

Branka Arh

LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

20 godina

Grad Labin

Labin, 2016.

Grad Labin objavljuje ovu monografiju u prigodi dvadesete obljetnice Labinskog uzleta likovnosti, manifestacije labinskog likovnog stvaralaštva utemeljene kao dar labinskih umjetnika svome Gradu u dane kada on slavi svoj dan.

Monografija Uzleta je još jedna umjetnička priča o Labinu (znamo i za one na koje se nadovezala: Mediteranski kiparski simpozij, Labinski atelijeri) u kojoj su labinski umjetnici iskazali svoja viđenja i traganja za smislom i razlozima kroz zamršene putove života i umjetnosti. Mnogi s pravim žarom. Ona svjedoči o kreativnosti na našem tlu, o idejnom začetniku Josipu Diminiću, o likovnim umjetnicima nama poznatima i bliskima, o laureatima priznanja za najbolja stvaralačka djela u dvadeset godina Uzleta. Ona pobrojava labinske umjetnike, sudionike Uzleta, njih 48. Uvrštava podatke o njima i njihovim likovnim djelima izloženim na Uzletima. Nudi izazove i poticaje budućim naraštajima da uspostave i izgrade pozitivan odnos prema nasljeđu i prema suvremenosti, prema našem kulturnom i umjetničkom identitetu. Podsjetnik je i na one koji više nisu s nama, da ne otklize u zaborav, da žive i traju s nama u našem sjećanju i u memoriji budućnosti.

Grad je redovito podržavao sve Uzlete, otkupom nagrađivao umjetnike čija je djela izabirao stručni ocjenjivački sud pa danas ovu izuzetno značajnu zbirku suvremene labinske umjetnosti s ponosom predstavlja u Hrvatskoj i u inozemstvu znajući da su dosezi ljudskoga duha najbolje, najljepše i najuvjerljivije iskazani baš u umjetnosti.

Tulio Demetlika

Gradonačelnik Grada Labina

Rane jeseni prošle godine, na putu za Pulu, na mostu Raša rekao sam sebi i Jasni da su priroda i umjetnost plemeniti, obogaćeni dar ljudskom rodu i svim živim bićima.

Labinski uzlet likovnosti je jedan od pokazatelja tih misli i doživljaja!
Idemo dalje, u tom hodu!

Josip Diminić

LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

20 godina

Branka Arh

Labin je jedan od najljepših istarskih gradova. Pun poetike u širokim panoramskim vidicima, pun sadržaja u dalekim historijskim podsjetima. Grad s evokacijama najstarijeg slavenskog doseljenja, s drevnim zvukovima u dijalektu i sa sabranom atmosferom umjetničke tradicije. Mjesto uspomena na velike historijske ličnosti i djela i na generacije tih umjetničkih predanika što su gradili palače u gradu i podizali crkvice u polju, što su prekrili zidove freskama, postolja kipovima i fasade plastikom. ¹

Doista, labinski su graditelji i majstori znali cijeliti tektoniku cjeline i prostor življenja, znali su se odrediti prema integritetu arhitekture i krajolika, poštivati sklad i disciplinu oblikovanja, prepoznavati taktilnost i trajnost kamena, razloge dugih nizova moćnih zidina, gromača i kamenih popločenja, iz konstitucije kraja iznjedriti trajnu stvaralačku misao koja i danas nastanjuje labinske prostore, pretače se u snagu kipara, slikara, pjesnika, znanstvenika. Znaju Labinjani da Labin nisu samo zgrade, ulice, trgovi, crkve, zidine. Labin su svi oni koji vole svoj grad, svi oni koji dograđuju i izgrađuju njegovo duhovno i kreativno biće. Znaju Labinjani za svoje obveze čuvanja tragova opstojnosti i povezivanja tih tragova sa suvremenim oblikovanjem prostora. Ne prekrivanjem tih tragova ovovremenim tehnološkim sredstvima

(žbukom, asfaltom, betonom), već poštivanjem vjekovnoga graditeljskog umijeća, osluškivanjem bila kamena koji nosi stotine odjeka, legenda i priča čvrsto povezanih sa životom.

Možemo krenuti s pogledom prema intimnom i utišanom prostoru gradske lože koja čitavom labinskom prostoru daje mjeru organiziranosti, duhovne moći i nadahnuća. Oko nje se u prošlosti odvijao cjelokupni život. Izgrađena je oko 1550. izvan zidina grada kao javni objekt višestruke namjene i mjesto važnih događanja: pod ložom se sastajalo općinsko vijeće, pod ložom se saslušavalo, mirilo i sudilo, pod ložom su se čitali gradski proglassi i presude, sastavljali ženidbeni i drugi ugovori, pod ložom se odvijao izravni kontakt građana i vlasti. Pod njenim krovom se trgovalo, održavale se javne dražbe, sajmovi i razne pučke fešte. Tu se kockalo i kartalo. Služila je putnicima i prolaznicima kao sklonište pred kišom i nevremenom. Prilikom obnove 1932. dobila je novi krov i lapidarij s rimskim i srednjovjekovnim natpisima i grbovima poznatih labinskih obitelji. Šezdesetih godina 20. stoljeća rimski natpisi su preneseni u Narodni muzej, a srednjovjekovni u atrij palače Frančević. Dio kamenih reljefa (grbova) kasnije je vraćen na staro mjesto.

A tko je u zadnja dva desetljeća u doba proslave Dana Grada (sredinom kolovoza) došao u Labin, nije mogao mimoći izložbu labinskih umjetnika u ovome prostoru. Doista, već s glavnoga trga stare jezgre grada, između moćnih kolonada provirivali su segmenti izložbe pod nazivom Labinski uzlet likovnosti, pozivali na razgledanje, nudili ugođaj i uvid u recentno stvaranje labinskih umjetnika. Kustoska koncepcija Uzleta računala je uvijek na slikare i kipare po vokaciji, na one koji su dokazali da kreativnim duhom mogu mjeriti svoj grad, da su važan čimbenik u njegovu životu, da su sposobni iznijeti i nametnuti svoja gledišta, svoje prostore viđenja i izričajne posebnosti, svoje neporecive tragove i dokaze o postojanju i trajanju, o toleranciji i uvažavanju najrazličitijih autorskih izričaja. A grad Labin, obogaćen i oplemenjen djelima koja su nastala njemu u čast, pružao je veliku potporu stvaralačkom djelovanju svojih umjetnika.

U ozračju Mediteranskog kiparskog simpozija koji je svojom razinom i međunarodnim iskustvima vrhunskih kipara omogućavao labinskim umjetnicima usvajanje istinskih kiparskih vrijednosti, zatim Labin Art Expressa, Labinskih atelijera, Muzeja grada, reprezentativne Gradske galerije, Galerije Alvona i sjajnih labinskih umjetnika Uzlet je osiguravao mjesto i život u prostoru suvremene hrvatske umjetnosti. Okupljao je one priznate, etablirane i odane Labinu, vrsne umjetnike koji se često pojavljuju na hrvatskoj i međunarodnoj likovnoj sceni te uz njih mlade, željne afirmacije. Svaki je Uzlet bio nova situacija, nepredvidljiva, uvijek s drukčijim rezultatom, uvijek s drukčijim skladom razlika, kao novo biće. Prepoznavao je kreativnost i ozbiljna mjerila, sažimao provjerene vrijednosti i vitalnost koja Labin smješta usred likovnih događanja ne samo Istre. Nije se zatvorio u lokalne okvire, već je uvijek iznova iznalazio načine da se uklopi u jedinstvenu hrvatsku umjetničku scenu. Nije bio tek smotra likovnog djelovanja labinskih umjetnika, već rezime stvaralačkog iskustva, mogućnosti i znanja, specifična manifestacija s koncepcijom i ciljem, s jasno artikuliranim izložbama na otvorenom u harmoniji s prostorom gradske lože i čitave povijesne jezgre. Radilo se o nastojanju da izložba recentne labinske likovne produkcije ponudi vizuru zaokružene cjeline koju definira prostor, ali da istodobno usmjerava pogled na pojedinačna autorska ostvarenja. Loža kao prostor za umjetnost i za publiku nudila je interakciju i dijalog, percepciju umjetničkog djela i stvaralačkog čina, osobiti doživljaj suvremenog likovnog života. Uzlet je nosio senzibilitnost, živost i kontinuitet labinskog likovnog fenomena. Likovne vrijednosti i posebnosti pronosili su autori sami.

Projekt je osmislio Josip Diminić, akademski slikar, samosvojna stvaralačka osobnost, najzaslužniji promotor labinske umjetnosti koji je imao dugoročnu i dalekosežnu inicijativu i viziju stvarnog uzleta labinske likovnosti. U svome više od pet desetljeća dugom stvaralačkom djelovanju, s velikim slikarskim i kiparskim iskustvom, ispisao je pitanja i odgovore ljudskoga i umjetničkoga pogleda na svijet, povezo zavičajni prostor s univerzalnim vrijednostima života i umjetnosti, ugradio u suvremenu hrvatsku umjetnost

jedan od najzanimljivijih opusa. Ukorijenjen u zavičajnost, rodnom Labinu i Istri posvetio je sav svoj život. Njegovi likovni nastupi i projekti izražavaju jasne ciljeve i visoke kriterije. Onaj ulog iskrenosti i hrabrosti koji ga je vodio i koji mu je otvarao nove putove, pristupe i poglede na umjetnost, življen je i osmišljen u svome početku i u svome kraju. Tako Mediteranski kiparski simpozij, tako Bijela cesta, tako Labinski uzlet likovnosti, tako brojni drugi projekti kojima i danas brani svoju misao, životne i duhovne vrijednosti, Labin kao mjesto svoga pripadanja i svoga utočišta.

Osobito mu je važna bila potpora mladima. Prostor Crkvice Sv. Stjepana svake su godine u Dane Uzleta ispunjavali svojim radovima studenti likovnih škola (zagrebačkog, riječkog, ljubljanskog, venecijanskog i milanskog učilišta) koji su slobodnim izborom teme i medija izražavanja iskazivali svoje likovne interese i svoje dosege na stvaralačkom putu. Otvoreni europskom senzibilitetu i aktualnim izražajnostima, neopterećeni, slobodni i svježiji, raznolikošću i posebnošću tumačili su svoje zajedničko mjesto, svoj Labin. Redovito izlaganje studentskih radova bio je rezultat želje da talentirani pojedinci ne čekaju službene potvrde, već da im se i prije diplome pruži mogućnost izlaganja i kritičkog odmjeravanja, suočavanja s publikom, s izazovom i odgovornošću javnog nastupa i suda kritike. Tako su brže napredovali i lakše nalazili svoj stvaralački put, individualni pristup i osobni iskaz. Iza njih su stajali njihovi učitelji, uzori i autoriteti. Mnogi od njih koji su se školovali za umjetnost i posvetili umjetnosti, kao umjetnici i likovni pedagozi u osnovnim i srednjim školama te kao profesori na fakultetima, ulančani su u likovno obrazovanje nadarenih mladih autora.

Uzlet je otvarao vrata svim vrijednim autorskim likovnim nastupima. I onima koji su prepoznavali objektivnu pojavnost i onima koji su prepoznatljiva obilježja reducirali i podređivali sasvim subjektivnim vizijama, u sintezi ili analizi, s obiljem pojedinosti ili s minimalističkom mjerom, u tradicionalnim likovnim izričajima ili u novim vizualnim medijima, bez isključivosti i ograničenja. U duhu postmodernističkog pluralizma, Uzlet je s respektom rezimi-

rao i bez dvojbe usvajao tradiciju, suvremenost i aktualnost.

Prvi Labinski uzlet likovnosti ili spomin za nezaborav (1997.) bio je jednodnevna manifestacija s naglašenom idejom otvorenosti. Gorka Ostojić Cvajner, povjesničarka umjetnosti, kuratorica prvoga Uzleta, napisala je u predgovoru kataloga: *U globalnom, sadržajnom određenju projekta – uz osnovu likovnosti – obuhvaćeno je komplementarnim programima sve što je istinski lijepo i istinski dobro... Kao trag u vremenu i prostoru jednog malog Grada velikih ljudi. A ja znam da nas blagonaklono gleda i nad nama bdije mudro oko Matije Vlačića Ilirika. Svi atelieri, svi prostori bliski likovnom djelovanju, galerija Alvona i Mediteranski kiparski simpozij u Dubrovi s parkom skulptura na otvorenom, pozivali su posjetitelje na uključenje u svijet umjetnosti i stvaranja, fotografi su iznalazili najbolje kadrove na temu Labina, u živom i životnom kreativnom ugođaju likovnost je izašla na gradske ulice i trgove. Prvi je uzlet uspostavio i temeljne odrednice ovoga ambicioznog projekta: kriterij umjetničke vrijednosti likovnog djela, recentnost, otkup djela koje stručni ocjenjivački sud predloži Gradu, stvaranje fundusa buduće gradske galerije te predstavljanje otkupljenih djela stalnim postavom.*

Drugi Uzlet (1998.) istaknuo je potrebu kontinuiteta u životu labinske umjetnosti i ozbiljnu ambiciju da se iz brojnih atelijera uspostavi vertikala likovnih vrijednosti koja će Labin predstaviti kao značajno likovno središte i koja će imati domašaj i izvan granica Hrvatske. Konceptcija izložbe uvažavala je različite likovne govore i ideje, odanost tradiciji koja snaži duh, odnos prema materijalu i oblikovnoj viziji, ono što se iskazuje u neposrednom istarskom ishodištu kao lokalni štih i spoznaja o stvaralačkoj senzibilnosti kraja. No, najvažniji kriterij pri odabiru djela za izložbu Pod ložom bio je stvaralački doseg. Treći Uzlet (1999.) bavio se pitanjima kako zadržati razinu, značenje i važnost, kulturološku i estetsku komunikaciju, što i koliko od recentnog likovnog stvaralaštva prezentirati, što može biti mjera Labinskom uzletu likovnosti, a da se ne pretvori u smotru jednogodišnjih obrazaca prepoznatljivih autorskih rukopisa i umjetničkih uvjerenja. Veći dio sudionika već je sa

sigurnošću trasirao svoje staze i ogradio polja svoga traganja pa su se mogli elaborirati najprepoznatljiviji tijekovi, zajednička i pojedinačna polazišta i stajališta labinskog umjetničkog stvaranja, ali se uvijek s povjerenjem osluškivalo uključivanje novih sudionika i novih likovnih strujanja. Trećem Uzletu pridružili su se umjetnici iz Zagreba koji povremeno borave u labinskom kraju, Dubravka Babić sa svojom samosvojom poetikom figuracije nabijenom žestinom kretanja, gestualnošću i eksplozivnom dramatičnošću te Peruško Bogdanić sa svojom elegantnom estetikom forme. ² Ta dobrodošla podrška uglednih predstavnika hrvatske likovne scene, umjetnika autentične i prepoznatljive osobnosti, značajno je doprinjela vitalnosti labinskog likovnog kruga. Njihova su gostovanja bila izuzetno važna, oni su bili vanjska poluga, smjernice razvojnoga puta, oni su otvarali šanse za budućnost i mogućnosti uspostavljanja logičnog mosta kojim će se labinska likovna scena približiti hrvatskome središtu.

Svakom sudioniku Uzleta bilo je stalo da njeguje visoke umjetničke kriterije, da svjedoči svoju uraslost u istarsko tlo i istodobno svoju kozmopolitsku orijentiranost te da neprestano proširuje svoje vidike i prostore vlastite slobode. Četvrti Uzlet (2000.) ukazao je na srodnosti i različitosti koncepcija i stilova u labinskom likovnom podneblju, na neka izdvojena umjetnička uvjerenja te na postmodernističke asimilacije i pretvorbe u osobne poetike. Peti Uzlet (2001.) preispitivao je motive istarskoga krajolika, ne u vidu romantičarskog povratka prirodi, već u vidu premošćivanja dubokog prostora otuđenja koje je u čovjeku izazvao tehnologijom uvjetovan svijet. Novidah unijelo je otvaranje prema međunarodnoj suradnji. ³ Šesti Uzlet (2002.) priredio je okupljanje labinskih umjetnika u tri prostora: otvoreni prostor Gradske lože u kojemu su izlagali pozvani, priznati i etablirani, još je jednom potvrdio da je šarm neposredne komunikacije s motriteljem sasvim poseban i nezamjenjiv u doživljaju; u Crkvi Sv. Stjepana bilo je prvo okupljanje laureata prethodnih Uzleta, vrsnih umjetnika koji su predstavljali pet prošlih Uzleta, koji su svaki na svoj način govorili o posebnim i zajedničkim vrijednostima labinske likovne vertikale i svaki na svoj način jamčili opstojnost i

uspjeh; u palači Scampichio nastupili su mladi, otvoreni aktualnim europskim izražajnostima, četiri studentice pristigle s četiri različita likovna učilišta - riječkog, ljubljanskog, venecijanskog i milanskog.

Povremeno se ipak osjetio zamor, ponavljanje istih stvaralačkih obrazaca, nedovoljna provokativnost, dojam da nedostaju hrabri zaleti i odlučni iskoraci u novo. Tražio se izlaz iz rutine, pokušavao se pronaći odgovor na pitanje kako osmisliti izložbu koja će potaknuti i zadovoljiti različitost interesa i stavova svih labinskih umjetnika. Nataša Šegota Lah, kuratorica sedmoga saziva (2003.), u predgovoru kataloga ukazala je na činjenicu da *Uzlet počiva na našem ciljanom istraživanju zajedništva u različitosti, a ne, kako je uobičajeno misliti, u pukom prelaženju po površinama mnogobrojnosti*. Godine 2004. donesena je dobra odluka da se Uzlet u budućim sazivima usmjeri prema zadanim temama koje će problematizirati sadržaj, formu ili likovnu tehniku, zadržati interes i razinu vrijednosti. ⁴ Makar nepretenciozne, zadane teme iziskivale su duži i intenzivniji kreativni napor. Unutar njih autori su se kretali slobodno, temu i kustosku ideju nisu interpretirali doslovno pa je širina i raznolikost morfoloških varijacija i autorskih odgovora na zadanu temu invencijom i duhovitošću često nadilazila očekivanja. Tematiziranje, problemski promišljeno, imalo je svoj razlog i cilj, svoju vertikalnu i svoje značenje. Tako je osmi Uzlet afirmirao akvarel, tehniku brzog i nepopravljivog zapisa, glavne slikarske tehnike još u starom Egiptu, a sjajne domete doživljavao je u Kini, Japanu, Indiji, staroj Grčkoj i Rimu. Hrvatsko slikarstvo danas ne možemo zamisliti bez akvarela Slave Raškaj, Josipa Račića, Antuna Motike, Nikole Reiserera. Izložba akvarela prenesena je u listopadu u prostor Gradske galerije gdje je uz odgovarajuće osvjetljenje doživljaj akvarela bio potpuniji, snažniji i dojmljiviji.

Već je deveti Uzlet (2005.) na temu *Prostorni crtež i skulptura* dao zrelije, uvjerljivije i provokativnije rezultate od prethodnih te otvorio niz pitanja: gdje su medijske granice između crteža i slike, skulpture i objekta, kako definirati skulpturu, kako percipirati prostor i likovni ugođaj, konceptualno, tra-

dicionalno i avangardno poimanje prostora? Deseti Uzlet (2006.) na temu *Svjetlo i boja u istarskom krajoliku* okupio je one labinske umjetnike koji u suštini svoga kreativnog bića nose vizure zavičajnosti i boju kao svoju najsmjeliju likovnu misao. Ponudili su zanimljive interpretacije krajolika: kao sažete činjenice ili kao rasute strukture, kao impresije ili kao ideje. Od naznake do prepoznatljivog. Od geste do konstrukcije. Od analitične do intuitivne komunikacije, od pravila do slučajnosti i do ispreplitanja jednog i drugog. To su te likovne komponente koje prirodu pretvaraju u novu prirodu, prerađenu i dorađenu ljudskim duhom. Nit vodilja jedanaestoga Uzleta (2007.) bila je tema *Moć percepcije u umjetnosti*. Novi teorijski pristup slici temelji se na percepciji kao jednoj od najvažnijih odrednica slike. U znanosti o slici slika se interpretira kao medij opažaja. Kako su labinski umjetnici odgovorili na ovu temu? Njihova djela mogla su se iščitati kao percepcija prostora, boje, ljudskog lika i objekta. Čvrstu jezgru izložbe pod ložom predstavljala su ostvarenja temeljena na autorskim izričajima i individualnim pristupima u umjetničkom istraživanju, ona koja su otvarala put u unutarnji život umjetničkog djela. I ovaj Uzlet odvijao se u tri izložbena prostora: pod ložom, u Crkvi Sv. Stjepana gdje su izlagali studenti treće godine Akademije primijenjenih umjetnosti u Rijeci i u galeriji *Alvona* gdje je predstavljeno drugo okupljanje laureata Uzleta. Jedanaesti Uzlet predstavljen je i pulskoj publici u MMC, u prostoru koji je otvorio novi pogled na djela labinskih umjetnika, stvorio novu likovnu priču, omogućio uočavanje nekih vrijednosti koje se u uvjetima pod ložom nisu mogle zamijetiti.

Osobitu pozornost pobudio je dvanaesti Uzlet (2008.) s temom *Likovna izražajnost novih medija*. Tema je omogućila niz različitih umjetničkih pristupa, uspostavljanja interakcije unutar multimedijских projekata i kidanja spona s tradicionalnim oblicima likovnoga izražavanja. Suvremenost nam nudi više ideju koja problematizira, aktualizira i provocira neki društveni problem, nego ljepotu forme i vještinu ruke. Ovaj je saziv dao posebni prostor baš tom segmentu vizualne umjetnosti dokazujući da labinski likovni prostor novih medija ravnopravno i paralelno živi uz umjetnost usmjerenu prema

tradicionalnim slikarskim i kiparskim izričajima. Iz prostora pod ložom izložba se protegnula na dio isprovociranih prostora stare jezgre grada. Važan je bio i obrazovni dio ovoga projekta, pristup bez mistifikacije, ukazivanje na tematsku i stilsku različitost promišljanja u novim sredstvima izražavanja koja brišu granice među likovnim medijima i mijenjaju shvaćanja i definicije o slici, skulpturi, crtežu, grafici, koja mijenjaju percepciju prostora i otvaraju niz pitanja vezanih za konceptualnu umjetnost. S druge strane, važno je bilo ukazati na zavodljive zamke u suvremenim pristupima likovnom stvaranju. Značajan iskorak ovoga saziva bio je *Netz projekt 2008* koji je osmislio Orlando Mohorović sa ciljem da se Uzlet umreži u sustav informacija. Za trajanja izložbe informacije o Uzletu i sudionicima kretale su se u pedesetak poznatih galerija na svim kontinentima.

Trinaesti Uzlet (2009.) ponudio je labinskim umjetnicima temu *Alkemija akromatskog* koja kreativnost i analitičnost svodi na odnose bjelina i crnina, svjetlina i tamnina, na stupnjevanja tonova od bijele preko sive do crne, na asketska strukturiranja intenzitetima i valerima. Prema teoriji o bojama, bijelo sve boje reflektira, crno sve boje apsorbira. Bijelo je apsolutna boja koja naznačuje ili odsutnost ili zbroj boja. Crno je suprotno bijelom, ali mu je po apsolutnoj vrijednosti jednako, izražava nepostojanje ili zbroj boja, negaciju ili sintezu boja. Na jednoj strani naznačuje granicu toplih boja, a na drugoj granicu hladnih boja. Bijelo se, kao i crno, može smjestiti na obje strane kromatske ljestvice, na početak ili na završetak dana. Elementarnim kontrastom crnog i bijelog veliki Albrecht Dürer, slikar i grafičar vrijedan divljenja i po monokromima (bakrorezima i drvorezima), dosegao je najsuptilnija stupnjevanja svjetla i sjene, senzacija i emocija. Linije su mu bile značajnije od boja. A za Kandinskog bijela je boja *simbol svijeta u kojemu su sve boje, kao svojstva materijalnih supstanci, iščezle*. Temeljem ovih saznanja, umjetnici su se kretali poznatim prostorima već provjerenih osobnih poetika.

Četrnaesti Uzlet (2010.) bavio se temom *Autor u prvom licu* koja nosi iskaz osobnog viđenja umjetnosti. Impresionirao je širinom stilskih, morfoloških i

trendovskih pristupa, živom kreativnošću temeljenoj na povezanosti tradicije i suvremenosti. A petnaesti rođendan ovoga projekta (2011.) obilježila je tema *Ruka koja stvara*. Iskrenim izričajem i kultiviranim likovnim govorom umjetnici su iskazali umjetničku percepciju ruke koja ostavlja individualni trag, koja zna otkriti i prepoznati stvaralačku dimenziju prirode, koja se proteže kroz prošlost i budućnost ispisujući povijest čovjeka i svijeta.

Veliko zanimanje pobudio je i šesnaesti Uzlet (2012.) s temom *Od rudarskog okna do umjetnosti* koji se odvijao u ozračju obilježavanja 90. obljetnice Labinske Republike. Umjetnici su još jednom dokazali da kreativnim duhom mogu mjeriti svoju povijest i svoj grad, da su važan čimbenik u njegovu životu, da su sposobni oživjeti rudarsku prošlost Labinštine, pobuditi zanimanje za likovni način gledanja na labinsku rudarsku prošlost, da mogu osvijestiti vrijednosti i značenja kulturnog i likovnog nasljeđa, nametnuti svoja gledišta, svoje prostore viđenja i izričajne posebnosti, svoje neporecive tragove i dokaze o postojanju i trajanju. Slike su otvorile prostore sjećanja, radosti povrataka i boli gubitaka, prostore življenja koji su utekli u umjetnost da budu trajniji i univerzalniji, da budu umjetnička vizija ljudskih sudbina u jednom prostoru i vremenu, memento labinskim rudarima. Svi su umjetnici izuzetno pozitivno reagirali na prijedlog da ova cjelina ostane u trajnom vlasništvu Grada. Renato Percan tada mi je rekao: *Ja se borim sa životom, nemam snage, ali volio bih biti dio ove cjeline i rado ću se uključiti*. Takav stav, nekalkulatorski, nematerijalistički, to je ono što zavrjeđuje najveće poštovanje i divljenje. Dokazuje da su labinski umjetnici, usprkos zagađenosti naših dnevnih života, zadržali ljepotu i dostojanstvo duha. Ova vrijedna donacija povjerena je Gradu na čuvanje, da je štiti i brani, da je sustavno proširuje, obogaćuje i razvija, da sadašnjosti i budućnosti govori o tome kako se kroz umjetnost osvješćuju vrijednosti i značenja, da joj osigura adekvatan prostor. Prostor je bitan. Stalni postav ova će djela naći u obnovljenoj zgradi uprave rudnika, u novoj Gradskoj knjižnici. U suradnji s likovnim umjetnicima drugih rudarskih gradova, izložba šesnaestoga Uzleta predstavljena je u Pečuhu i Baji (Mađarska, 2009.) te u Velenju (Slovenija, 2014.). Izvan Labina i

Hrvatske Uzlet se kretao i s izložbom laureata: u Osijeku (2009.), u Vukovaru (2010.), u Cordenonsu, Sospirolu i Manzanu (Italija, 2009.).

Kroz temu *Dvoje* (sedamnaesti Uzlet, 2013.) umjetnici su pokušali iskazati iskustvo čovjekove iskonske čežnje za dohvaćanjem jedinstva. Opširnost zadane teme prizvala je sjećanja iz djetinjstva, metafore majčinstva, ideju zajedništva kao mjeru svijeta, tjeskobne i nemirne misli zaokupljene dramom života i ljubavi, dualistička promišljanja temeljena na aspektu suprotnosti i suparništvu dvaju suprotstavljenih principa života, traganja svemirskim bezdanom za sretnim životom i univerzalnom istinom. Osamnaesti Uzlet (2014.) na temu *Autoportret* otkrio je domišljate interpretacije i preobrazbe vlastitoga lika i lica, od vidljivoga nastojanja da se naglasi fizička sličnost i odrede psihološki momenti do isticanja interpretativnih značajka autorskog izričaja (ono što nazivamo stilom). Veći broj autora priklonio se klasičnom pristupu autoportretu s naznakama psihološkog u procesu samoanalize i s primjesama autoironije, podsmijeha ili uznemirujuće tjeskobe. Pukim ponavljanjem i banalnim nizanjem autoportreta, neumjerenim uvećavanjem lica ili odrazom vlastitoga vriska oživljavala se ideja pop-arta. Neke likovne poruke suvremenog izričaja nosile su negaciju vlastite realnosti, jezik koncepta i ekološkog angažmana. U temu devetnaestoga Uzleta (2015.) *Ta druga vrata grada od ugljena* ulazilo se osjećajnošću i simbolikom iz koje su provirivala nataložena iskustava i sjećanja. Zalazilo se iza granica doslovne očitosti, bilježili su se unutarnji tragovi grada od ugljena: crni tragovi rudarskih života i crveni tragovi povijesnih rana. Obrazlagala su se egzistencijalna pitanja, naslućivale skrivene strane čovjeka i svijeta, vizualizirali su se sudari života i smrti, ali i otvarala skrivena vrata nade i optimističnih odraza. Dva-deseti Uzlet (2016.) sumirao je rezultate: izdanjem monografije i izložbom laureata svih Uzleta u prostoru Gradske lože.

Četvoro laureata Uzleta, nažalost, više nema. A baš su oni, svaki na svoj način, snažno obilježili labinsku likovnu scenu i dali nemjerljiv doprinos labinskoj i hrvatskoj likovnoj umjetnosti: Quintino Bassani, Renato Percan, Sanja

Švrljuga Milić i Beti Kranjčević. Nekoliko izdvojenih podsjeta na njih:

Quintino Bassani (1928. – 2007.), slikar, dostojanstveni tumač istarskoga krajolika, u svoje je slike unio racionalnu organiziranost planova i čistoću iskaza dorađenog do perfekcionizma. Dijalog s krajolikom ostvarivao je čisto i strogo analitično, provjeravajući svako kretanje crte i svaki ton prigušene boje na slikanoj plohi. Geometrijom i konstrukcijom oblika i prostora sapinjao je i smirivao nemirna gibanja, valovitim kretanjima podvlačio je lirsku orijentaciju. Njegova maštovita strukturiranja, reduciranja, umrežavanja i zgušnjavanja motiva kretala su se od asocijativnih do apstraktnih predodžaba istarskog krajolika. Vizualno atraktivnim geometrijskim formama nije oponašao prirodu, već je stvarao prepoznatljive kompozicije likovnog reda, čistog, jasnog i profinjenog kolorita, eksresije elementarnih ritmova i moćnih pejzažnih prizora gledanih iz ptičje perspektive. Strukturiranjem valovitih forma oblaka i izoranih istarskih polja izjednačavao je nebo i zemlju, ravnim linijama odjeljivao je elemente krajolika u čvrste geometrijske sekvence, stvorio tako stilske obrasce kojima je pomirivao tradicionalno i modernističko u svome slikarstvu. Bio je slikar prije svega, ali njegov *Spomenik rudaru borcu* (1983.) kiparsko je remek-djelo.

Renato Percan (1936. – 2013.), slikar suptilne osjećajnosti, crtač majstorske perfekcije, umjetnik posvećen crtežu, bio je dosljedan figurativnom iskazu i nadrealnim prizorima. Vjeran svom unutrašnjem glasu, dohvaćao je najdublja značenja ljudskoga postojanja. Njegov stvaralački duh uvijek je analizirao i sabirao vječne teme, kompleksne vizije o čovjeku i njegovom nemiru, dramu života i ljubavi. Uvijek se bavio ljudskom sudbinom. Njegovi likovi, oni iz pučkih predaja i oni iz mitskih i povijesnih taloga i oni izrasli iz samoće i tjeskobe, odjeci su uznemirenih unutrašnjih dijaloga koji sabiru njegovu ranjivu senzibilnost. Struktura, pravilni odnosi i ritam koji ne proizlazi iz zadanih kanona, već iz nutrine stvaralačkog bića – to su bili najvažniji aspekti njegova gledanja umjetnosti i svijeta. Logika njegove crtačke strukture nosila je i unutrašnje glasove i gustu vanjsku formu, brojne pojedinosti koje

je pribrajala njegova pustolovna mašta. Jedinstveni jezik njegova crteža i jedinstveni grafiizam njegove slike, to je ono po čemu on stoji uz najveće hrvatske likovne umjetnike. To je ono što čitav njegov život i čitavu njegovu umjetnost drži na okupu. Sva je značenja prepuštao crti kojom je okupljao i sabirao, zgušnjavao i objedinjavao sebe, svoj život, svoju umjetnost, čovjeka i svemir. Svaki mu je potez imao svoj razlog, važnost i značenje. A zavičajno istarsko ishodište bilo mu je trajno uporište.

Sanja Švrljuga Milić (1959. – 2015.), multimedijalka i kustosica, inventivna i nekompromisna, hrabra i autentična. Posebna po umjetničkom talentu i zreloj umjetničkoj osobnosti, po odvažnosti i jasnom likovnom stavu, po izuzetnoj sposobnosti zapažanja i izražavanja kompleksnih misli i poruka o umjetnosti i svijetu. Žestoka u kritici običnosti, trivijalnosti i banalnosti života, u izgovaranju ironičnih komentara na komercijalnu erotiku suvremenog društva, na duh industrijske civilizacije, na mehaniziranu svijest našega vremena. Dotakla je i neke duboke procjepe i raspuknuća u biću. Željezne slike su najuvjerljivije iskristalizirale njezin umjetnički identitet blizak efektima senzacije, šoka i paradoksalnih situacija. Logikom konstruktivističke zamisli suočavala je odnose trodimenzionalnosti i plošnosti. Njezin način slaganja i povezivanja materijala mas-medija i pop-kulture, njezine jezične igre i zapisi kojima je dopunjavala ideju, domišljeno i duhovito razrješavajući likovne probleme i odnose u prostoru slike, ta njena nekonvencionalna umjetnička koncepcija nosi izuzetnu stvaralačku energiju koja joj je osigurala važno mjesto u suvremenoj hrvatskoj likovnosti. Labin je prigrlila kao svoj prostor življenja i stvaranja. I čuvala je njegovu rudarsku baštinu svim srcem.

Beti Kranjčević (1975. – 2015.) prvi puta je nastupila na Labinskom uzletu likovnosti 2000. i odmah osvojila likovnu publiku i struku zrelošću i ozbiljnošću svoga kiparskoga promišljanja. I na svim narednim likovnim nastupima, samostalnim i skupnim, oduševljavala je svojim tehnološkim reljefima i skulpturama od metalnih i plastičnih strugotina, efektima raznolikih struktura, otvorenosti stvaralačkog postupka, grubom obradbom industrijskih

predmeta, plastičnim vrijednostima odbačenih stvari kojima je stvaralala definirane, životne, oku zanimljive objekte. Intrigirao ju je ritam primarne metalne forme i razigranost površina, konstruktivna gradba forme s naglaskom na strukturi i pokrenutosti površine. Istraživala je dinamične svjetlosne vrijednosti različitih struktura. Trodimenzionalne forme ostvarene tehnološkim sredstvima (metalne strugotine, bakrene cijevi, žica, plastične trake) najbolja su njena likovna ostavština. Njen zadnji likovni nastup na Uzletu 2015. bila je instalacija složena od simboličnih sto drvenih kocaka koje su prizivale život u zajednici temeljen na organizaciji i na čvrstim pravilima, ali s vedrim pogledom prema budućnosti.

Velika je praznina nastala nakon njih.

Važno je reći da je sve Uzlete vodila struka.⁵ Ona je Uzletu davala serioznost, ona je vrjednovala, brinula o kontinuitetu, inzistirala na estetskoj dimenziji i na provokativnosti tema, ustrajala na obrani tradicionalnih medija i izričajnih oblika i istodobno podržavala svaku ozbiljnu novu ideju koja je pokazivala odmicanje od ustaljenih forma i ugrađivanje u suvremenost. Pokretala je pitanja o identitetu umjetnika u kontekstu različitih kreativnih izričaja i o smislu umjetnosti i stvaranja, ali s kritičkim stavom prema potrošnim novotarijama, trendovima i ustaljenim obrascima. Kriteriji su važni. Zato je ocjenjivački sud⁶ predstavljala struka (povjesničari umjetnosti, arhitekti, arheolog) koja je sa svojom popudbinom i znanjem između selektiranih djela prezentiranih na izložbama pod ložom izabirala jedno djelo i predlagala ga Gradu za otkupnu nagradu.⁷ Stručni ocjenjivački sud povremeno je izabirao i sponzorske nagrade.

Umjetnost govori o svijetu u kojemu živimo, što je u njemu vrijedno, a što nije. Upravo je živa kreativnost ono po čemu je labinski likovni prostor jedinstven i poseban. Uza sve blizine i razdaljine, usprkos različitih izražajnosti i senzibiliteta, sjedinio je u istoj zadaći autore različitih naraštaja i likovnih škola. Svjedočio je posebnost labinske likovne scene, šarm okup-

ljanja, međusobnog naslanjanja, osluškivanja i očitovanja istinskih likovnih vrijednosti. Građen, dakako, na baštinjenom, na povezanosti i prožimanju suvremenosti s tradicijom, na pomirljivom suživotu novih vizualnih medija s tradicionalnim slikarstvom i kiparstvom, na međusobnom razumijevanju i toleranciji u raznolikom viđenju i doživljavanju svijeta. U traganju za identitetom u umjetnosti, nadareni pojedinci pronalazili su vlastite relacije, ali su u njih uključivali iskustva ljudskog opstanka pa su razlozi pojedinaca postali razlozi cjeline. Uzlet je po sazivu okupljao dvadeset do trideset likovnih umjetnika objedinjavajući raznovrsnost izričajnih medija (sliku, grafiku, crtež, skulpturu, objekt, keramiku, fotografiju, instalaciju, koncept, video-art). Te su situacije redovito pokazale da labinski likovni umjetnici nisu zaokupljeni samo sobom, da im je važna razmjena ideja, stvaranje novih pozicija na likovnoj sceni, komunikacija sa širom javnošću. Većina sudionika svojom je dosljednošću i prepoznatljivim autorskim izričajem svjedočila da Labin istinski živi svoju umjetnost, da je umjetnost ono najjače što Labin ima.

Labinski uzlet likovnosti povremeno je pratio projekt za fotografe pod nazivom *Grad Labin u umjetničkoj fotografiji* inauguriran na prvom Uzletu 1997. U šest susreta ⁸ autori su ponudili obilje dokumentarnosti, iskazali svoje originalne vizualne spoznaje, osobne komentare zadane teme i motiva. Pratili smo uzbudljive fotografske avanture koje su predočavale zajedničku fascinaciju labinskim prostorima: majstorski odabrane kadrove sa znatnim odmacima od tradicionalizma, pomna kadriranja fragmenata apstraktnih strukturnih kompozicija, poigravanja rasterom, izdvajanja detalja koji tendiraju znaku, propitivanja odnosa svijetlo-tamno, glamurozne magličaste impresionističke vizure s naglaskom na ugođaju i irealnom, vješta balansiranja rubom između stvarnosti i privida. Okom kamere registrirali su ne samo stvarne (formalne) vizure grada, već su inzistirali na tumačenju imaginacije, kreativnog duha i na nezamjenjivoj stvaralačkoj intuiciji. Značenjska težina umjetničke fotografije leži ne samo u sposobnosti da čuva pamćenje, poneki nesvakidašnji trenutak života, već da nas svojim osobitim gledanjem

predmeta i svijeta uvjeri u istinitost prizora te podsjeti na vlastiti hod kroz vrijeme. I samo je na toj razini labinski fotografski Uzlet imao pokriće. Krajnji cilj ovoga projekta bio je memorijalna knjiga Labina koju se razgledava s uvažavanjem i ljubavlju jer govori o ljudima u vremenu i prostoru grada koji je dao brojne umjetnike. Priloge o umjetničkoj fotografiji Labinskog uzleta likovnosti prepustili smo novoj ediciji, foto-monografiji Labina.

Monografski pregled Labinskog uzleta likovnosti predlaže uobičajeni način iščitavanja: zamišljen je kao živa kronološka priča koja počinje s prvim susretom 1997., teče bez prekida devetnaest godina i završava 2016. rezimiranjem svih prethodnih susreta i podsjećanjem na tragove koji ilustriraju živo tkivo labinske umjetničke suvremenosti. Na izložbama Uzleta sudjelovalo je ukupno 48 autora predstavljenih reprezentativnom kataloškom građom sa stručnim predgovorom, reprodukcijama djela svih sudionika i sa svim relevantnim podacima o sazivu.⁹

Zaključujemo da je Uzlet pod ložom bio ne samo mjesto okupljanja i kulturni čin, već i pokretačka snaga, svjesni i angažirani dijalog s prostorom, vremenom i ljudima, s vjernom publikom koja je dolazila i pratila sva događanja, od postavljanja izložbe do otvaranja i zatvaranja. A svega toga ne bi bilo, ni Labinskih atelijera ni Labin Art Expressa ni vrsnih labinskih umjetnika da nije bilo povratnika, umjetnika edukatora koji su razvijali ovu čarobnu labinsku priču od početaka i uspostavljali kontinuitet: Josip Diminić, Jasna Maretić, Renato Percan, Mate Čvrljak, Emil Bobanović Čolić, Eugen Kokot, Vera Kos Paliska. Druga generacija edukatora nastavila je njihov put: Davorka Vadanjel i Zdravko Milić. Generacijsku susljednost pratili su: Anessa Alagić Negri, Alida Blašković, Alen Floričić, Narcisa Adalgisa Škopac, Goran Čvrljak. I najmlađi: Tamara Jan Blažević, Rosana Zupičić Smoković i Eni Blašković stvaraju likovne snage koje će dalje prenositi ideju. Svi ovi izvrsni profesori edukatori zaslužni su za prijenos zanata, znanja i sposobnosti. Ne bi bilo kontinuiteta da nije bilo njih. Među njima su dva emeritusa: Josip Diminić i Vera Kos Paliska.

Uzlet je potvrdio i predstavio Labin kao moćno izvorište duhovne vitalnosti i kao važnu vertikalu istarske i hrvatske likovne umjetnosti. U projektu za budućnost ponudio je obilje građe. I ne završava tu. Samo sabire najbolje i najljepše trenutke svoga trajanja.

¹ Vanda Ekl, Predgovor prve izložbe Labinskih ateliera, Labin, 1968.

² Dubravka Babić sudjelovala je na Labinskim uzletima likovnosti 1999., 2000., 2001., 2002., 2003. i 2004., Peruško Bogdanić 1999., 2000., 2001., 2002., 2003., 2004. i 2005.

³ Povodom obilježavanja 20. obljetnice prijateljstva Labina i Manzana (2001.), umjetnici Manzana priredili su izložbu u Muzeju Grada Labina, a sudionici petog Labinskog uzleta likovnosti uzvratili su gostovanjem u Manzanu.

⁴ Akvarel (8. Uzlet), Prostorni crtež i skulptura (9. Uzlet), Svjetlo i boja u istarskom krajoliku (10. Uzlet), Moć percepcije u umjetnosti (11. Uzlet), Likovna izražajnost novih medija (12. Uzlet), Alkemija akromatskog (13. Uzlet), Autor u prvom licu (14. Uzlet), Ruka koja stvara (15. Uzlet), Od rudarskog okna do umjetnosti (16. Uzlet), Dvoje (17. Uzlet), Autoportret (18. Uzlet), Ta druga vrata grada od ugljena (19. Uzlet).

⁵ Gorka Ostojić Cvajner, povjesničarka umjetnosti (1. Uzlet), Branka Arh, povjesničarka umjetnosti (2. – 6., 8. – 20. Uzlet), Nataša Šegota Lah, povjesničarka umjetnosti (7. Uzlet).

⁶ Članovi stručnog ocjenjivačkog suda: Gorka Ostojić Cvajner, povjesničarka umjetnosti; Slavko Batelić, arhitekt; Fulvio Juričić, akademski slikar; Branka Arh, povjesničarka umjetnosti; Nataša Šegota Lah, povjesničarka umjetnosti; Tulio Vorano, povjesničar umjetnosti; Ester Miletić, arhitektica; Vedran Kos, arheolog.

⁷ Otkupljenim djelima obogaćen je fundus Gradske galerije koji čine slike, crteži, objekti i instalacije. Laureati Uzleta su: Quintino Bassani (1997.), Mirta Diminić (1998.), Ljiljana Vlačić (1999.), Sanja Švriljuga Milić (2000., 2010.), Orlando Mohorović (2001.), Alen Floričić (2002.), Dubravka Babić (2003.), Josip Diminić (2004.), Renato Percan (2005.), Zdravko Milić (2006., 2011.), Karlo Paliska (2007.), Beti Kranjčević (2008.), Emil Bobanović Čolić (2009.), Rosana Zupičić (2013.), Jasna Maretić (2014.), Eugen Kokot (2015.).

⁸ Susreti fotografa organizirani su u okviru cjelovitog projekta Labinski uzlet likovnosti. Održani su: 1997., 1998., 1999., 2000., 2005., 2006. i 2007. Javni poziv za sudjelovanje upućivao se poznatim i priznatim fotografima u Hrvatskoj koji se bave umjetničkom fotografijom. Izložbe su bile selektivne. Stručni ocjenjivački sud dodjeljivao je jednu otkupnu nagradu koja je dobitniku osiguravala samostalnu izložbu u Gradskoj galeriji Labin.

⁹ Od prvoga do sedmoga Uzleta nije sačuvan fotografski materijal u digitalnom obliku pa u monografiji nije bilo moguće reproducirati djela svih sudionika. Četrnaesti i petnaesti Uzlet eksperimentalno je reproduciran na CD mediju.

I. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Nakon što je utemeljio, suutemeljio, inaugurirao i promovirao, u svakom slučaju – punim plućima kao intelektualac i kreativac odgovorno bio decenijski prisutan u Labinu i daleko izvan njega, eto Josipa Diminića još jednoć! Poletnog i novog. Radoznalog, nemirnog i zapitanog. Darežljivog s novim „pilot“ projektom, zasigurno tradici-onalnim od ovog ljeta gospodnjeg 1997. zaslugom i Poglavarstva Grada Labina te suradnika u realizaciji. Diminićevo hrabro „pilotiranje“ i njegove dobre vizure /uvijek/ u domeni likovnosti, kulture i kulturne baštine, bravurozno je i u vratolomnom roku, čistim lupingom iznjedrilo temeljne pilone – nosače ove lokalne, da, ali samo geografski, no po značenju i ambicijama respekta-bilne manifestacije.

Gorka Ostojić Cvajner (iz predgovora katalogu, 1997.)

UZLET LIKOVNOSTI KROZ SLIKU, FOTOGRAFIJU I PLAKAT

Na ovoj svečanosti duha okupit će se 29 likovnih umjetnika s Labinsčine, a izložba biti postavljena »pod i pred Ložu« u Starom gradu...

LABIN - Uz već tradicionalne oblike obilježavanja Dana Grada Labina, 16. kolovoza na labinskoj će se placi od jutarnjih sati prvi put »disati« s labinskim umjetnicima na dosada nedoživljen način. Uz podršku Grada Labina, imenovan je Organizacijski odbor, kojeg čine Željko Brenčić, Radmila Kos Paliska, Eni Modrušan, Graciano Kiršić, Slavko Batelić, Alis Šaina te akademski kipar i slikar Josip Diminić, koji je osmislio čitav projekt pod nazivom »Labinski uzlet likovnosti gradu u čast«. Na ovoj svečanosti duha, prema riječima Gorka Ostojić Cvajner, okupit će se 29 li-

kovnih umjetnika s Labinsčine, dok će izložba biti postavljena »pod i pred Ložu« u Starom gradu. Svaki će se umjetnik predstaviti sa najviše dva recentna rada. Stručni ocjenjivački sud kojeg čine Gorka Ostojić Cvajner, Zvonko Marković i Slavko Bateleć odlučit će o otkupu jednog rada, za stalni fondus buduće galerije grada Labina. Istovremeno će se održati i izložba umjetničkih fotografija na temu Labina, u galeriji »Toš« Urbisa 72. Ova će izložba okupiti fotografe iz Istre i Rijeke, a nagrađenom će autoru osigurati samostalnu izložbu u jednoj od labinskih galerija.

Ujedno će se odabrati još tri fotografije za tiskanje razglednice Labina, a cijeli likovni događaj zakružiti će i izložba plakata Mediteranskog kiparskog simpozija u Malom kazalištu.

Kako bi čitav projekt imao dušu prisnosti, toga će dana pod stoljetnim labinskim kestenovima podno Crča i cvjećari imati svoju izložbu, a poziv je upućen i pekari da izidu na ulice sa domaćim kruhom i kolačima, voćarima sa smokvama i grožđem, dakako, kako bi svi zajedno dali poseban čar gradu u čast.

Loredana RUŽIĆ
BREZAC

QUINTINO BASSANI, Istra, 1997., ulje / platno, 60 x 80 cm

II. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Pomak su omogućili likovni stvaratelji koji su nakon školovanja ostali vjerni svome gradu, ali i Grad Labin koji pronalazi načine da ih zadrži, otvori brojne atelijere, stvori uvjete i materijalne pretpostavke za promoviranje likovne umjetnosti. To svakako znači da umjetnici mogu mjeriti svoj grad, da su doista važni čimbenik u njegovu životu, da su sposobni nametnuti svoja gledišta, svoje prostore viđenja i izričajne posebnosti, svoje neporecive tragove i dokaze o postojanju i trajanju, da mogu dobiti bitku ne samo u skrovitosti i tišini atelijera. S druge strane, grad je nemjerljivo obogaćen i oplemenjen djelima koja su nastala njemu u čast.

Branka Arh (iz predgovora katalogu, 1998.)

IZLOŽBE UZ DAN GRADA LABINA

»PEJSAŽ« MIRTE DIMINIĆ ZA GRADSKI FUNDUS

LABIN – Nakon otvorenja 26. Mediteranskog kiparskog simpozija, program obilježavanja Dana Grada Labina bilježi još dvije značajne kulturne manifestacije. Pod zajedničkim nazivom »Labinski uzlet likovnosti gradu u čast« otvorene su dvije izložbe. Prva je ona likovnih umjetnika Labina »Pod Ložu i pred Ložu«, čije se otvorenje zbilo pred restoranom »Loža« i u njemu je dvadesetčetvero labinskih umjetnika izložilo po jedan rad, a tom su prilikom izloženi i radovi Likovne radionice Kluba mladih. Prisutnima se obratila likovna kritičarka Branka Arh, članica tročlanog ocjenjivačkog suda koji će odabrati i preporučiti Labinu jedno djelo za otkup. Time će se stvoriti fondus buduće

Gradske galerije koja se planira oformiti za četiri godine, a za čije je potrebe Grad otkupio zgradu nasuprot muzeju.

– Unatoč različitim naraštajima, stvaralačkim osobnostima, uvjetima i školama, ova-ko okupljeni umjetnici potvrđuju zavidne dosege labinskog likovnog kruga« – kazala je Branka Arh – te ustvrdila da cilj izložbe nije isticanje pojedinačnih rezultata već otvaranje mogućnosti sagledavanja odnosa osobno-zajedničko–kreativno. Na kraju se zahvalila autoru projekta kiparu Josipu Diminiću te Gradu Labinu kao organizatoru.

Gradonačelnik Marin Brkarić je obznanio odluku ocjenjivačkog suda (Gorka Ostojić Cvajner, Slavko Batelić i Branka Arh) da se otkupi slika

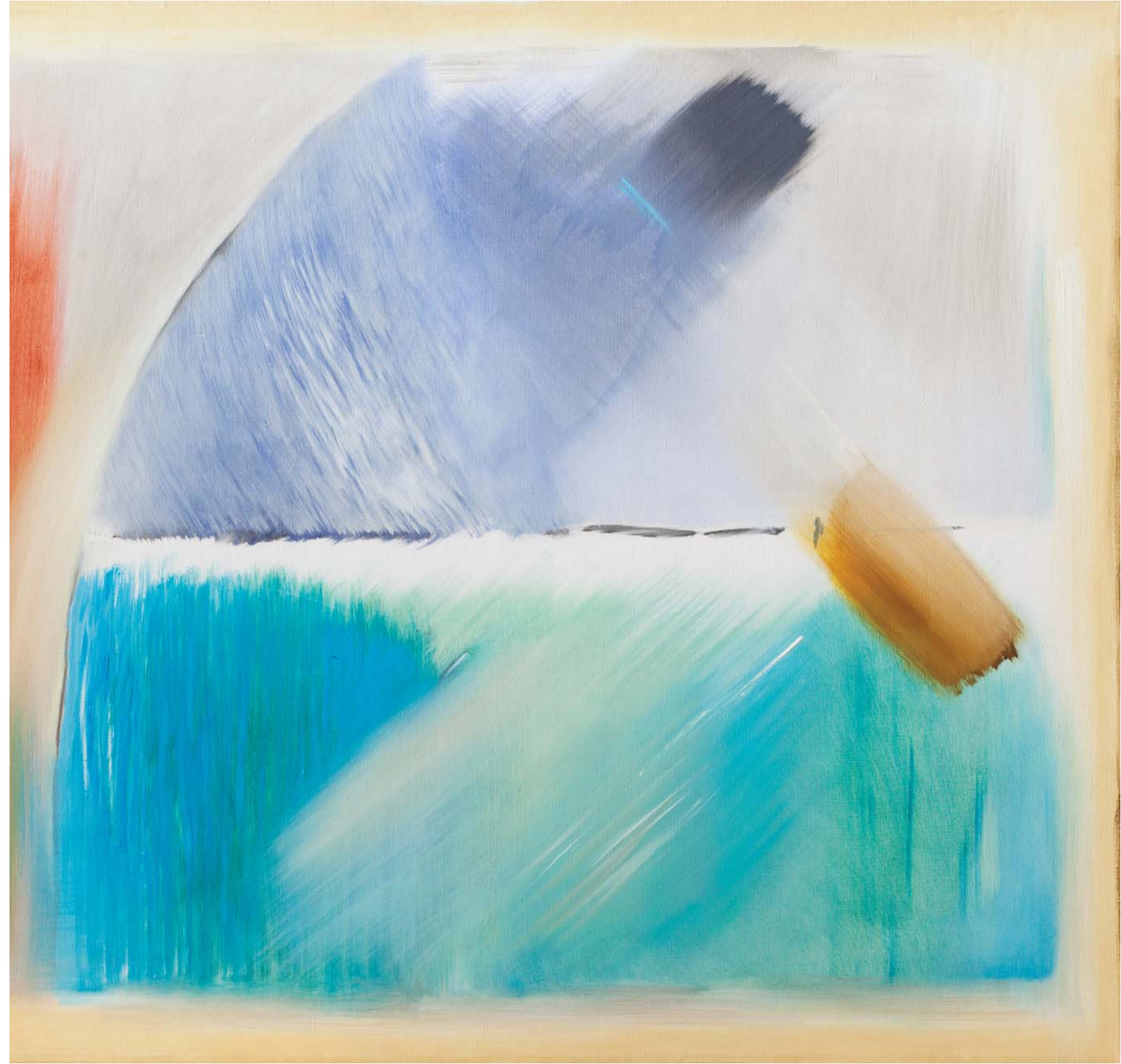
rađena u tehnici ulje na platnu pod nazivom »Pejsaž«, te čestitao autorici Mirti Diminić.

Brojni su se posjetitelji, umjetnici i drugi uglednici preselili u obližnje Malo kazalište gdje je otvorena prva samostalna izložba fotografija Rajka Boričića. Izložbu je organizirao Grad Labin, kao nagradu za najbolju fotografiju koju je Rajko Boričić osvojio na prošlogodišnjoj izložbi povodom Dana Grada Labina. Na 35 fotografija u boji predstavljeni su različiti motivi: od venecijanskih maski do raznih prirodnih ambijenata na kojima se uvijek ističe detalj. Izložbe će ostati otvorene do nedjelje a bit će izdani i prigodni katalozi.

K. S. R.

MIRTA DIMINIĆ, Pejzaž, 1996., ulje / platno, 100 x 73 cm

III. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

....premda većina autora nastoji izreći najbolje unutar već poznatih kreativnih obrazaca i prepoznatljivih osobnih rukopisa, nastavljajući uglavnom poznata poglavlja u okvirima postmodernističkih promišljanja, predvođena s nekoliko snažnih likovnih osobnosti koje se češće pojavljuju na hrvatskoj likovnoj sceni i s pogledom unaprijed, ova je smotra slikarskih i kiparskih djela labinskih umjetnika zadržala vitalnost i svježinu.

Branka Arh (iz predgovora katalogu, 1999.)

LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Nagrada Ljiljani Vlačić

LABIN – Na jučerašnjem je zatvaranju treće po redu izložbe Labinski uzlet likovnosti, na kojoj je u gradskoj loži izlagalo 16 autora, gradonačelnik Labina Marin Brkarić obznanio ime dobitnika otkupne nagrade. Ove godine to je Ljiljana Vlačić iz Labina, čije je ulje na papiru »Srebrni letač i ljubav makova« Stručni sud u sastavu Branka Arh, Gorka Ostojić Cvajner i Slavko Batelić, ocijenio ponajboljim radom.

K. S. R.

LJILJANA VLAČIĆ
Srebrni letač i ljubav makova, 1998.,
ulje / papir, 150 x 107 cm

Srdani letaa Gubaa min

IV. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

OTVOREN 4. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI U GRADSKOJ LOŽI

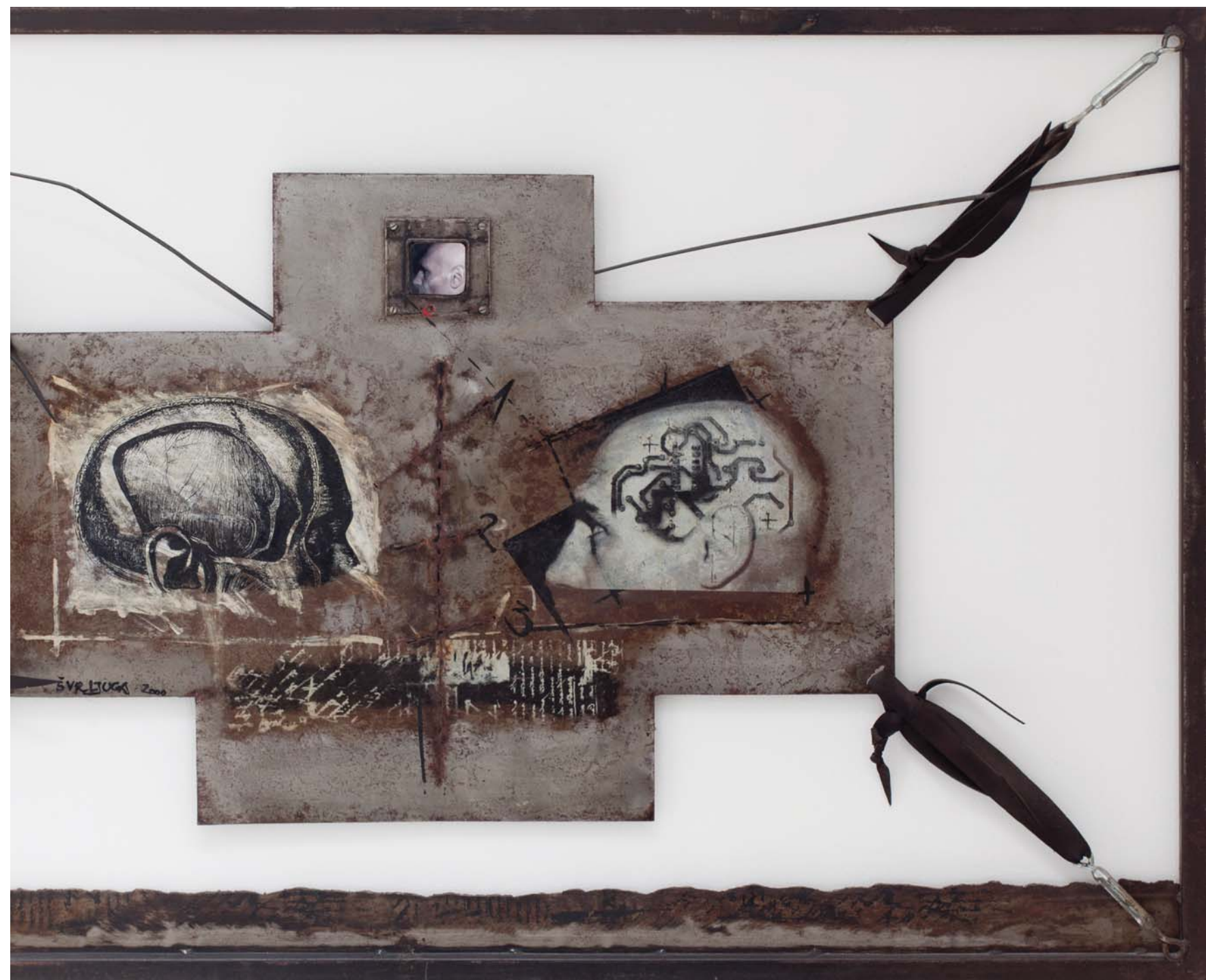
Sanja Švrljuga Milić ovogodišnja otkupna nagrada

Sanja Švrljuga Milić s radom »Sustav nesporazuma II« dobitnica je otkupne nagrade ovogodišnjeg, 4. Labinskog uzleta likovnosti, otvorenog u Gradskoj loži. Od 33 pristigla rada, za izložbu su odabrana 22. Svoja djela predstavili su i Quintino Bassani, Jasna Maretić, Davorka Vadanjel, Narcisa Adalgisa Kiršić, Ljiljana Vlačić, Vinko Šaina, Mirta Diminić, Vera Kos Paliska, Orlando Mohorović, Goran Čvrljak, Zdravko Milić, Karlo Paliska, Milenko Dundara, Peruško Bogdanić, Dubravka Babić, Josip Diminić te po prvi put Beti Kranjčević, ujedno i najmlađa sudionica.

Kako je istaknula likovna kritičarka i članica ocjenivačkog suda Branka Arh, iako različitih životnih dobi i poetika, svi autori pokazuju senzibilitet prema vremenu i prostoru na kojem djeluju, sažimajući prava iskustva i vrijednosti. Labin je u ovim umjetnicima, koji su mu darovali dio svog svijeta, prepoznao svoju duhovnost ali i tradiciju, kazala je Arh, dodavši da i ovaj uzlet govori o bogatstvu poetika ovdašnjih autora. Nakon četiri godine postojanja moguće je ukazati na različitosti, ali i srodnosti koncepcija, izdvojiti neka pojedinačna stajališta, napore i domete. Široki stilski rasponi, zapisat će u katalogu Branka Arh, kreću se između figurativnog i apstraktnog, lirskog i analitičnog, ali uvijek uz nastojanje da se unutar vlastitih rukopisa i uvjerenja iskaže ono najbolje.

SANJA ŠVRLJUGA MILIĆ, Sustav nesporazuma II, 2000., kombinirana tehnika / željezo, 100 x 150 cm

Sanja Švrljuga Milić svoj otklon od tradicionalnog sustava temelji na istraživanju materijala i postupaka. Naglašava ne slikanje, nego odnos punog (čvrstog, trajnog i teškog) metala i praznoga prostora. Pritom željezo ostaje željezo, ne gubi svoja primarna svojstva, ali dobiva kontemplativno značenje.

Branka Arh (iz predgovora katalogu, 2000.)

V. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Prostor gradske lože, obogaćen i oplemenjen kreativnim duhom, pokazuje kako umjetnost mijenja svijet, spaja različite vizualne jezike, kako se nadograđuje na baštinjenu tradiciju, objedinjuje povijesno i suvremeno, određuje pravila i vlada prostorom svaki puta na novi način. Veći dio sudionika već je sa sigurnošću trasirao svoje staze i ogradio polja svoga traganja pa se mogu elaborirati oni tijekovi, zajednička i pojedinačna polazišta i stajališta koja rezimiraju recentno labinsko umjetničko stvaranje, ali i potiču na još značajnije dosege.

Branka Arh (iz predgovora katalogu, 2001.)

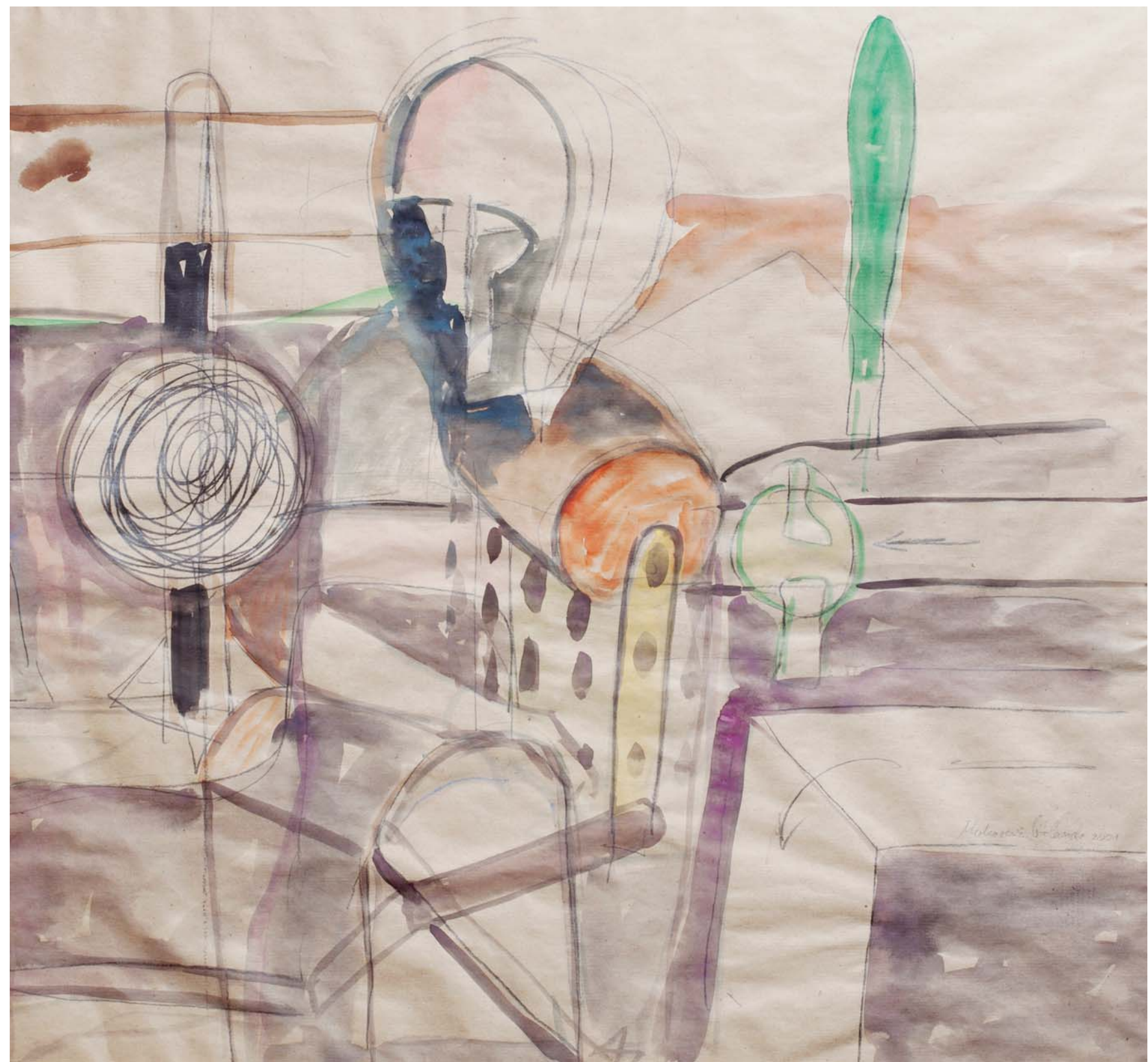

Laureat Orlando Mohorović, Valter Poropat, Ita i Tulio Demetlika, Peruško Bogdanić

Orlando Mohorović stremi pojednostavljenju forme, jezgrovitosti oblika i geometrijskoj suštini svijeta. Njegova istančana likovna rješenja iščitavaju se kao unutrašnji pejzaži iskazani asketskim crtežom, nenarativnom ekspresijom poteza i prigušenog kolorita.

ORLANDO MOHOROVIĆ, *Bez naziva*, 2001., kombinirana tehnika / papir, 70 x 100 cm

Malenka G. 2001

VI. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Brojne različitosti zajedno: naraštajne, likovnih škola, stilova, motivskih polazišta i priklona. S namjerom da iskažu sliku trenutka labinskoga likovnog kruga i ukažu na bitne smjernice novih interesa. Dočeka ih uvijek raširenih ruku stari Labin, strpljivi graditelj svoga umjetničkog imagea... Velika grupa slikara po svom se trajnom opredjeljenju obraća prirodi, ne u vidu romantičarskog zanosa, već u stvarnom nastojanju da se krajolikom premosti duboki prostor otuđenja koji je u čovjeku izazvao tehnologijom uvjetovan svijet.

Branka Arh (iz predgovora katalogu, 2002.)

VI. LABINSKI UZLETI LIKOVNOSTI

Laureat je Alen Floričić

LABIN - Prema odluci stručnog ocjenjivačkog suda: Branke Arh, Gorke Ostojić Cvajner te Slavka Batelića, ovogodišnji laureat 6. Labinskog uzleta likovnosti je Alen Floričić, koji je ot-kupnu nagradu Grada Labina dobio za bez-naslovni rad nastao nanošenjem akrila na karton. Floričić se bavi znakovima nove komunikacije, ali minimalističkog i konceptualnog promišljanja s podlogom ironičnog komentara na besmislenost ponavljanja iste radnje, pa njegove duhovite slagalice postaju parabola naše trivijalne svakodnevice, piše već spomenuta likovna

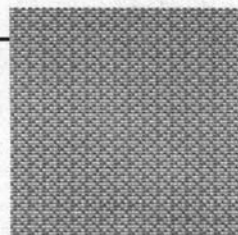
S prekučerašnjeg događaja pod ložom - Loredana Ružić Brezac, Stjepan Križan, laureat Alen Floričić, Valter Poropat i Branka Arh

Liljana Vlačić, Narcisa Adalgisa Kiršić, Emil Bobanović Čolić, Jasna Maretić, Milenko Dundara, Orlando Mohorović, Zdravko Milić, Zdravko Đerek, Sanja Švriljuga Milić, Mirta Diminić, Alida Srblin, Alida Blašković Vale, Mate Čvrlijak, Josip Diminić, Beti Kranjčević, Anessa Alagić Negri, Dubravka Babić, Peruško Bogdanić te samo nakratko i Vinko Šaina, koji je, kako nam je kasnije i objasnio, od Arh odbijenog prijedloga da se iz optičaja povuče katalog u kojem je njegova »Nostalgija« obmuto okrenuta te mu je curriculum sveden na »dvije rige«, usred trajanja Uzleta skinuo sli-

ku sa zida koja je do tada ispravno visjela.

Na ovaj »kulturni incident«, kako ga je Šaina nazvao, Loredana Ružić Brezac te dogradonačelnik Valter Poropat, koji je otvorio ovaj likovni događaj, reagirali su javno se ispričavši umjetniku nakon čega je sve krenulo mirnim tokom. Posjetitelji su nakon lože krenuli u obilazak Palače Scampichio, gdje su izloženi radovi sudionika te večeri također otvorenog 4. Labinskog uzleta mladih likovnih stvaratelja - Tee Bičić, Ivone Verbanac, Katje Čuš i Klauđije Barbić.

U Crkvici svetog Stjepana ujedno je otvoren retrospektivni postav dosadašnjih pet laureata, a to su da podsjetimo: Quintino Bassani, Mirta Diminić, Lilijana Vlačić, Sanja Švriljuga i Orladno Mohorović. Cjelovečernji je događaj bio popraćen glazbom

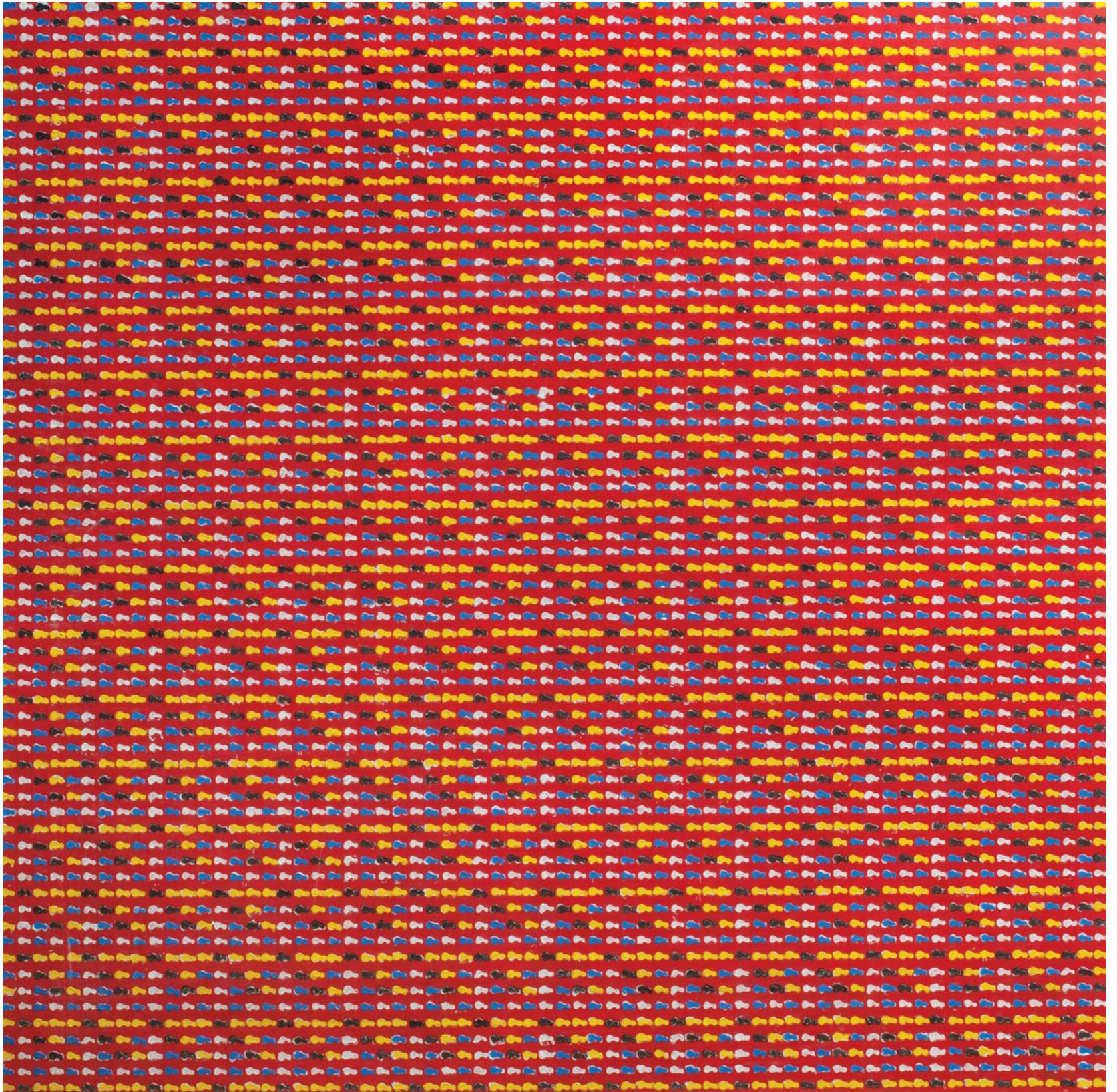
Nagrađeni rad - Bez naziva, akril na kartonu

rječnog šansonjera Srđana Depola te Stjepana Križana iz Zagreba. Obojica su promovirala autorske uratke naslovljene »Vatre čudnih boja«, odnosno »Pariška zima«.

L. SINČIĆ

Alen Floričić se bavi znakovima nove komunikacije minimalističkog i konceptualnog promišljanja s podlogom ironičnog komentara na besmislenost ponavljanja iste radnje pa njegove duhovite slagalice postaju parabola naše trivijalne svakodnevne. U linearnom nizanju obojenog oblika koji ne predstavlja temu, već pomoćno sredstvo pojašnjenja puta do slikarstva, bez obzira na prividni red, sitne pojedinosti uvijek izmiču.

ALEN FLORIČIĆ
Bez naziva, 2001.,
akril / karton, 80 x 80 cm

VII. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Razmišljajući o zajedništvu razlika, predložila sam zavičajnost kao kompleksnu, istovremeno jednostavnu i, po pravilu, emocijama protkanu temu. Poznajući od ranije radove većeg broja likovnih umjetnika s područja Labinštine, shvatila sam kako su svi oni, na posve različite načine ulazili u dubinu zavičajnog kompleksa. To dakako, nije trebao biti pejzažni motiv kako je zabunom shvaćeno u nekim slučajevima. Uz pejzaž kao elementarno svjedočenje teme, svaki se dodir s kulturološkim, povijesnim, tradicionalnim, bliskim... može i treba razumjeti kao zavičajna izvornost. Ponekad se u temu ulazi posredstvom motiva, a ponekad, tema odgovor na svoje pitanje dobije energijom rabljena materijala. Zavičajnost je ishodišna mjera čiji se gabariti elastično mijenjaju od slučaja do slučaja, od sudbine do sudbine, od rukopisa do rukopisa.

Nataša Šegota Lah (iz predgovora katalogu, 2003.)

7. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Nagrađeno »Ljeto« Dubravke Babić

Loredana Ružić Brezac, Tulio Demetlika
i prvonagrađena Dubravka Babić

LABIN - Grafičarka Dubravka Babić ovogodišnja je dobitnica otkupne nagrade 7. labinskog uzleta likovnosti za rad »Ljeto« nastao u kombinaciji dubokog tiska, pastela i gvaša. Odluka je to stručnog suda manifestacije koji je radio u sastavu: Gorka Ostojić Cvajner, Nataša Šegota Lah i Slavko Batelić.

Uzlet se prošlog četvrtka, a u povodu obilježavanja Dana grada Labina, već tradicionalno održao pod starogradskom ložom. Pored sudionika, manifestaciju su posjetili ljubitelji likovnosti te poneki turist, a dobrodošlicu su im poželjeli voditeljica gradske službe za odnose s javnošću Loredana Ružić Brezac i gradonačelnik Tulio Demetlika.

Ovogodišnje izdanje Uzleta jest revijalno i tematsko, te je povezano uz pojam zavičajnosti gdje su osnovni čimbenici Mediteran i kamen - spoj obilja i

šaskeze, kazala je Nataša Šegota Lah, koja je ujedno ovogodišnja selektorica. Ona je istaknula da je sudjelovanje tridesetak umjetnika koji žive i rade u Labinu ili su pak njegovi povremeni stanovnici, s četrdesetak izloženih radova, rezultiralo likovnim pomirenjem različitosti. Profesionalcima se ove godine, zbog slabe zainteresiranosti mladih likovnih stvaratelja, pridružila tek jedna studentica, a njihovo zajedničko izlaganje u adekvatnijim prostorijama, s dužim vremenskim trajanjem te opsežnijim popratnim katalogom, trebala bi postati buduća praksa ove manifestacije.

- Time bi, ne opovrgavajući kvalitetu radova, ovaj događaj zadobio profesionalniji karakter, kazala je na kraju Nataša Šegota Lah.

L. SINČIĆ

DUBRAVKA BABIĆ, Ljeto, 2003.,
komb. tehnika (grafika duboki tisak, pastel, gvaš) / papir, 107 x 83 cm

1/2 du bois, tronc, feuille, fruit

Lyoto

Y. Kubota Proba 2000

VIII. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Akvarel

Tematiziranje tehnike neke je umjetnike ograničilo u iskazu. No, većina je prihvatila izazov. Dobrodošli su svi oni koji se oslanjaju na tradicionalne pristupe akvarelu, koji u svakom trenutku znaju kontrolirati i predvidjeti razljev vodenog pigmenta i u sebi nose osjećaj za mjeru koloriranog prostora i praznih bjelina podloge. Ali istu pozornost zavrijedili su i oni slikari koji polaze od vlastite maštovitosti i intuicije pa su se odmakli od posvojenih shema i postupaka potvrđujući nebrojene mogućnosti interpretacije ove slikarske tehnike koja u suštini svoga značenja nosi vodu, ne boju.

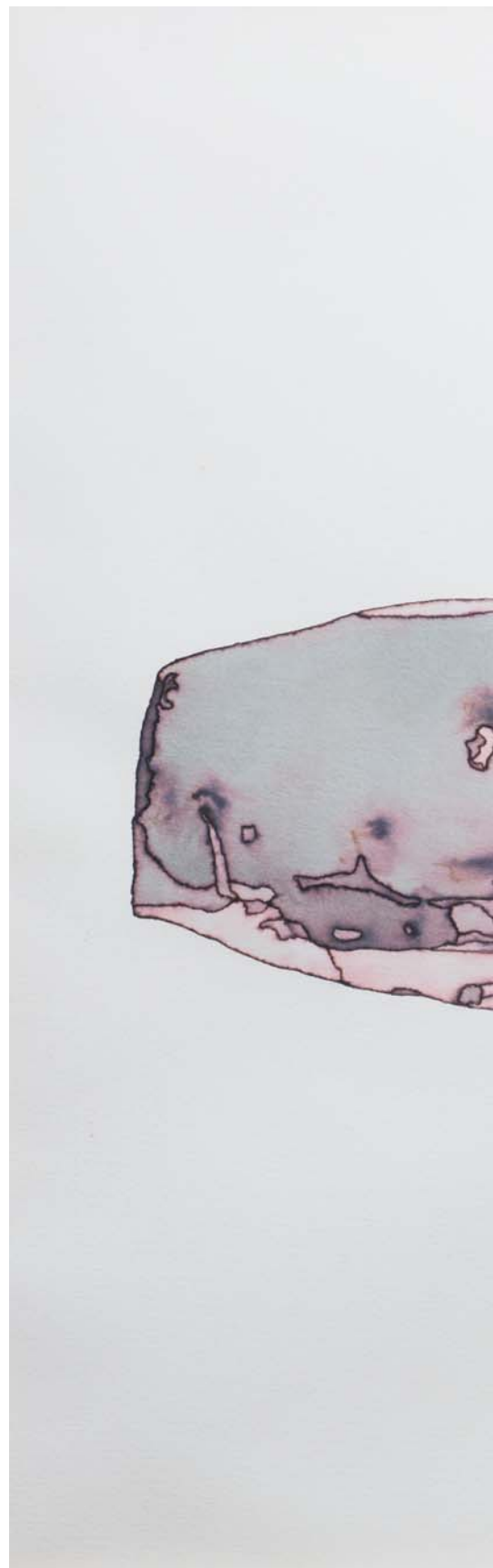
Branka Arh (iz predgovora katalogu, 2004.)

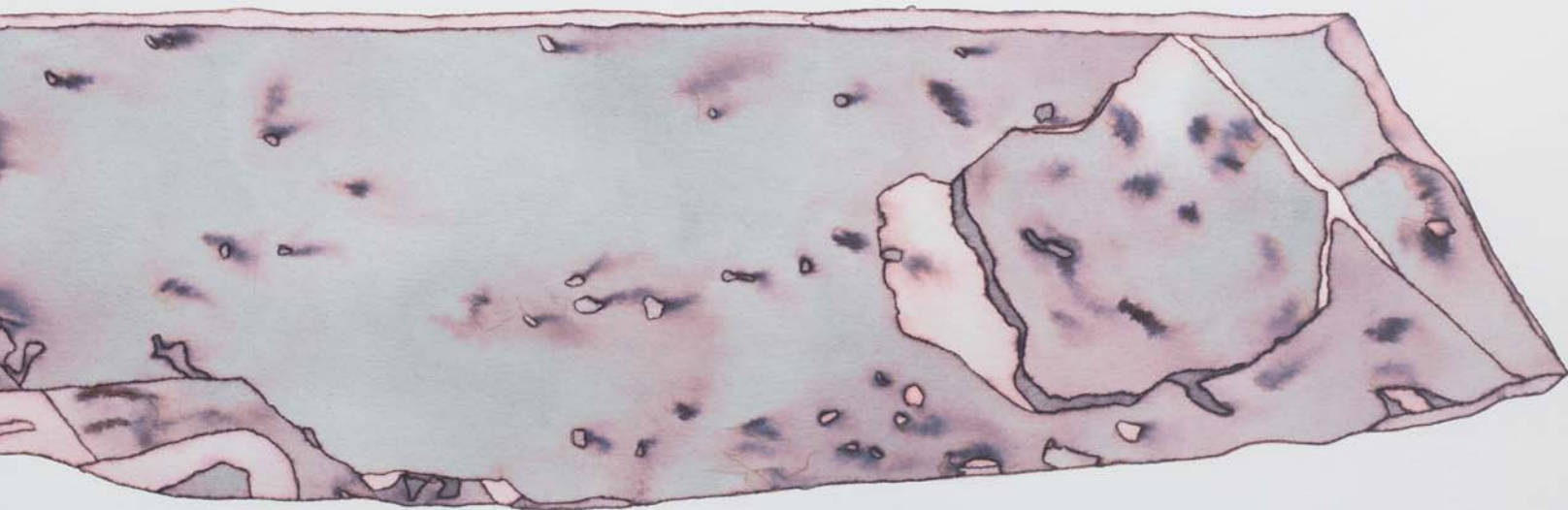
POD STAROGRADSKOM LOŽOM I U CRKVICI SVETOG STJEPANA OTVOREN 8. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Nagrađeni Josip Diminić i Beti Kranjčević

JOSIP DIMINIĆ, "Umjesto ptice došao pas", 2004., akvarel, 53,4 x 75 cm

VIDI TI NJEGA OOT PAS (dalo mami mama peljar)
17 E 24

1. Brnina 06

Luka Sinković

Mirta Diminić

Alida Blašković

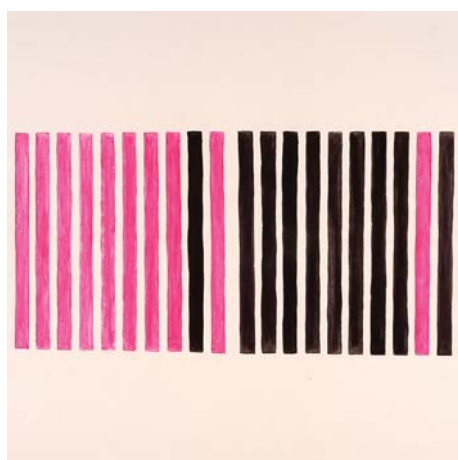
Narcisa Adalgisa Škopac

Beti Kranjčević

Davorka Vadanjel

Anessa Alagić Negri

Quintino Bassani

Eugen Kokot

Ester Kranjac
Maretić Jasna

Renato Percan
Zdravko Milić

Orlando Mohorović
Ljiljana Vlačić

Milenko Dundara
Ivona Verbanac

Dubravka Babić
Karlo Paliska

Dario Plazibat
Vera Kos Paliska

IX. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Prostorni crtež i skulptura

Tema koja aktualizira prostor. Crtež stvara iluziju o prostoru, skulptura materijalizira ideju o prostoru. Crtež sugerira prostor, skulptura zauzima prostor. I crtež i skulptura su stariji od pisane riječi (podsjetimo se na paleolitsku i neolitsku baštinu). Kao samosvojni i samostalni likovni tekstovi o umjetnikovu pogledu na svijet, svojim gramatičkim i leksičkim osobitostima zadržali su sve arheološke slike ljudske sudbine.

Branka Arh (iz predgovora katalogu, 2005.)

Nagrađen Renato Percan

LABIN - Na devetoj po redu izložbi »Labinski uzlet likovnosti« otkupnu nagradu Grada Labina, u vrijednosti od 4.000 kuna, dobio je akademski slikar Renato Percan za rad u tehnici tuš na papiru, nazvan »Preokupacija u 36 epizoda«.

Sponzorska nagrada iste vrijednosti dodijeljena je slikarici mlade generacije Tei Bičić, za triptih u kombiniranoj tehnici imenovan »Rupa I«. Odlučio je to stručni žiri u sastavu Branka Arh, Ester Miletić i Sandra Čelić.

Selektorica ove izložbe, održane ispod starogradske lože, likovna kritičarka Branka Arh pojasnila je da je ovogodišnja tema bila prostorni crtež i skulptura, prilikom čega je crtež iluzija prostora, dok je skulptura ostvarenje iskustva prostora. Percan, čiji se rad sastoji od 36 minijatura, zadatku je pristupio na klasičan način, dok je Bičić jednostavnom crtačko-slikarskom gestom, u kojoj se prostor otvara središnjom prikazanom prazninom, to učinila čisto i modernistički, rekla je Arh.

Izložba je okupila 23 umjetnika koji stalno ili povremeno žive i rade u Labinu, a predstavili su se s 27 radova. U crkvici sv. Stjepana svoja je djela pak izložilo šest studenata različitih umjetničkih škola. Svi su oni - afirmirani umjetnici te oni koji će to tek postati - temu prostora obradili kroz različite materijale, pristupe i medije: crtež, skulpturu, objekt te koncept, zaključila je Branka Arh.

Loredana Ružić Brezac istaknula je da je katalog izložbe idejno osmislila labinska umjetnica Ivona Verbanac. Izložbu je otvorio gradonačelnik Bruno Hrvatinić.

Nagrađeni rad Renata Percana »Preokupacija u 36 epizoda«

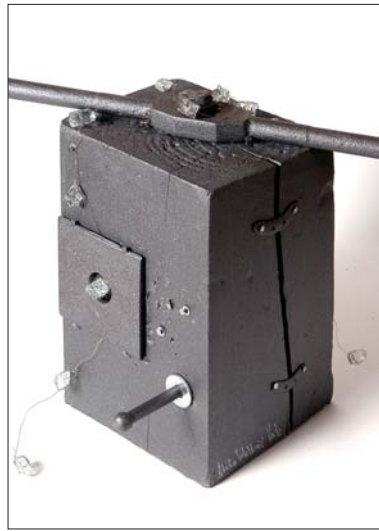
Iste večeri, u sklopu višednevne proslave Dana grada, u crkvi Rođenja Blažene Djevice Marije koncert je održao Gradski orkestar pod ravnanjem Franka Ružića. Tijekom nešto više od jednosatnog programa dobro »uštimani« glazbenici izveli su niz djela domaćih i stranih autora. Prevladavale su crkvene pjesme poput »Ti Kriste

kralj si vijeka«, »Lijepa si lijepa«, »Moj Isuse« ili pak »Krist na žalu«, što ih je orkestralnoj izvedbi prilagodio Nikica Kalogjera. Pred sam kraj programa publika, koja je glazbenike konstantno nagrađivala iskrenim i gromoglasnim aplauzom, mogla je čuti i »Halleluju« autora G. F. Händela.

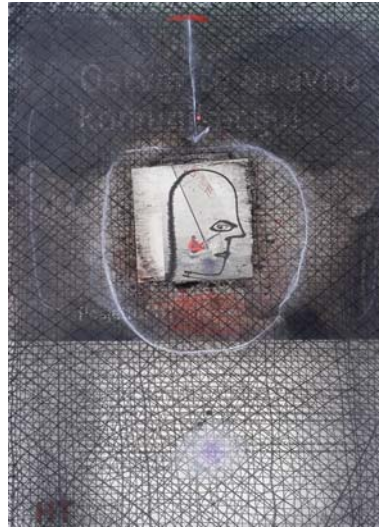
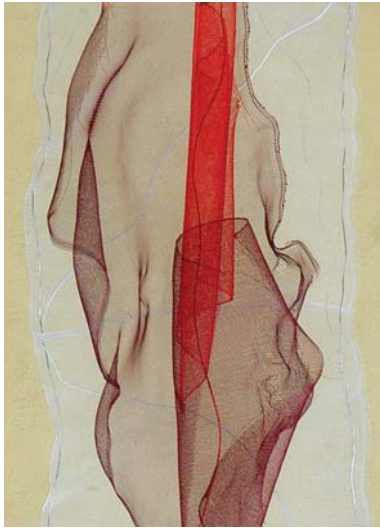
Leticija SINČIĆ

RENATO PERCAN, *Preokupacija u 36 epizoda*, 2005., kombinirana tehnika (tuš, prešani ugljen) / platno, 50 x 50 cm

Emil Bobanović Čolić
Sanja Švrljuga Milić
Alida Blašković

Mirta Diminić
Peruško Bogdanić
Karlo Paliska

Josip Diminić
Ljiljana Vlačić
Zdravko Milić

Beti Kranjčević
Vera Kos Paliska
Vinko Šaina

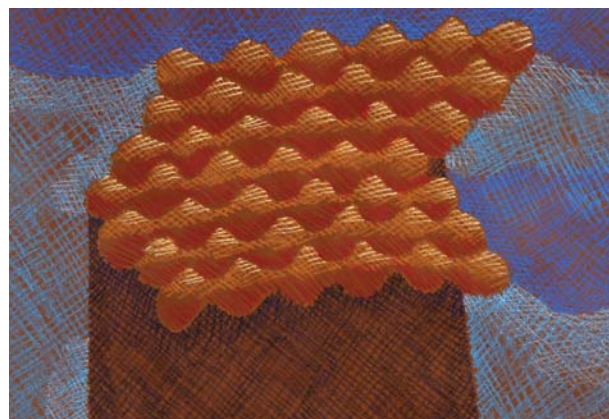
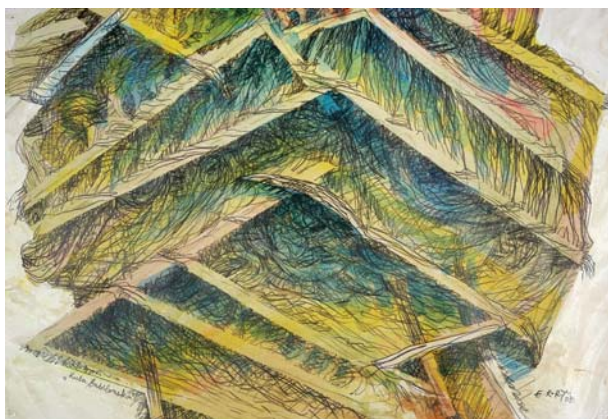
Ester Kranjac
Mate Čvrljak

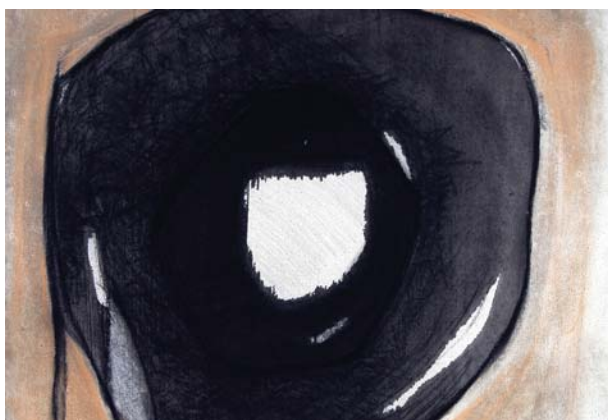
Jasna Maretić
Branko Mohorović-Tićić

Eugen Kokot
Quintino Bassani

Tea Bičić
Orlando Mohorović

Ivona Verbanac
Davorka Vadanjel

X. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Svjetlo i boja u istarskom krajoliku

Krajolik kao impresija ili kao misao. Kao sažeta činjenica ili kao rasuta struktura. U svoj svojoj snazi, ljepoti i vječnoj pretvorbi. Od naznake do prepoznatljivog. Od geste do konstrukcije. Od krajolika nastalih u trenu do onih proizašlih iz promišljanja i konstruktivne gradbe. Od analitične do intuitivne komunikacije, od pravila do slučajnosti i do ispreplitanja i uslojavanja jednog i drugog. To su te likovne komponente koje prirodu pretvaraju u novu prirodu, prerađenu i dorađenu ljudskim duhom.

Branka Arh (iz predgovora katalogu, 2006.)

Laureat Zdravko Milić

LABIN - Akademski slikar Zdravko Milić dobitnik je okupne nagrade za rad »Turandrom ABCD« na ovogodišnjem 10. Labinskom uzletu likovnosti, likovnoj manifestaciji koja je održana preključer ispod starogradske lože u Labinu. Odluka je to stručnog savjeta koji su činile arhitektica Ester Miletić i povjesničarka umjetnosti Gorka Ostojić Cvajner i Branka Arh.

Milićev rad bit će uvršten u stalni postav labinske Gradske galerije, a predstavlja četiri silicije s motivom nastanka višestoljetne kule kraj mjesta Koromačno. Rad »Turandrom ABCD« nastao je u tehnici vizualnog pop-arta, a vizura rjeleđa se mijenja u odnosu na kretanje promatrača. Milić je nagradu nazvao »najsliadom« jer mu je dodijeljena »kod kuće«, gdje ju je najčešće dobio. Sponzorska okupna nagrada Termelektrane Plomin pripala je Eugenu Kokotu za rad »Sapeta jezgra«, nastao u kombiniranoj tehnici.

Branka Arh, koja je ujedno autorica postava i selekcionica radova, pred brojnom okupljenom publikom na otvaranju izložbe istaknula je da je tema ovogodišnjeg jubilarnog Uzleta bila »Svjetlo i boja u istarskom krajoliku«.

Susret je okupio 21 akademskog umjetnika s ukupno 25 radova, koji su predstavljeni ispod lože, a izlagalo je i pet studenata riječke Akademije primijenjenih umjetnosti. Njihovi su radovi izloženi u crkvi sv. Stjepana. Zadana tema najviše je odgovarala onim

Susret je okupio 21 akademskog umjetnika s ukupno 25 radova, koji su predstavljeni ispod lože, a izlagalo je i pet studenata riječke Akademije primijenjenih umjetnosti. Zadana tema najviše je odgovarala onim stvaracima koji u suštini svoga kreativnog bića nose vizure zavičajnosti te boju kao najdublju i najsmjeliju likovnu misao, rekla je autorica postava Branka Arh

Detalj »Turandroma ABCD«, nagrađenog rada Zdravka Milića

stvaracima koji u suštini svoga kreativnog bića nose vizure zavičajnosti te boju kao najdublju i najsmjeliju likovnu misao. Radovi svjedoče o labinskoj likovnoj sceni čiji su odabrani predstavnici ovog puta imali zaista nebrojene mogućnosti

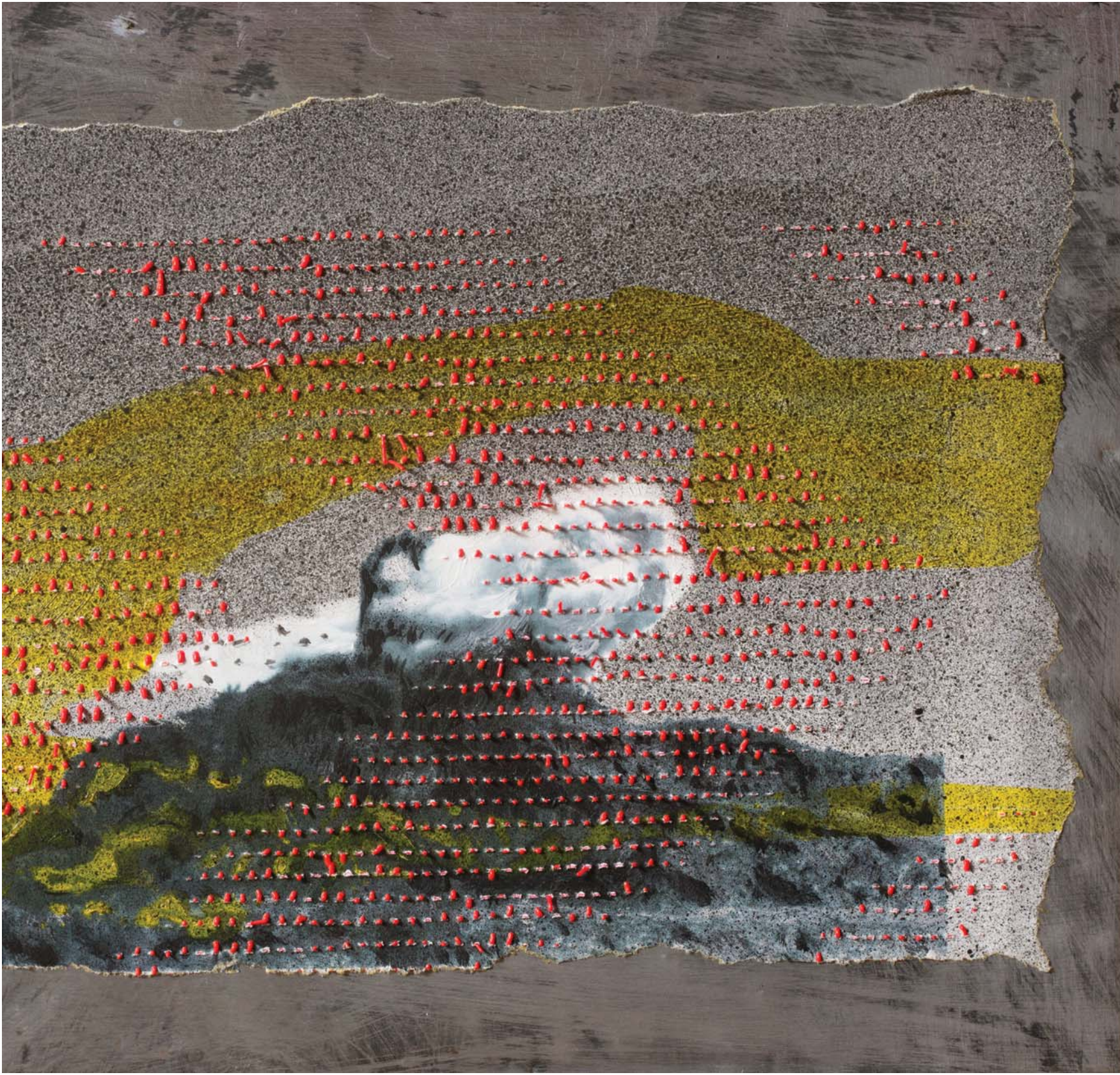
pristupa i ostvarivanja zamisli. Kreirali su je govorom geste, konstrukcijom, intimističkim pristupom, geometrizmom sve do sasvim prepoznatljivih motiva koji se kod nekih autora kreću prema manjoj ili većoj redukciji, pa sve do znaka. Iako je nekoliko pristiglih radova na rubu zadane teme, zbog izuzetnog pristupa uvršteni su u koncept izložbe, pojasnila je Arh.

Dodala je da Uzlet iz godine u godinu prerasta u sve kvalitetniji i ozbiljniji događaj što se može zahvaliti entuzijazmu Loređane Ružić Brezac, voditeljice gradske Službe za odnose s javnošću, te idejnom začetniku i utemeljitelju projekta Josipu Diminiću. Arh je istaknula da je prošlogodišnji laureat Uzleta te dobitnik ovogodišnje nagrade za životno djelo Grada Labina, akademski slikar Renato Perčan, na ovogodišnjem Uzletu sudjelovao izvan konkurencije. On je te večeri gradonačelniku Brunu Hrvatiniću, koji je službeno otvorio manifestaciju, poklonio grafičku mapu »Žene u epicentru«, kojom se prije dvije godine predstavio u labinskom Narodnom muzeju.

U glazbenom dijelu programa nastupila je Tamara Obrovac uz instrumentalnu pratnju Uroša Rakovca. **L. SINIĆ**

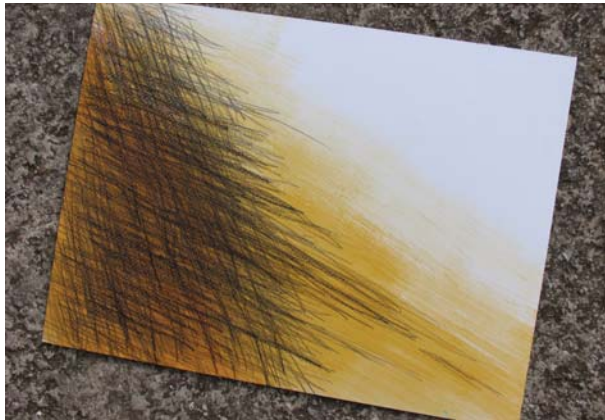
ZDRAVKO MILIĆ, Turandrom, 2006., kombinirana tehnika, 33 x 129 cm

Jasna Maretić
Josip Diminić

Anessa Alagić Negri
Ivona Verbanac

Orlando Mohorović
Vera Kos Paliska

Vinko Šaina
Eugen Kokot

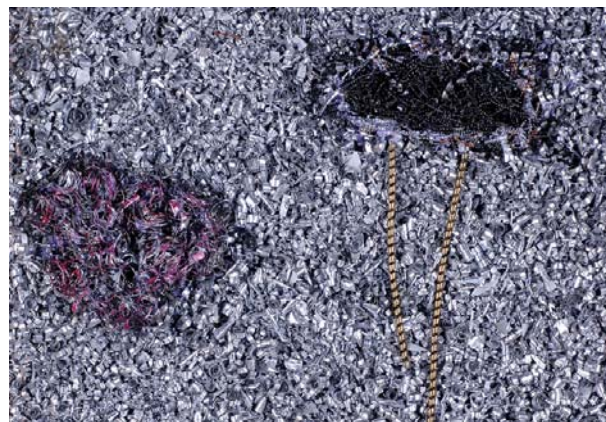

Narcisa Adalgisa Škopac
Tea Bičić

Karlo Paliska
Milenko Dundara

Branko Mohorović-Tičić
Betj Kranjčević

Quintino Bassani
Davorka Vadanjel

Mirta Diminić
Emil Bobanović Čolić

Alida Blašković
Ljiljana Vlačić

XI. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Moć percepcije u umjetnosti

Oči vide unutar određenog znanja, um obradi vizualni podatak koji mu šalju oči, poveže sa sjećanjima i emocijama u cjelovitu sliku. Percepcija započinje kada naša osjetila registriraju informaciju i mozgu pošalju impuls. Percipiramo, dakle, onu sliku stvarnosti koju vidi naš um. Osjetilni sustav omogućuje nam da vidimo ono što želimo vidjeti pa to što vidimo, nije to što jest, već to što nam naš sustav emocija dopušta vidjeti. U znanosti o slici slika se interpretira kao medij opažaja. Da bi se razumjelo što umjetnička slika jest, potrebno je otvoriti put u njen život, razumjeti njen smisao, iskaz i znak. Novi teorijski pristup slici temelji se na percepciji kao jednoj od najvažnijih odrednica slike.

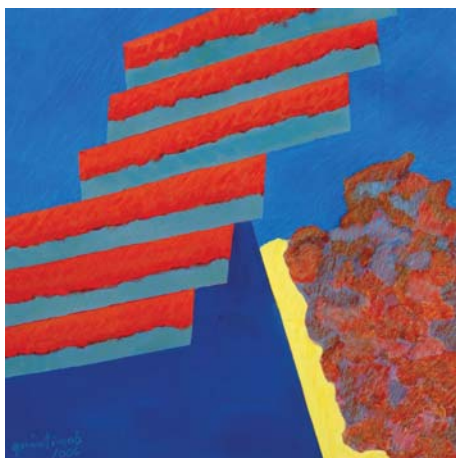
Branka Arh (iz predgovora katalogu, 2007.)

KARLO PALISKA
Slutnja, 2007.,
komb. tehnika / papir, 41 x 57 cm

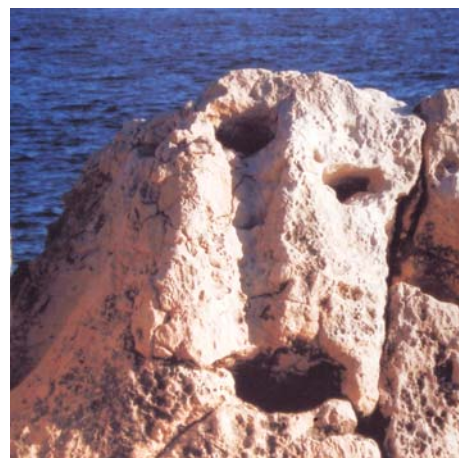

Quintino Bassani

Emil Bobanović Čolić

Josip Diminić

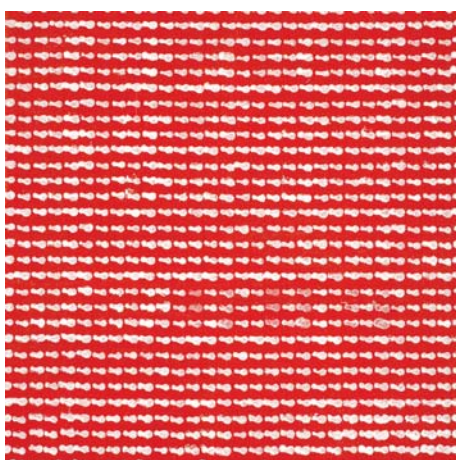
Milenko Dundara

Zdravko Milić

Ljiljana Vlačić

Alen Floričić

Rosana Zupčić

Vinko Šaina

Jasna Maretić

Katja Ćus

Mirta Diminić

Beti Kranjčević

Vera Kos Paliska

Renato Percan

Eugen Kokot

Alida Blašković

Narcisa Adalgisa Škopac

Orlando Mohorović

Tea Bičić

Ester Kranjac

Sanja Švrljuga Milić

Branko Mohorović-Tićić

Anessa Alagić Negri

XII. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Likovna izražajnost novih medija

Sve brži razvitak tehnologije nudi sve veće mogućnosti artikulacije ideje pa vizualne umjetnosti sve drastičnije kidaju spone s tradicionalnim oblicima likovnoga izražavanja. Izložba se iz prostora Gradske lože protegnula na dio isprovociranih prostora stare jezgre grada. Ovaj način izlaganja i djelovanja prihvatljiv je i koristan za edukaciju publike i za stvaranje javnog mnijenja. U tom smislu Labinski uzlet likovnosti možemo shvatiti ne samo kao mjesto i vrijeme susreta s labinskom umjetničkom suvremenosti, već i kao poziv na razgovor da bi se stekla nova saznanja o ovoj vrsti kreativnog iskaza.

Branka Arh (iz predgovora katalogu, 2008.)

Nagrađena »Paučina« Beti Kranjčević

Nagrađena Beti Kranjčević pored svoje instalacije »Paučina«

Sanja Švrljuga-Milić: »Rajski vrt«

»Netz 2008« Orlanda Mohorovića, projekt slanja informacija o Uzletu galerijama širom svijeta

Rad Anese Alagić-Negri

BETI KRANJČEVIĆ, Paučina, 2008., instalacija, 100 x 500 cm

Anessa Alagić Negri

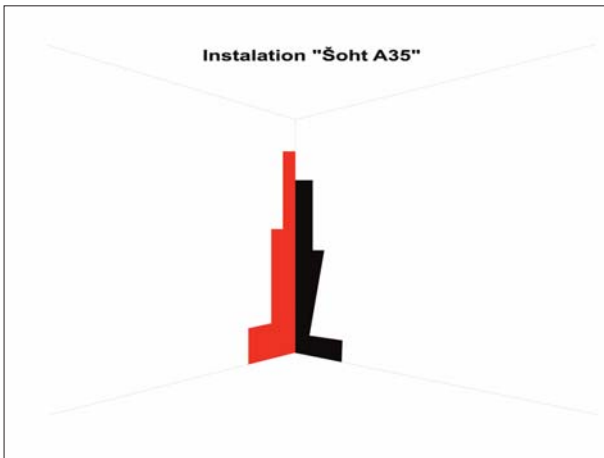
Jasna Maretić

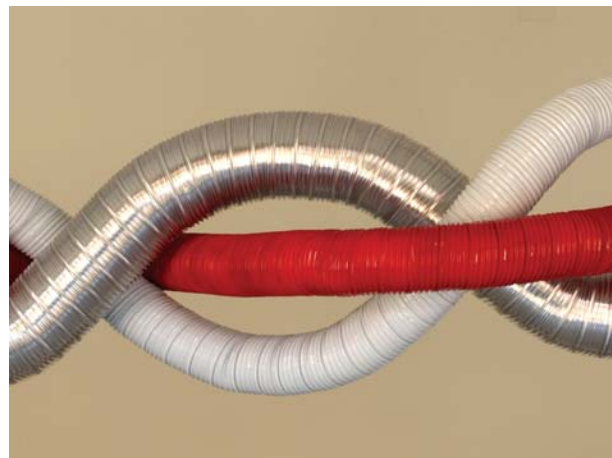
Ivona Verbanac

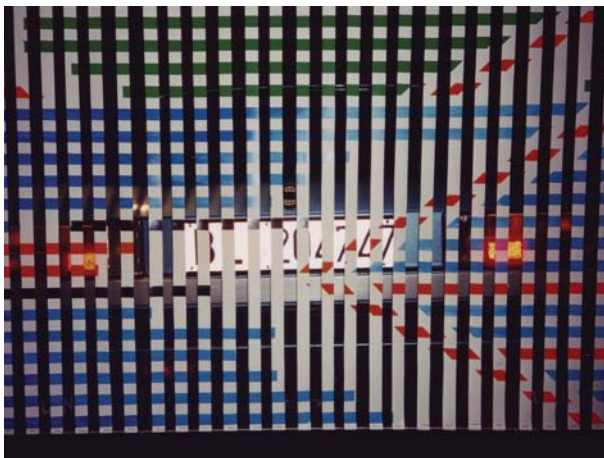
Beti Kranjčević

Orlando Mohorović

Mirta Diminić

Zdravko Milić

Katja Ćus

Tea Bičić

Vinko Šaina

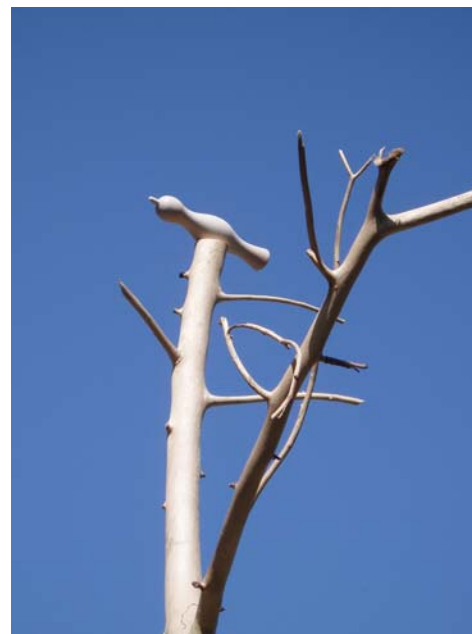
UPITNIK - (TRAŽITELJ ZAPOSLENJA)

PREZIME I IME: ZUPIČIĆ ROSANA
 GODINA ROĐENJA, Mjesto, DRŽAVA: 1982, PULA, HRVATSKA
 DRŽAVLJANSTVO: HRVATSKO
 Mjesto prebivališta: LABIN OPĆINA: LABIN
 Obiteljski status: NEVENIĆ BROJ DECE: 0
 STRUČNA SPREMA NAKON ZAVRŠENOG ŠKOLOVANJA: NEK VSS PKV KV SSS YKV VSS (SS) m. dr.pec. dr.ocl.
 U KOJIM STE ŠKOLI ODPOSNIO FAKULTETU STEKLI SVODE ZVANJE? AVANCIJA DOPLUČENIJA UREDNOSTI SREĆIVATA U DUBU
 VAŠE STRUČNO ZVANJE: TOČNO SPO. UMOVNE KULTURE
 GODINA ZAVRŠETKA OBRAZOVANJA: 1999
 DOSADASNA ZAPOSLENJA I NOVO ZAPOSLENJE: NE DOŠADASNIJE ZAPOSLENJA
 BROJ DOSADASNIJE ZAPOSLENJA: 2
 UKUPNI RADNI STAŽ: 0 godina 0 mjeseci
 TRENUTNO SAM (zastkrziliti):
 a) NEZAPOSLENA
 b) ZAPOSLENA PUNO RADNO VRIJEME
 ZAPOSLENA NEPUNO RADNO VRIJEME
 POKUVAJE NA POSAO
 IMATE LI VOZAČKU DOZVOLU? DA - za koje kategorije vozila? 2 b) NE
 RAZNO
 KOLIKO ČLANOVA BROJ VAŠE KUĆANSTVO? 3 ČLANA
 DA LI ŽIVITE:
 a) SAMI
 b) U BRAČNOJ ZAJEDNICI
 S PARTNEROM/ICOM
 S RODITELJIMA
 TKO NAJVIŠE DOPRINOSI VAŠEM KUĆNOM BUDETU: a) VI NETKO DRUGI
 DA LI POSJEDUJETE NEKAKVE NEKRETNINE, KUĆU, STAN, KAMP-PRIKOLICU, AUTO... NE POSJEDUJEM NIŠTA
 DA LI SE BAVITE JOS NEKAKVIM POSLOVIMA ILI SLOBODNIM AKTIVNOSTIMA?
 SPORTOM
 GLAZBOM
 PLESOM
 NEČIM DRUGIM
 DA LI BOLIJETE OD NEKE BOLESTI ILI IMATE NEKAKVE UČESTALE ZDRAVSTVENE PROBLEME? NE
 KOLIKO ČESTO KONZUMIRATE ALKOHOLNA PIĆA?
 a) NIKADA
 RJEDEKO
 DOSTA ČESTO
 U PROSEKU KOLIKO SATI DNEVNO SPAVATE? 8 SATI
 VAŠA STRUČNA VIZIJA - GDJE SE VIDITE ZA NEKOLIKO GODINA?
ZAPOSLENA U SUDICI NA PUNO RADNO VRIJEME
 ZA KVALI JOS JEJNO PITANJE: JESTE LI VI SREĆNA OSOBA?
NE

Izjavljujem i svojim potpisom potvrđujem da su gore navedeni podaci istiniti:

Mjesto i datum: Labin, 25.05.2018 Potpis: Rosana Zupić

Rosana Zupčić

Josip Diminić

Narcisa Adalgisa Škopac

Sanja Švrljuga Milić

XIII. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Alkemija akromatskog

Tema podrazumijeva slikarsku i kiparsku askezu i radikalno čišćenje svega što se čini suvišnim, dokinuće svake ekspresivnosti boje i inzistiranje na elementarnom odnosu ne-boja, bijelog i crnog, ali nudi i alkemijski simbolizam: iznaći kamen mudraca pomoću kojeg se običnost stvari stvaralačkom magijom pretvara u vrijednost zlata i eliksir života. Alkemijsko umijeće pretvorbe kovina u zlato podrazumijeva spoznaju materije, prijelaz iz stanja materijalnog u stanje duhovnog, u svijet ideja, prizivanje temeljnih odnosa prirodnih zakonitosti koje se očituju u odnosu svijetlo-tamno, u izmjeni dana i noći. Slika oslobođena boje, ogoljena je u strukturi. Svesti sliku na monokromno bijelo i crno, koje često smatramo nebojama, znači vizualizirati odnos svjetlosti i tame.

Branka Arh (iz predgovora katalogu, 2009.)

Došavši do »nesretno«
ne» godine svoga postojanja, Uzlet ulaskom u pubertet zahtijeva više prostora i još veću skrb svojih staratelja, u prvom redu Grada, a mora se izboriti i za svoj položaj u aktualnom likovnom trenutku kada gotovo svako drugo mjesto ima neki oblik ex tempore izlaganja

U LABINU ODRŽAN 13. UZLET LIKOVNOSTI

Laureati Emil Bobanović Čolić i Jasna Maretić

Nagrađena Jasna Maretić uz svoj rad »Borovi II«

LABIN - Ovo je prvi put da sam nagrađen na Uzletu i oduševljen sam, jer nije lako u Labinu, tom srcu kulture i umjetnosti, među svim tim slikarima i kiparima dobiti nagradu. Oduševljen sam što sam došao na red, ushićeno je u telefonskom razgovoru netom po završetku svečanog otvorenja ovogodišnjeg 13. labinskog Uzleta likovnosti rekao slikar Emil Bobanović Čolić. Vijest o prvoj otkupnoj nagradi Grada Labina za njegov rad »Praznino znaš li put li« zatekla ga je na Pelješcu, gdje trenutno boravi, a jednako sretno zvučala je, ali i izgledala, pod ložom prisutna, slikarica Jasna Maretić, koju su kolege i uzvanici bezbroj puta cijevali i čestitali na uspjehu, otkupnoj nagradi sponzora, tvrtke NovaTec, čije će prostorije od sada krasiti njezin akvarel »Borovi II«.

Dvadeset i pet umjetnika na zadanu je temu »Alkemija akromatskog« povjesničarke umjetnosti Branke Arh, koja potpisuje postav izložbe, a zajedno s kolegicom Gorkom Ostojić Cvajner i arhitekticom Ester Miletić čini i stručni ocjenivački sud, odgovorilo radovima ostvarenima u kombiniranju tehnici te onaj akrila i ulja na platnu, crtežima ugljenom i tušem na papiru, instalacijama i keramikom, a pet studenata umjetničkih akademija, što izlažu u kapeli

sv. Sijepana, izrazili su se, među ostalim i animiranim filmom te kolografijom. Nikad ujednačeniji Uzlet,

vizualno dakako, komentirali su mnogi po dolasku u gradsku ložu čiji su zidovi i ove godine još jednom bili ogra-

ničavajući faktor u primjerenom prezentiranju i jednako-pravnom postavu svih umjetnina. Došavši do »nesretno«
godine svoga postojanja, Uzlet ulaskom u puobert zahtijeva više prostora i još veću skrb svojih staratelja, u prvom redu Grada, a mora se izboriti i za svoj položaj u aktualnom likovnom trenutku kada gotovo svako drugo mjesto ima neki oblik ex tempore izlaganja.

Na labinskoj izložbi počinje i smjena generacija, sve je više nekadašnjih studenata Josipa Diminića i diplomanata iz Venecije, pred kojima je uistinu ambiciozan put na kojem trebaju nastaviti i održati ugled koji je obiman i bogat Labinski ikovni krug učinio pitoreskni gradić prepoznatljivim i u kontekstu umjetničkih zbivanja.

Recesijski crna, rudarsko crno, asketski lišeno boje, i s druge strane optimistično, životno, snažno i pročišćeno bijelo većini je umjetnika, čini se, dobro »sjele«
ovo igranje akromatskim, no drevna alkemija ispuštena je iz manje-
više svih ostvarenja. Izvršno simboližu na zadanu temu ostvarila je Alida Blašković (Triptih »Peti element«) u tehnički raku. Ishod pečenja ovog načina obrade keramike koji je nastao u Japanu nezvještjan je do samog kraja, a samo alkemija može objasniti zlaćane i plavčaste nijanse na crno-bijelim pločama.

»Albonapxi«
Zdravka Milića, također se odmaknuo od 2-D svijeta, u kojemu se gleda samo kroz potpunu apsorpciju odnosno refleksiju svjetlosti, i s prepoznatljivim rukopisom ovog umjetnika, zakoračio u savremeni, elektroničnom nabijeni svijet. Emotivno zasićen svakako je rad mlade (1980.) Tamare Jan, koja je u instalaciji »Crno na bijelo«
uklopila i ultrazvučne snimke svoga djeteta, čime ovaj rad, možda najviše od svih, na simboličan način nagovještava novi život Uzleta.

Napisala i snimila Sandra ZLOIC

EMIL BOBANOVIC ČOLIĆ, Praznino, znaš li put 2, 2008., akril / šperploča, 83 x 62 cm

S. Bobanović Čolić
2008.

Anessa Alagić Negri

Berislav Bađura

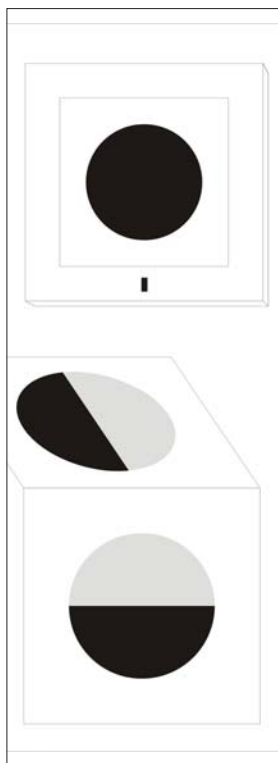
Milenko Dundara

Ivona Verbanac

Davorka Vadanjel

Orlando Mohorović

Paola V. Bonamassa

Beti Kranjčević

Mate Čvrljak

Josip Diminić

Jasna Maretić

Sanja Švrljuga Milić

Karlo Paliska

Mirta Diminić

Zdravko Milić

Katja Ćus

Alida Blašković

Ljiljana Vlačić

Vinko Šaina

Vera Kos Paliska

Tea Bičić

Ester Kranjac

Rosana Zupičić

Tamara Jan

XIV. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Autor u prvom licu

Tema ne nameće restriktivnost, ne sužava prostor stvaranja, ne uvjetuje sadržaj ni tehniku. Ostavlja slobodu i široku platformu osobnog izričaja, mogućnost zapisa najintimnijih niti koje povezuju život i umjetnost, stvarnost i zapažaj stvarnosti, onoga u čemu autor najbolje prepoznaje sebe.

Branka Arh (iz predgovora katalogu, 2010.)

IZLOŽBA "LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI"

"Sirovo 3", Sanja Švrljuga Milić "Akt", Mate Čvrljak

Laureati Sanja Švrljuga Milić i Mate Čvrljak

Tema ovogodišnje izložbe, "Autor u prvom licu", rezultirala je širinom stilskih, morfoloških i trendovskih pristupa

LABIN - Akademski likovna umjetnica Sanja Švrljuga Milić dobitnica je otkupne nagrade izložbe "Labinski uzlet likovnosti", koju je u petak Grad Labin u povodu održavanja svojih Dana po četrnaesti put organizirao u Loži. Otkupna nagrada sponzora, hotela Adoral Rabac, pripala je akademskom kiparu i slikaru Mati Čvrljku.

Ocjenivački sud u sastavu Branka Arh, predsjednica, Gorika Ostojić Cvajner i Ester Miletić sliku "Sirovo 3" Sanje Švrljuga Milić, radenu kombiniranom tehnikom u željezu, opisao je kao "promišljanje egzistencijalne drame suvremenog života punog strasti i uzbuđenja, bolnog suočavanja i dramatičnih lomova, koje odbacuje sva pravila slike da bi u duhu postmodernizma u sebi spojilo naoko nespojive odjeke povijesnih stilova, od renesanse do pop arta". Za Čvrljakov "Akt" reći će da je djelo autora koji žestinu svoje likovne naravi kazuje čvrstim potezom i majstorskom izražajnošću crtača koji misli kiparski.

Mate Čvrljak i Sanja Švrljuga Milić

- Tema izložbe bila je "Autor u prvom licu", zapis najintimnijih niti koje povezuju život i umjetnost, stvarnost i zapažaj stvarnosti. Umjetnicima je ostavljena sloboda i široka platforma osobnog izričaja koja nas je u končanici zadivila širinom stilskih, morfoloških i trendovskih pristupa. Bio je to pomirljivi susret medija, kiparstva i slikarstva, kaže Arh.

- Korak po korak stvaramo fundus gradske galerije, koja je prošle godine obišla Hrvatsku, Mađarsku i Italiju. Zahvaljujući njoj grad postaje prepoznatljiv u zemlji i inozemstvu. Prikjučuju se mladi umjetnici i to je garancija da će Labin ostati jedinstven na ovim prostorima, kazao je gradonačelnik Tullio Demetika prije uručivanja nagrade. Nagradu sponzora uručio je direktor Adorala Boris Milevoj.

Na ovogodišnjem "uzletu" sudjeluje ukupno trideset umjetnika, od kojih dvadeset i šest izlaze u Loži, a radovi četiri studentice izloženi su u crkvi sv. Stjepana. Ovogodišnja debitantica je Eni Blašković, koja je nedavno diplomirala na Akademiji primijenjene umjetnosti u Rijeci i jedina se predstavlja instalacijom. Četiri studentice, koje su nastupile s ozbiljnim i zrelim radovima i od kojih se očekuje značajan doprinos labinskoj likovnosti su Monika Knežević, Glorija Selan, Sunčana Simichen i Marijana Smolić.

Svečanost otvorenja imala je svoju glazbenu dimenziju, koju je pružio trio u sastavu Antonio Brezac, Mateo i Valentinio Bissina, a na zamolbu voditeljice Loredane Ružić-Modrušan iz publike im se pridružila zagrebačka kantautorica Lada Kos, koja je otpjevala jednu svoju šansonu.

Napisa i snimio R. SELAN

SANJA ŠVRLJUGA MILIĆ, Sirovo 3, 2010., kombinirana tehnika / željezo, 150 x 100 cm

ŠVRLJUGA '10.

Jasna Maretić

Rosana Zupičić

Eni Blašković

Emil Bobanović Čolić

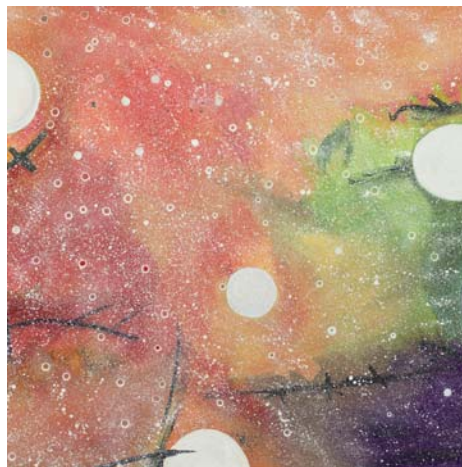
Zdravko Milić

Beti Kranjčević

Anessa Alagić Negri

Katja Čus

Alida Blašković

Tea Bičić

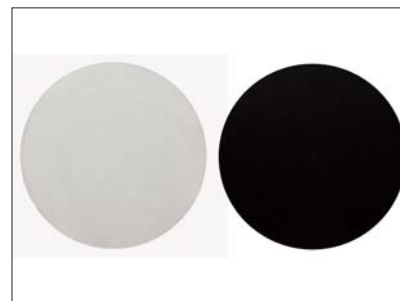

Paola Valeria Bonamassa

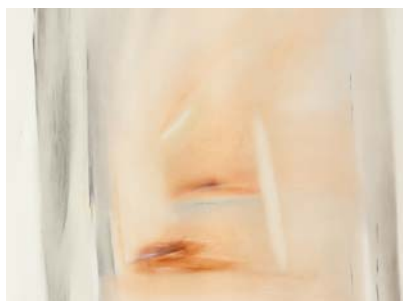

Ljiljana Vlačić

Vera Kos Paliska
Orlando Mohorović

Mirta Diminić
Karlo Paliska

Mate Čvrljak
Josip Diminić

Ester Kranjac
Milenko Dundara

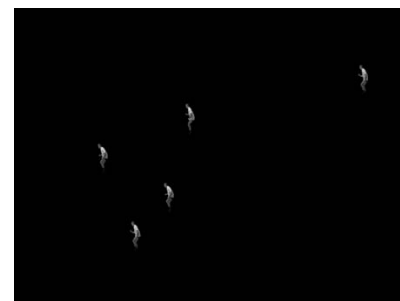
Augusta Kokot
Ivona Verbanac

Narcisa Adalgisa Škopac
Sanja Švrljuga Milić

Vinko Šaina
Alen Floričić

XV. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Ruka koja stvara

"Transpiramide" Zdravko Milić

Uz rad "Transpiramide" Zdravko Milića, koji otkupljuje organizator Grad Labin, otkupnom nagradom sponzora nagrađena je slika Karla Paliske "Bez naziva"

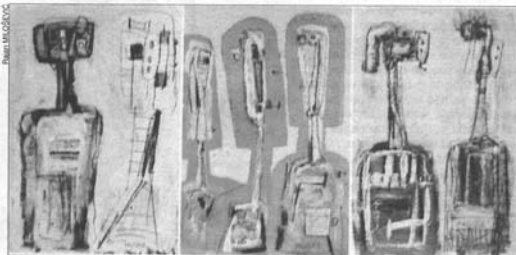
Laureat Zdravko Milić

LABIN - Zdravko Milić s oslikanom skulpturom "Transpiramide" laureat je ovogodišnjeg, petnaestog po redu, Labinskog uzleta likovnosti. Uz ovaj rad, koji otkupljuje organizator Grad Labin, sponzor manifestacije Hena Labin otkupila je sliku "Bez naziva" Karla Paliske.

Pobjednike natječaja, s temom pod nazivom "Ruka koja stvara", proglasio je prekjučer labinski gradonačelnik Tullio Demetlika otvarajući u Loži izložbu pristiglih radova. Sudjelovalo je 27 akademskih likovnih umjetnika i troje studenata, čiji su radovi izloženi u crkvi sv. Stjepana. Izbornica izložbe bila je likovna kritičarka Branka Arh. Uz nju, u ocjenjivačkom sudu bile su i povjesničarka umjetnosti Gorka Ostojić Cvajner i arhitektica Ester Miletić.

Za pobjedničke "Transpiramide" Arh kaže da se "protežu kroz prošlost i budućnost, pišu povijest čovjeka i svijeta, od egipatskih i meksičkih piramida do onih koje će neka buduća znanost otkriti u svemirskim prostorima", a Paliskin rad opisala je kao "sustav znakovlja mehaniziranog svijeta, ruka ljudi-roboti-kranova kvadratnih glava i dugih vratova s izrescima iz novina banalnog sadržaja na mjestu srca, koje ne ulijevaju nadu ni vjeru u bolji i smisleniji svijet".

Riječ je o piramidama na mjestima koja su većini ljudi nepoznata: piramide koje se otkrivaju u Visokom u Bosni, tek naznačene piramide u Cividaleu i Imoli u Italiji, ali i u Kini gdje su prekrivane oranica da se ne vide. Osim toga, imamo i velike piramide na Mjesecu i Marsu kojima autor nije priroda nego je

"Bez naziva" Karla Paliska

Zdravko Milić i Karlo Paliska

riječ o intervenciji neke civilizacije. To je vezano uz priču o nastanku svijeta i nas, ljudi, ali to je tema za neke druge i duge razgovore, kaže Milić o svojoj skulpturi.

Karlo Paliska napominje da je njegova slika začetak buduće senje.

Ovo je rad koji sublimira sva moja likovna nastojanja. Vratio sam se kolorizmu i figuri i nastaviti ću na taj način dok ne nastane niz radova dovoljnih za izložbu, koja će biti održana još ove godine, kaže on.

Sudionici Uzleta temi su

pristupili slikarski, crtački i kiparski te prostornim i videoinstalacijama. Radovi se stilski kreću od tradicionalnih preko mnoštva postmodernističkih izvedbi koje usvajaju ili citiraju ranije stilove do upotrebe novih medija.

Iskrenost i autentičnost osobnog izričaja, osjećaj za puls, za dah života i kultivirani likovni govor bili su temeljne mjere vrijednosti pri odabiru radova, objasnila je Arh. Istaknula je nekoliko nastalih likovnih situacija: asocijativnu, u kojoj se ruka otvara spoznavajući života i umjetnosti prozvajajući

primarna značenja i iskonsku potrebu za komunikacijom, onu u kojoj ruka prepoznaje stvaralačku dimenziju prirode, koja od iskona gradi ljepotu i sklad, zatim situaciju u kojoj ruka mjeri veličinu čovjeka i svemira te situaciju u kojoj mjeri sustav znakovlja mehaniziranog svijeta kao ključ razumijevanja života. Pohvalila je tri studentice riječke Akademije primijenjene umjetnosti koje su se u crkvi sv. Stjepana predstavile zrelim radovima i ozbiljne su kandidatkinje za neku buduću izložbu u Loži.

Gorka Ostojić Cvajner podvlačeći crtu ispod petnaest godina manifestacije također se osvrnula na radove mladih autora.

Dužni smo im biti kuratori i kontinuirano izazivati njihovu potrebu za prisustvovanjem, bivanjem i participacijom u formiranju fizionomije ovoga grada, istaknula je govoreći o "vojski od trideset i šest umjetnika", koja donosi "poetiku suvremene umjetnosti na gospodstven način".

Robi SELAN

ZDRAVKO MILIĆ, *Transpiramide*, 2010., kombinirana tehnika / drvo, 13 x 15 x 4,5 cm

Pođimo od činjenice ruke u djelima labinskih umjetnika. To je ruka čiji izbor je stvaranje i spoznavanje, otkrivanje i istraživanje, pomicanje granica u kreativnosti, sposobnost za akciju, djelovanje i očitovanje, za budnost upućenu prema unutra i prema van. Dakle, ruka koja brani život i umjetnost. Iz nataložениh iskustava ili iz sebe same (iz vlastitoga života) izriče potvrdu duha i suradnju oka.

Branka Arh (iz predgovora katalogu, 2011.)

Karlo Paliska
Jasna Maretić
Orlando Mohorović

Milenko Dundara
Narcisa Adalgisa Škopac
Katja Čus

Mate Čvrljak
Ester Kranjac
Sanja Švrljuga Milić

Rosana Zupičić
Vera Kos Paliska
Ljiljana Vlačić

Davorka Vadanjel
Emil Bobanović Čolić
Tea Bičić

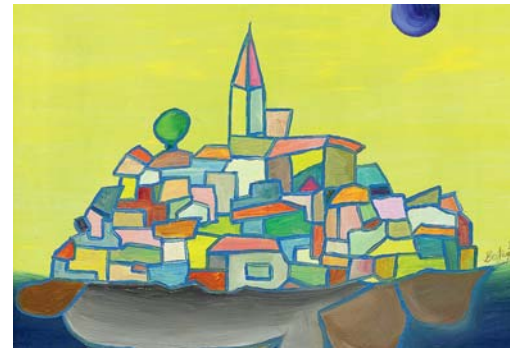
Mirta Diminić
Renato Percan

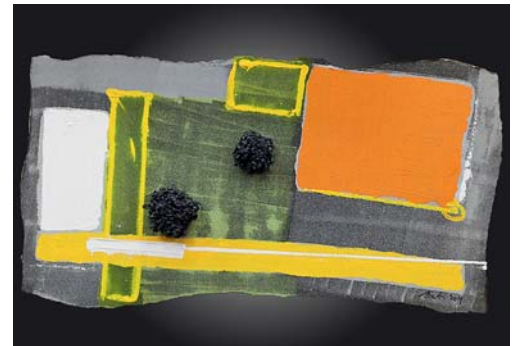
Eni Blašković
Zdravko Milić

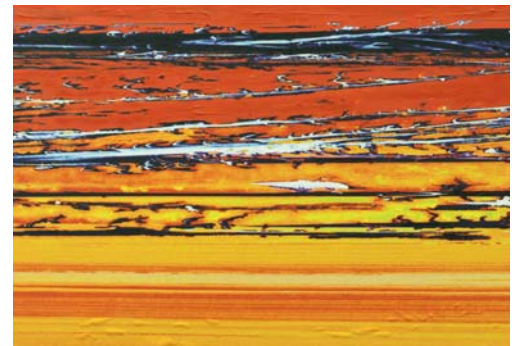
Nada Pavlović Bađura
Berislav Bađura

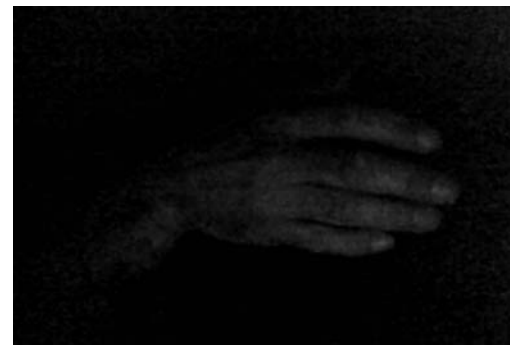
Josip Diminić
Betii Kranjčević

Anessa Alagić Negri
Vinko Šaina

Ivona Verbanac
Alen Floričić

XVI. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Od rudarskog okna do umjetnosti

Umjetnost govori o svijetu u kojemu živimo, što je u njemu vrijedno, a što nije. Ovogodišnji Labinski uzlet likovnosti darovao je gradu Labinu vrijednost koja nije imovina, već umjetnost, ostvarena danas, pred našim očima. Zbirku koja je memento labinskim rudarima, njihovoj muc i stradanju. Dvadesetdevet likovnih umjetnika svojim je kreativnim duhom oživjelo rudarsku prošlost Labinštine, obnovilo prostore viđenja, ukazalo na neporecive tragove mukotrpnog življenja u jednom vremenu i prostoru. Otvorili su se predjeli sjećanja, čitavi svjetovi asocijacija, posložili se novi prostori, nove priče života koji se utekao u umjetnost da bude trajniji, dublji, univerzalniji.

Branka Arh (iz predgovora katalogu, 2012.)

OTVOREN "LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI"

Od rudarskog okna do umjetnosti

LABIN - Zoran Rajković, zamjenik gradonačelnika, u ponedjeljak navečer u Loži je otvorio "Labinski uzlet likovnosti". Riječ je o tradicionalnoj izložbi likovnih radova labinskih likovnih umjetnika u sklopu Dana grada Labina.

Tema ovogodišnjeg, sesnaestog po redu Uzleta glasila je "Od rudarskog okna do umjetnosti". Za razliku od prethodnih godina, laureati nisu proglašeni, nego su umjetnici

Loredana Ružić Modrušan, Zoran Rajković i Branka Arh na otvaranju izložbe

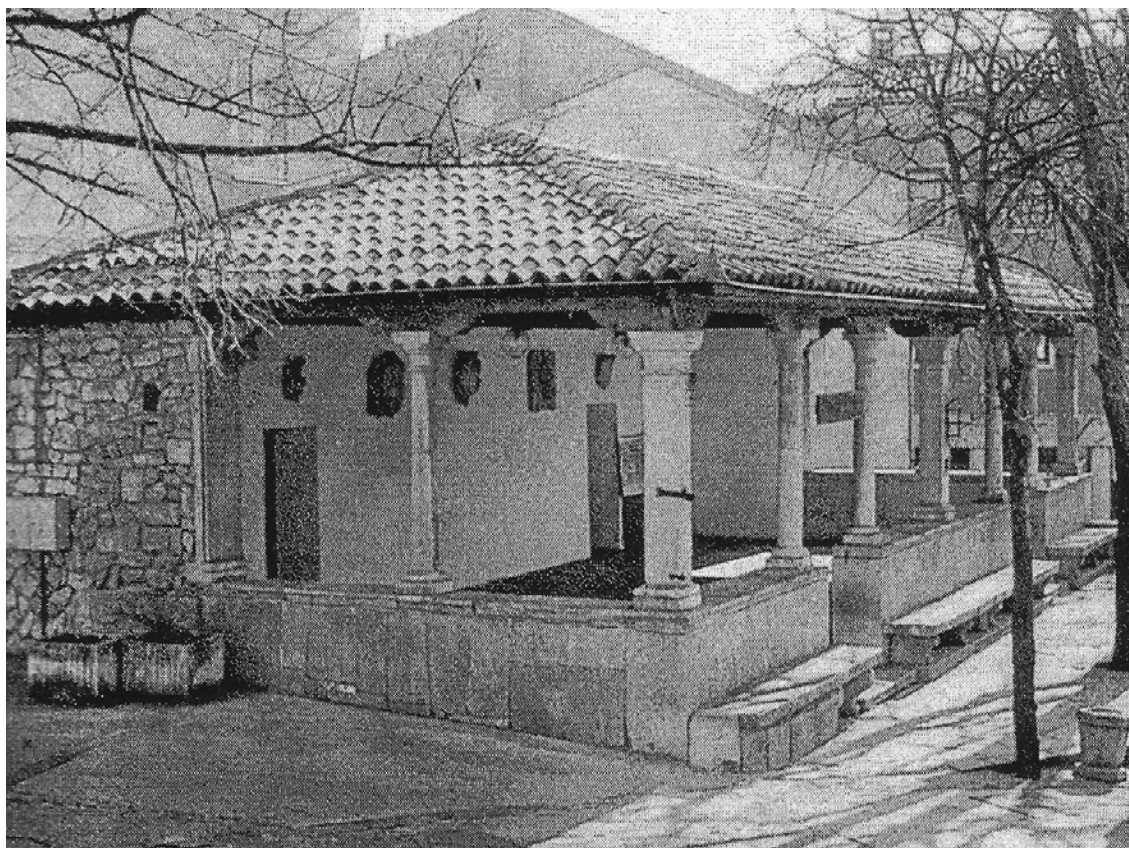
svoje radove poklonili Gradu. Odazvalo se 29 slikara svih naraštaja i različitih izričaja, ali čvrsto povezanih nasljedem proživljenih rudarskih života svojih predaka, kojima su svojim djelima odali počast.

Branka Arh, likovna kritičarka koja je postavila izložbu, nazvala ih je sekvencama iz rudarskog života koje je poredala u priču.

- Slike otvaraju prostore sjećanja i radosti, povratka i boli, prostore življenja koji su ovaj put utkali u umjetnosti da bi bili trajniji, dublji i univerzalniji. Iz te se priče može iščitati energija ovog prostora iz koje su izrasli brojni labinski umjetnici. Ovim radovima pokazali su da su usprkos za-gadenosti naših života uspje-li sačuvati ljubav, ljepotu i do-stojanstvo duha. Vjerujem da će Grad primiti ovu gestu kao trajni doprinos ljudskosti na ovome prostoru i da će biti

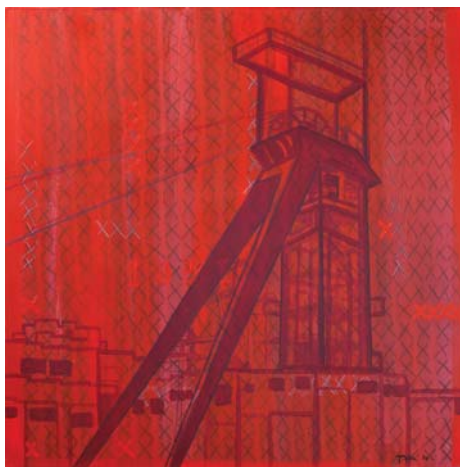
uz njih, u njihovom životu i stvaranju kada god to bude moguće, kazala je Arh.

Brojni umjetnici priložili su i skice svojih radova. One će biti izložene u labinskoj Gradskoj galeriji na Dan Labinske republike, 2. ožujka sljedeće godine. Glazbeni uvod u otvorenje dali su gitarist Ferid Hukić i pjevačica Morin Hukić, a program je vodila Loredana Ružić Modrušan, glasnogovornica Grada. R. S.

Labinska gradska Loža

OD RUDARSKOG
OKNA DO
UMJETNOSTI

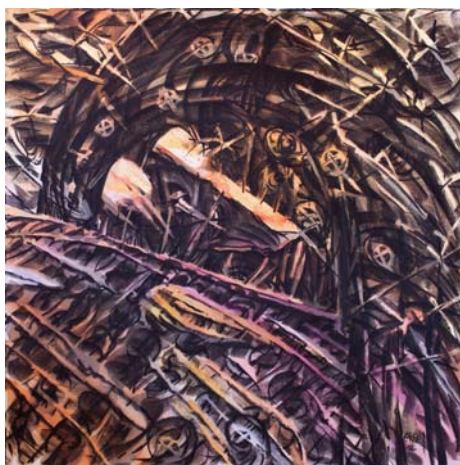
Tea Bičić

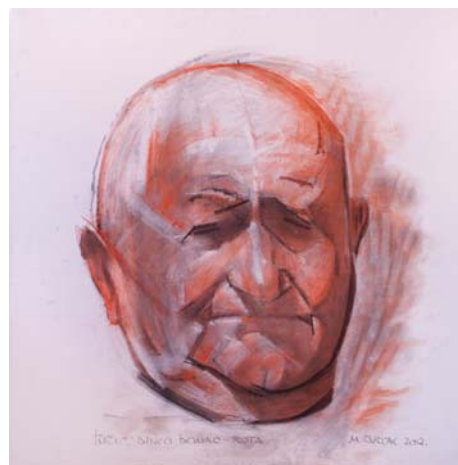
Alida Blašković

Emil Bobanović Čolić

Eugen Kokot

Mate Čvrljak

Jasna Maretić

Renato Percan

Karlo Paliska

Goran Čvrljak

Gloria Sellan

Narcisa Adalgisa Škopac

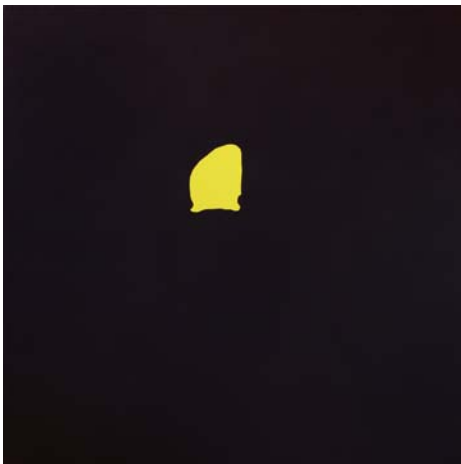
Paola Valeria Bonamassa

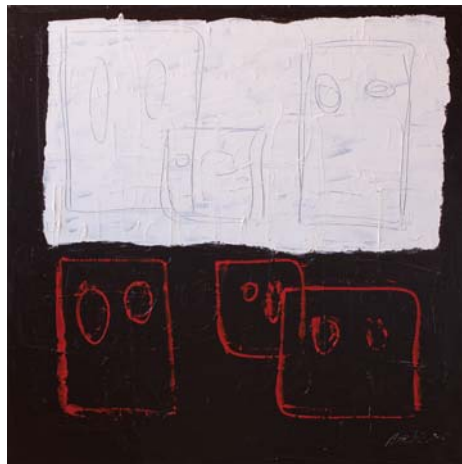
Anessa Alagić Negri

Ivona Verbanac

Josip Diminić

Beti Kranjčević

Orlando Mohorović

Alen Floričić

Sanja Švrljuga Milić

Katja Ćus

Zdravko Milić

Ljiljana Vlačić

Rosana Zupičić

Eni Blašković

Davorka Vadanjel

Vera Kos Paliska

Vinko Šaina

Ester Kranjac

Branko Mohorović Ticić

XVII. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Dvoje

Temu Dvoje nalazimo u povijesti svih kultura. I danas je usko povezana s temeljnim doživljajem života i svijeta. Mitovi, teologija, filozofija i znanost, svaka sa svoga aspekta tumače odnos muškog i ženskog, doživljaj razdvojenosti i osamljenosti pojedinca s iskonskim iskustvom sebe i istodobne upućenosti jednog na drugo. Što nam umjetnost govori o toj temi? Kako labinski umjetnici mire iskustvo dvoje složenih od razlika, iskustvo čovjekove iskonske čežnje za dohvaćanjem jedinstva i iskustvo čovjekove dvojnosti i jednosti? ...I umjetnost danas suočava se, dakle, s traženjima mogućnosti komunikacije i susreta između dvoje, s uspjesima i neuspjesima u prevladavanju međa, sa slutnjama skladne cjeline, s tajnama razumijevanja i pitanjima uzajamnog davanja, s iskustvom dvojnosti bića koje se ne odriče obećanja da bude jedno.

Branka Arh (iz predgovora katalogu, 2013.)

OTVOREN LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Otkupna nagrada Rosani Zupčić

Izloženi radovi na zadanu temu "Dvoje" sabiru iskustva razumijevanja i nerazumijevanja, susreta i rastanaka, ljepote i drame, života i ljubavi, traganja za iskonskim istinama i antagonizma dvaju suprotstavljenih principa života.

Loredana Ružić Modrušan, Tullio Demetlika, Rosana Zupčić, Vedran Kos i Branka Arh

LABIN - Labinski uzlet likovnosti, skupna izložba labinskih likovnih umjetnika u gradskoj Loži, koja se u sklopu Dana Grada Labina održava sedamnaesti put za redom, otvoreno je prošetnik labinskih građaninjak Tullio Demetlika.

Izloženi su radovi 29 umjetnika na zadanu temu koja je

nije imala samostalnih izložbi.

- Nisam ovo očekivala, duboko sam iznenađena! Ova mi je nagrada veliki počinak. Dobila sam poziv od gospođe Arh za samostalnu izložbu i naravno da ću se dobro pripremiti. Već dugo vremena radim na taj stripovski način, uzor su mi pop art umjetnici, ali orijentiram se na suvremeniju umjetnost. Inspiraciju obično pronalazim u fotografskim predlošcima, kazala nam je Rosana Zupčić nakon proglašenja.

Dvoje u šetnji

- Dvoje u šetnji urbanog prostora Rosane Zupčić u pojednostavljenom i pročišćenom kadru stripovskog crteža žutih crveno-plavo-žuto obojenih ploha, nastupaju kao jedno, napisala je Arh u katalogu izložbe. O izložbi mlade umjetnice je, pak, kazala da sabire iskustva razumijevanja i nerazumijevanja, susreta i rastanaka, ljepote i drame, života i ljubavi, traganja za iskonskim istinama i antagonizma dvaju suprotstavljenih principa života.

- Umjetnost se i danas susreće s uspjesima i neuspjesima, skladanjem međa između dvoje i afirmacije ideje zajedništva kao mjere svijeta. Radovi većine umjetnika na ovoj izložbi kreću se prepoznatljivim prostorima već provjerenih osobnih poetika i to u medijima slikarstva, crteža, grafike, skulpture, objekta, koncepta i prostorne instalacije.

Likovni govor

Kod odabira radova i kod odabira otkupnoga najvredniji je ipak bio iskreni, autentični i kulturni likovni govor, kazala je Branka Arh. Izložbu u Loži prati i izložba u crkvi sv. Stjepana gdje su izloženi radovi triju studenata likovnih umjetnosti: Ane Žužić, Marijane Senčič i Nevena Zaližanija.

Program otvaranja vodila je Loredana Ružić Modrušan, a glazbeni potporu svečanosti pružila je Adrijana Miličić, učesnica harmonike u OGS Matka Brajše Rašana.

Napisao i snimio R. SELAN

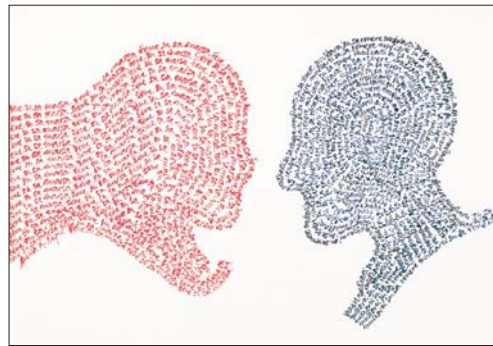

ROSANA ZUPIČIĆ, U prolazu, 2013., akril / platno, 90 x 90 cm

Alida Blašković

Anessa Alagić Negri

Alen Floričić

Orlando Mohorović

Josip Diminić

Beti Kranjčević

Tamara Jan

Sanja Švrljuga Milić

Mate Čvrljak

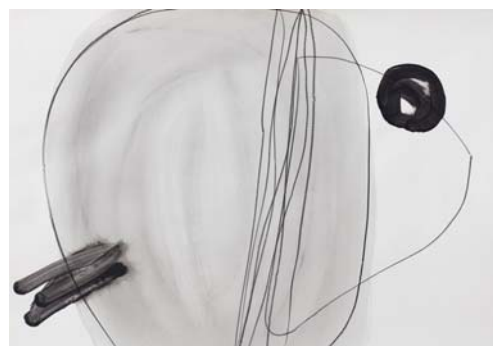
Sunčana Simičen

Jasna Maretić

Katja Čus

Tea Bičić

Vera Kos Paliska

Renato Percan

Narcisa Adalgisa Škopac

Eugen Kokot

Karlo Paliska

Goran Čvrljak

Emil Bobanović Čolić

Ivona Verbanac

Vinko Šaina

Ester Kranjac

Paola Valeria Bonamassa

Ljiljana Vlačić

Jelena Batelić

Zdravko Milić

Davorka Vadanjel

XVIII. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Autoportret

Razvitak autoportreta možemo pratiti od starog Egipta, od Fidijinog autoportreta na štitu Atene na atenskoj akropoli, od autoportreta kipara, klesara i rezbara na arhitektonskim dekorativnim elementima i na korskim klupama u ranoj renesansi, od samostalnih autoportreta Dürera i Majstora iz Frankfurta, od asistena (umjetnik uključen u kompoziciju na slici) na talijanskim freskama i štafelajnim slikama, od reprezentativnih autoportreta u slikarstvu 17. i 18. st. i autoanalitičnih Rembrandtovih autoportreta do autoportreta u umjetnosti 20. st. kada se umjetnik ne usmjeruje na postizavanje sličnosti, već primjenjuje onaj način likovnog izričaja koji je blizak njegovoj stvaralačkoj osobnosti. U suvremenom izričaju, tema auto-portreta je izazov koji se može kontekstualizirati u punoj slobodi vlastite stvaralačke izražajnosti.

Branka Arh (iz predgovora katalogu, 2014.)

JASNA MARETIĆ, Neka zagledanost u sebe,
2014., akvarel / papir, 38 x 28,5 cm

- ZAGLEDANOST V SEBE

Jasna Marjetič 94.

Gloria Sellan

Anessa Alagić Negri

Tea Bičić

Berislav Bađura

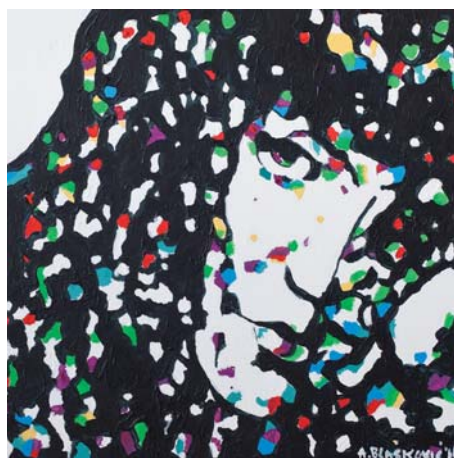
Narcisa Adalgisa Škopac

Ljiljana Vlačić

Orlando Mohorović

Alida Blašković

Rosana Zupčić

Josip Diminić

Karlo Paliska

Sunčana Simichen

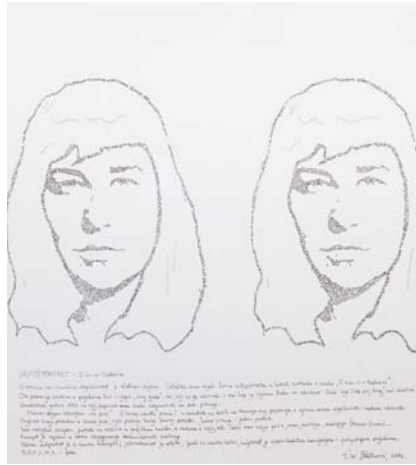
Ivona Verbanac

Paola Valeria Bonamassa

Vinko Šaina

Eni Blašković

Katja Ćus

Beti Kranjčević

Ester Kranjac

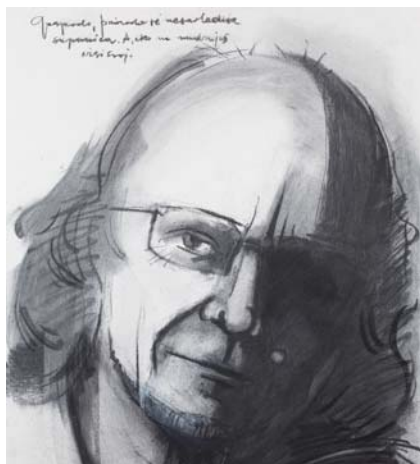
Vera Kos Paliska

Davorka Vadanjel

Goran Čvrljak

Emil Bobanović Čolić

Marijana Smolić

Mate Čvrljak

XIX. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

Ta druga vrata od ugljena

Na razini metafore, ta druga vrata otvorena su kreativnosti, pobuđuju asocijacije, sugeriraju odanost i predanost gradu kojega iznutra grije ugljen, skrivena vatra duhovne snage. Umjetnicima daju slobodu izričaja, mogućnost da zađu u dubine svoga stvaralačkog bića, da pokažu razinu svojih likovnih stavova i promišljanja, svoje izričajne posebnosti i svoje prostore umjetničkih viđenja. ...U ovom dijalogu zajedništva s različitim pozicija nije bila primarna stroga likovna ujednačenost, važniji je bio zanos u provjeravanju vlastitih mogućnosti, otvorenost za nove, intrigantne odgovore na pitanja koja postavlja suvremena umjetnost.

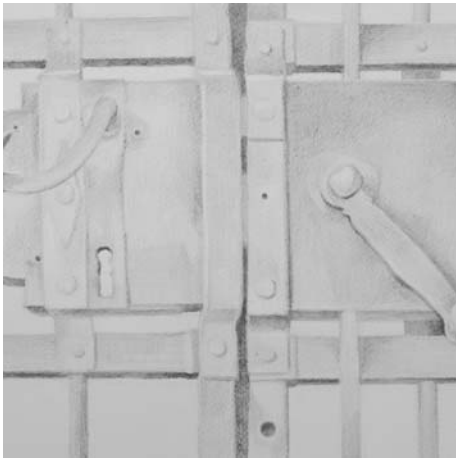
Branka Arh (iz predgovora katalogu, 2015.)

EUGEN KOKOT, Dva ulaza u Labin,
2015., akril / platno, 61 x 100 cm

Goran Čvrljak

Jasna Maretić

Vinko Šaina

Beti Kranjčević

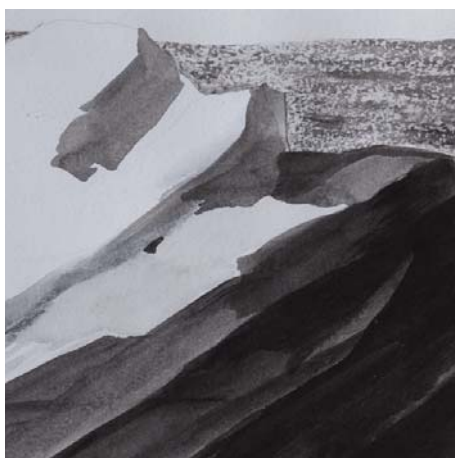
Milenko Dundara

Rosana Zupičić Smoković

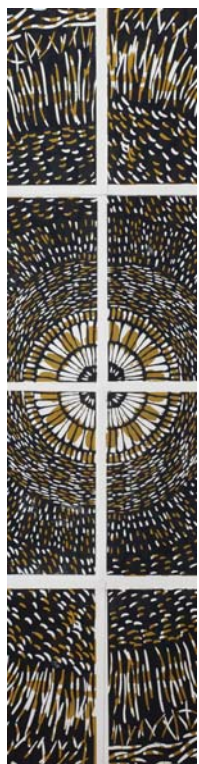
Karlo Paliska

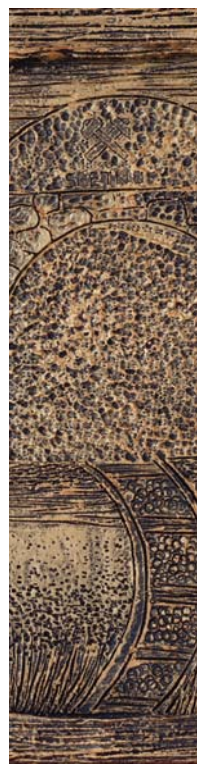
Paola Valeria Bonamassa

Marijana Smolić

G. Sellan

K. Ćus

Lj. Vlačić

A. A. Negri

D. Vadanjel

N. A. Škopac

J. Diminić

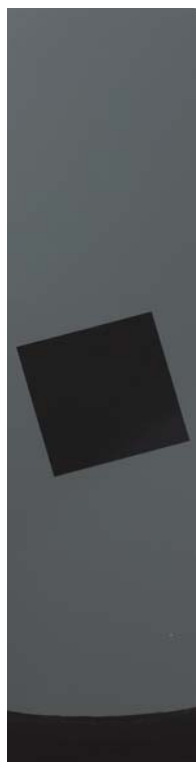
V. K. Paliska

T. Bičić

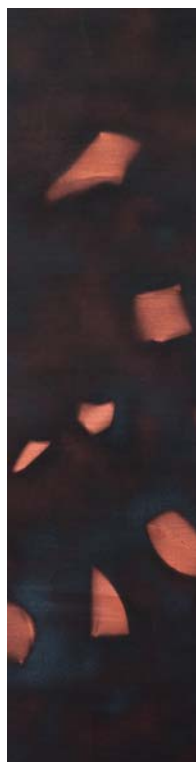
S. Simichen

O. Mohorović

E. B. Ćolić

I. Verbanac

B. M. Ticić

E. Kranjac

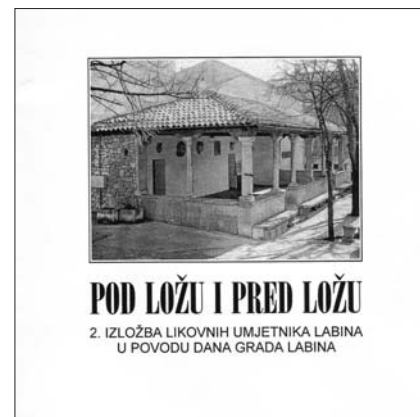

L. Verbanac

LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI 20 godina

Umjetnost govori o svijetu u kojemu živimo, što je u njemu vrijedno, a što nije. Upravo je živa kreativnost ono po čemu je labinski likovni prostor jedinstven i poseban. Uza sve blizine i razdaljine, usprkos različitih izražajnosti i senzibiliteta, sjedinio je u istoj zadaći autore različitih naraštaja i likovnih škola. Svjedočio je posebnost labinske likovne scene, šarm okupljanja, međusobnog naslanjanja, osluškivanja i očitovanja istinskih likovnih vrijednosti. Građen, dakako, na baštinjenom, na povezanosti i prožimanju suvremenosti s tradicijom, na pomirljivom suživotu novih vizualnih medija s tradicionalnim slikarstvom i kiparstvom, na međusobnom razumijevanju i toleranciji u raznolikom viđenju i doživljavanju svijeta.

Branka Arh (iz predgovora monografije, 2016.)

6. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

11. LABINSKI

UZLET

LIKOVNOSTI

Gradska loža Labin 14.08.2007. / MMC LUKA Polo 1.-18.10.2007.

16. LUL
labinski uzlet likovnosti

7. Labinski uzlet likovnosti
Zavičajnost

Gradska loža Labin, 14. 08. 2003.
Gradska galerija Labin, Listopad / Studeni 2003.

Labinski
uzlet
likovnosti
12

17. LUL

• BETI KRANJČEVIĆ • JASNA MARETIĆ • ZDRAVKO MILIĆ • ORLANDO MOHOROVIĆ • KARLO PALISKA • RENATO PERČAN • SUNCANA SIMIČEN • VINKO ŠAINA • NARCISA ADALGISA ŠKOPAC • SANJA ŠVRILJUGA MILIĆ • DAVORKA VADANJEL • IVONA VERBANAC • LJILJANA VLAČIĆ • ROSANA ŽUPIČIĆ • ANESSA ALAGIĆ NEGRI • JELENA BATELIĆ • TEA BIČIĆ • ALIDA BLASKOVIĆ KOROLJEVIĆ • EMIL BOBANOVIĆ ČOLIĆ • PAOLA VALERIA BONAMASSA • GORAN ČVRLJAK • MATE ČVRLJAK • KATJA ČUŠ • JOSIP DIMINIĆ • ALEN FLORIČIĆ • TAMARA JAN BLAŽEVIĆ • EUGEN KOKOT • VERA KOS PALISKA • ESTER KRANJAC • BETI KRANJČEVIĆ • JASNA MARETIĆ • ZDRAVKO MILIĆ • ORLANDO MOHOROVIĆ • KARLO PALISKA • RENATO PERČAN • SUNCANA SIMIČEN • VINKO ŠAINA • NARCISA ADALGISA ŠKOPAC • SANJA ŠVRILJUGA MILIĆ • DAVORKA VADANJEL • IVONA VERBANAC • LJILJANA VLAČIĆ • ROSANA ŽUPIČIĆ •

8. labinski uzlet likovnosti

Gradska galerija Labin, studeni 2004.

13

13

Labinski uzlet likovnosti

13

13

18. LUL

• TEA BIČIĆ • ALIDA BLASKOVIĆ KOROLJEVIĆ • EMIL BOBANOVIĆ ČOLIĆ • ENI BLASKOVIĆ • PAOLA VALERIA BONAMASSA • GORAN ČVRLJAK • MATE ČVRLJAK • KATJA ČUŠ • JOSIP DIMINIĆ • VERA KOS PALISKA • ESTER KRANJAC • BETI KRANJČEVIĆ • JASNA MARETIĆ • ORLANDO MOHOROVIĆ • KARLO PALISKA • GLORIJA SELAN • SUNCANA SIMIČEN • MARIJANA SMOLIĆ • VINKO ŠAINA • NARCISA ADALGISA ŠKOPAC • DAVORKA VADANJEL • IVONA VERBANAC • LJILJANA VLAČIĆ • ROSANA ŽUPIČIĆ • ANESSA ALAGIĆ NEGRI • BERISLAV BABURA • TEA BIČIĆ • ALIDA BLASKOVIĆ KOROLJEVIĆ • EMIL BOBANOVIĆ ČOLIĆ • ENI BLASKOVIĆ • PAOLA VALERIA BONAMASSA • GORAN ČVRLJAK • MATE ČVRLJAK • KATJA ČUŠ • JOSIP DIMINIĆ • VERA KOS PALISKA • ESTER KRANJAC • BETI KRANJČEVIĆ • JASNA MARETIĆ • ORLANDO MOHOROVIĆ • KARLO

14. labinski uzlet likovnosti

Gradska loža Labin, 2010.

19. LUL

• SMOKOVIĆ • ANESSA ALAGIĆ NEGRI • TEA BIČIĆ • EMIL BOBANOVIĆ ČOLIĆ • PAOLA VALERIA BONAMASSA • GORAN ČVRLJAK • KATJA ČUŠ • JOSIP DIMINIĆ • MILENKO DUNDARA • EUGEN KOKOT • VERA KOS PALISKA • ESTER KRANJAC • BETI KRANJČEVIĆ • JASNA MARETIĆ • BRANKO MOHOROVIĆ TIGIĆ • ORLANDO MOHOROVIĆ • KARLO PALISKA • GLORIJA SELAN • SUNCANA SIMIČEN • MARIJANA SMOLIĆ • VINKO ŠAINA • NARCISA ADALGISA ŠKOPAC • DAVORKA VADANJEL • IVONA VERBANAC • LORENA VERBANAC • LJILJANA VLAČIĆ • ROSANA ŽUPIČIĆ • SMOKOVIĆ • ANESSA ALAGIĆ NEGRI • TEA BIČIĆ • EMIL BOBANOVIĆ ČOLIĆ • PAOLA VALERIA BONAMASSA • GORAN ČVRLJAK • KATJA ČUŠ • JOSIP DIMINIĆ • MILENKO DUNDARA • EUGEN KOKOT • VERA KOS PALISKA • ESTER KRANJAC • BETI KRANJČEVIĆ • JASNA MARETIĆ •

labinski uzlet likovnosti

15. LABINSKI UZLET LIKOVNOSTI

LABINSKI
20 godina
UZLET
20 godina
LIKOVNO
20 godina
STI

LABIN ART RISE

20 years

Branka Arh

Labin is one of the most beautiful Istrian towns. It is truly poetic, with wide panoramas and historic reminders. The town is reminiscent of the oldest Slavic settlements and ancient sounds in its dialect as well as in the atmosphere of art tradition. Labin serves as a reminder of great historic figures, accomplishments and generations of quiet art enthusiasts who built palaces in the town and churches in the fields which were entirely covered in frescoes, statues and ornaments. ¹

Constructors and artisans from Labin really knew how to appreciate the urban area and the surroundings, retaining the integrity of the architecture and landscape. They respected harmony and symmetry. Their ability to recognize tactual, enduring stone led to long, powerful stone walls, and stone pavements. Their heritage inspired everlasting thought which is present until this day in Labin, in the works of stonemasons, painters, poets and scientists. People in Labin know that Labin is much more than buildings, streets, squares, churches and walls. Labin is comprised of all the people who love their town, people who left a mark in its spiritual and creative history. The people here know it is their commitment to cherish the memory and connect the traces of the past to the modern way of life.

They have been doing so by not hiding those traces with contemporary materials (mortar, asphalt, concrete) but with respecting the heritage

and embracing the stone echoing hundreds of legends and stories tightly connected to life. One might start by looking at the intimate and silent Municipal Loggia. Because of it, the entire Labin resonates of spiritual power, inspiration and organisation. This is where everything happened in the past. It was built around 1550 beyond the city walls as a public landmark with multiple functions where important things took place. For example, it is where municipal council meetings and court sessions were held; where city documents and rulings were read; where people got married and signed contracts. Moreover, it was a place where those who governed met with the city folk. Where buying, selling, public auctioning fairs and different festivities were held along with gambling and playing cards. It was a shelter for travellers and passersby during rain and storm. A new roof and collection of stone fragments with Roman and Medieval writings and coats of arms of renowned families from Labin were added during the restoration in 1932. The Roman writings were moved to the National Museum in the 1960's, and the medieval ones to the atrium of Franković Palace. Several stone reliefs (coat of arms) were later moved to the original place.

Whoever came to Labin over the past two decades during the celebration of the Labin Day (mid August), could not miss the exhibition of Labin artists held in here. Even from the old town's main square one could see fragments of the exhibition called the Labin Art Rise protruding through majestic colonnade. Art works were inviting to the audience, offering an insight into the most recent developments of Labin artists. The selection of the exhibition always counted on those who were painters and sculptors by vocation, those who proved they can measure up in creativity to their town and that the town is an important part of their lives. Those were the artists who were able to express their own views, opinions and individual characteristics, as well as traces of their heritage, resistance, tolerance and the capacity to allow different artistic views. Labin, depicted in those works, was extremely supporting of artists who belonged to the town.

Labin has always had a place in Croatian contemporary art thanks to Mediterranean Sculptors` Symposium, Labin Art Express, Labin`s ateliers, City Museum, City Gallery, Alvona Gallery and extraordinary Labin`s artists contemporary Croatian art. Artists who were renowned, influential and dedicated to Labin took part in the Labin Art Rise. Moreover, those were the artists popular in Croatia and abroad. Alongside, there were younger artist, wanting to succeed. Each year it was a new situation, unpredictable, always with a different result, always overcoming differences bringing about new being. Thanks to the creativity and rising standards, values and continuity of the exhibition, Labin became a centre of art events not only in Istria but beyond. Striving outside the local boundaries it has always found ways to fit into unique Croatian art scene. It was not only an annual gathering of local artists, but a tracing of creating, opportunity, knowledge, unique summit with a concept and a goal, clear concept exhibitions displayed outdoors in harmony with the town hall and the entire historic surroundings. The aim was to show Labin`s recent art production in harmony with the open space at the same time honouring individual artists. The Municipal Loggia as a venue offered an interaction and a dialogue between art works and the audience. It was a place where the works were perceived as a whole starting from the idea to the execution which made it even more unique. The Rise brought about Labin`s art phenomenon: its sensibility, vigour and continuity. Art values and particularities were yielded by authors themselves.

The project was envisioned by Josip Diminić, academic painter, distinguished artist and personality. He was responsible for promoting Labin`s long-lasting art. His initiative and his vision were the actual rise of Labin`s art. In over five decades long career as an artist, with long experience as a painter and as a sculptor, Diminić had explored questions and answers of human and artistic way of life. He had also bridged regional features with universal life and art values, and as an artist included some of the most interesting works into Croatian contemporary art. He dedicated his life to his

roots and the place where he was born, Labin and Istria. His art endeavours and projects show clear goals and high standards. His artistic honesty and courage opened up new horizons, approaches and insights into art. That was all envisioned in the beginning in his own native region. Mediterranean Sculptors` Symposium, the White Road, Labin Art Rise and numerous other projects were all a proof of his life philosophy and spiritual values. To this day, Labin remains his sanctuary and his safe haven.

He was extremely dedicated to helping youth. Each year art school students from Zagreb, Rijeka, Ljubljana, Venice and Milan held their exhibitions in Saint Stjepan church during the period of Labin Art Rise. With the freedom of choice regarding topic and material they had presented their art interests and achievements as artists. They had always been open to the European consciousness and ongoing events, unburdened, free and fresh, different and peculiar enough to depict their own common ground, their Labin. Annual students` exhibitions were organized in order to present art by talented individuals so that they shouldn't wait for an official confirmation of their works. That way, even before they graduated they would put on an exhibition; face the critics and the audience, as well as the challenge and public performance. As a result, they would develop as individuals and advance faster on their path as artists. Their teachers, leaders and role models were there to support them. Many of them had been schooled artists who had dedicated their lives to art, either as artists or art educators in primary and secondary schools, or as university professors who were in charge of other young talented authors.

Labin Art Rise opened the door for many authors. As for those who were able to portray objectively and as for those who reduced some prominent features and implemented their own visions, synthesis and analysis. Then there were those using opulent characteristics, those exploring minimalism, traditional approach or even new visual mediums without

restrictions or limitations. The Rise has respected and embraced tradition, contemporaneous and relevance.

The first Labin Art Rise or Spomin na nezaborav in 1997 was one day exhibition with a concept of openness. Art historian and that year's selector, Gorka Ostojić Cvajner wrote in the catalogue that: "*A global, content oriented project is comprised of everything that is truly good and beautiful.. As a trace in time and place of one small Town full of great people. I am sure that Matija Vlačić Ilirik watches after us.*" Everyone was invited to join this festival of art and creations. All ateliers, art spaces, Alvona gallery and Mediterranean Sculptors' Symposium at Dubrova (open air park of sculptures) housed the exhibitions. The photographers found best possible shots related to Labin and so the art has found its place in every street or square. The first Rise set ground for this ambitious project: criteria for valuing the art work, currentness, and purchasing of those works which the official council suggests to the City. Those works were meant to be incorporated in the future city gallery.

In 1998 second Rise spotted a need to present continuity of Labin's art and a serious ambition of all the ateliers setting up guidelines of art values which would promote Labin as an important art venue even beyond Croatian borders. Each exhibition featured different art forms and ideas. Some cherished the tradition of uplifting the spirit, respecting the material and execution. They were led by congenial Istrian surroundings and profound artistic sensibility of the region. The most important criterion for the selection of works for the exhibition "Under the Municipal Loggia" was artistic importance. The third Rise in 1999 tackled questions of ideals, importance, quality and cultural and aesthetic communication. There was also a question of what and how much of the most recent works should be displayed. At the same time, a challenge was to decide which guidelines Labin Art Rise should follow in order to avoid repeating patterns and art forms. Most of the authors were already certain of their paths and had already

stopped wandering so they could elaborate the most current genres, mutual and individual influences in Labin as well as closely listen to new members and new concepts. Artist from Zagreb who occasionally visited Labin joined the third Rise. For example, Dubravka Babić with her unique figure poetizes motions, gestures and dramatic explosiveness or Peruško Bogdanić with his elegant aesthetical forms. ² Thanks to the support of prominent members of contemporary Croatian art scene, who were authentic and distinctive, Labin`s art circle became more vital. Their participation and their input were extremely important for the development and for opening up a chance for the future and for bringing it closer to the Croatian epicenter.

Every participant of the Rise was eager to satisfy high artists` standards, see his work embedded into Istrian ground while being cosmopolitan enough to broaden his views, his horizons and his freedom. Fourth Rise in 2000 pointed out the similarities and differences in concepts and styles of Labin art and its surroundings. Moreover, it showed some special artists` convictions, postmodernist`s assimilations and personal statements. The fifth Rise was organized in 2001. Istrian countryside was a dominant motif, but not in a sense of romantic return to the nature, but in a sense of returning to one`s roots which were forgotten in this technology prevailing world. International collaboration brought in a new quality. <sup>3</sup> In 2002 Rise was organized for the sixth time. Artists` exhibitions were held in the open space of the Municipal Loggia and professional and renowned artists were invited. Once again the venue confirmed its charm offering a direct communication with the public which was special and unforgettable experience. Church of St Stjepan was another venue where all the previous laureates gathered to present the previous five Rises. Each of them spoke of special and common values of Labin`s art and individual support and success. The third venue was Scampichio Palace where younger, prominent artists open to European manners exhibited their works. Those artists were four female students from four different art universities – Rijeka, Ljubljana, Venice and Milan.

Occasionally, one might have sensed overstrain, repeating of the same patterns, not enough provocativeness and an impression that there is not enough boldness and determination to do something new. Audience looked for ways to break the routine. One had to think how to set up an exhibition which would stimulate and satisfy different interests and attitudes of all Labin artists. In 2003, selector of the seventh Rise was Nataša Šegota Lah. In the catalogue's foreword she pointed out that the *Rise is founded on the mutual exploration of standing together in differences, not as one might often think, in merely crossing over the surface of numerousness.* In 2004 a decision was made to organize each following Rise according to the topic that was either discussing content, form or given technique, so that interest and value would not be lost ⁴. Although the topics have been modest, they have urged the artists to think longer and to be more creative in their works. Artists were not constrained by the topic nor curator's idea. They could roam freely; use their imagination, variations and inspiration, exploring their vision which was sometimes unexpected. Each interpretation had a reason and a vision, goal and meaning. The eight Rise had affirmed watercolor which is a precise and fast technique used since ancient Egypt times. Later on, it had its peaks in China, Japan, ancient Greece and Rome. Croatian painting would be unthinkable without watercolors by Slava Raškaj, Josip Račić, Antun Motika or Nikola Reiser. In October the exhibition was moved to City Gallery where under the right light water colors were even brighter, bolder and more impressive.

Therefore, in 2005 the ninth Rise presented more mature, convincing and inciting works than before considering the topic of "*Spatial Drawing and Sculpture*". It had also opened up probing questions such as where are the lines between drawing and painting, sculpture and object, how to define a sculpture and how to perceive a space and atmosphere in art, what lays behind the concept, traditional and avantgarde space? In 2006 "*Light and Color in Istrian Countryside*" was the topic for the tenth Rise. The most daring artists from Labin who were creating and transposing their vision

of countryside and their roots into color and into their art were joined in the exhibition. They had offered some interesting interpretation of the countryside. Some were factual, others as scattered structures or impressions while some were an idea. Interpretations were different either as hints or as recognized structures while others were gestures or constructions. Some presented analytical others intuitive communication, some were there as a rule, others as a coincidence. Few were intertwined with both of those. These are the components which transform nature into new nature, adapted and retouched by human spirit. The eleventh Rise in 2007 presented the Power of Art Perception. New theoretical approach to art was based on perception as the most important principle. Science teaches us that a painting should be interpreted as observed. Therefore, Labin artists presented their interpretations containing space, color, human figures and objects. Works of individual approach in artist explorations were the very core of this exhibition under the hall. This time as before, Rise was held in three venues: in the corridor of the Municipal Loggia in St Sjepan church where third year students from the Applied Arts Academy in Rijeka showed their works and in Alvona gallery where the second gathering of Rise laureates took place. Works from the eleventh Rise were shown to the audience in Pula as well. Exhibits were presented in MMC center which allowed new interpretations of artworks from Labin, created a new story and discoveries which couldn't have been seen in the previous venue.

Special attention was given to the twelfth Rise held in 2008. The topic of "*Art Expressions Of New Mediums*" offered a range of artists' approaches that acknowledged interaction in multimedia projects and breaking ties with traditional forms of expression. Contemporary art offers a chance to replenish, provoke and question a subject of a social issue rather than present a beautiful form and skilled technique. That year's works aspired to such segment of visual art proving that Labin's new medium artworks can measure up to traditional painting and sculpture. The exhibition spread from the colonnade underneath the Municipal Loggia to the center of the old town.

Another important part of this project was the education program - approach without mystifications, pointing out theme and style differences in the new forms of expressions erasing the boundaries between art manifestations, changing views and definitions of paintings, sculpture, drawing, graphic which change the spatial perception while opening up range of questions related to conceptual art. On the other hand, it was important to indicate conceptual art's seductive traps. *Netz Project 2008* launched by Orlando Mohorović was an important addition to that year's Rise which provided information about the works and participants in about fifty respected galleries across all continents.

Thirteenth Rise was held in 2009. Labin's artists explored the topic of "*Achromatic Alchemy*" using creativity and analytical approach with white and black relations, light and darkness, gradation of hues from white and grey and black, ascetic intensity and clarity structuring. According to the color theory, color white reflects all colors and black absorbs all colors. White is the absolute color which denotes either absence or sigma of colors. Black is the antipode of white but at the same time it is equally valued since it expresses absence or sum of colors, negation or synthesis of colors. There is a borderline of warm colors on one side and cold colors on the other. White as much as black could be placed on both sides of the color scale, seen as a beginning or an end. Great artist Albrecht Dürer was worthy of admiration for his monochrome works, namely etchings and carvings that reached a peak in most subtle grading of light and shadow, sensation and emotion. Dürer appreciated lines rather than colors. Kandinsky on the other hand, considered white to *be like the symbol of a world where all the colors, as material qualities and substances have disappeared*. Artists have explored already familiar spaces using already tried personal poetic approach.

In 2010 fourteenth Rise focused on the topic of "*First-person Author*" and dealt with personal reflections. It was impressive for its different style,

morphological and modern approaches, vivid creativity which was based on traditional and contemporary intertwining. On its fifteenth anniversary in 2011, Rise explored the topic of "*Creative Hand*". Artists have approached the topic honestly and looked at the hand as something which leaves an individual trace, knows how to discover and recognize nature's artistic dimension; the hand seen as a symbol that connects the past and the future by writing down the history of mankind and the world.

Sixteenth Rise in 2012 sparked a great interest with the topic "*From Miner's Shaft To Art*". It coincided with the 90th anniversary of Labin's Republic. Once again, the artists have shown that their creative spirit is able to measure up to their history and their town, while they play an important part of its life. Their artwork has succeeded in reviving Labin's miners history, awaken interest for art interpretations of Labin's mining, appreciate values and importance of cultural and art heritage, forgotten traces and evidence of existence and endurance. Paintings have opened up memory lanes, joyous returns and painful losses, living spaces which confided in art in order to become permanent and universal, to become an art vision of human destinies in a given space and time, a memento to all Labin's miners. The artists have reacted positively to the proposal to keep the collection in the city's permanent ownership. Renato Percan said: *I am fighting for my life, and I have no strength but I would love to be a part of this and I would be glad to join.* This non-materialistic attitude deserves our utmost respect and awe. It proves that Labin's artists have kept beauty and spiritual dignity despite the swarm of our daily lives. This generous donation has been given to the City to keep it, protect it and defend it. The goal is to broaden, enrich and develop the compiled collection while ensuring the necessary space. Space is important. Permanent exhibition of these works is envisioned in the restored administrative building of the old mine, i.e. new city library. The sixteenth Rise was presented in Pečuh and Baja in Hungary (2009) and Velenje (Slovenia, 2014) in collaboration with artists coming from other cities famous for mining. Moreover, with artworks of laureates it was

presented in Osijek (2009), Vukovar (2010), Cordenons, Sospiròl and Manzano in Italy (2009).

In 2013 the 17th Rise had displayed works on the topic "Two". Artists have tried to depict humans' iconic strive to reach unity. Since the topic was broad, we had a chance to see childhood recollections, maternity metaphors, unity as a measure of the world, anxious and unsettling thoughts consumed in drama of life and death, dualistic approach to polarity and nemesis of two contrasting principles of life, searching for happy life and universal truth in the space abyss. The eighteenth Rise in 2014 hosted the topic of "Self-portrait" and presented ingenious interpretations and transformations of one's own face and character. There were creative endeavors to highlight physical similarities and determine the psychological moments and then there were author's interpretative features (or as what one might call, a style). A number of authors adopted classical approach to self-portraits with a hint of psychological in the process of self-analysis with an insinuation of self-irony, irony and disturbing anxiety. With a mere repetition and banal self-portrait sequencing, excessive face augmentation or a reflection of one's own scream artists revived a pop art idea. Some contemporary art messages denied one's own reality, conceptual language or ecology engagement. The topic "Those Other Coal City Walls" marked the nineteenth Rise in 2015. Works abundant in sentimentality and symbolism unveiled past experience and memories. Artists have depicted intrinsic traces of the coal city and went beneath the frontiers of literal obviousness. There were black traces of miners' lives and red traces of history wounds. Existential questions were phrased and hidden sides of men and the world were suggested. The artists had rendered clashes of life and death, opened up hidden doors of hope and optimistic reflections. The twentieth rise in 2016 summed up the previous achievements: a monograph book was published and all previous Rise's laureates exhibition was held within the town hall.

Four Rise`s laureates are unfortunately gone. They were the very same ones who, each in his own way, made an impact to Labin`s art scene and gave an immense contribution to Labin`s and Croatian art scene. They are Quintino Bassani, Renao Percan, Sanja Švrljuga Milić and Beti Kranjčević. Here are the things to remember them by:

Quintino Bassani (1928-2007) was a painter and respectful interpreter of Istrian landscape incorporated rational and organized outlines, clarity done to perfection. He used clean and strictly analytical dialogues with landscapes, checking each movement, line and each hue of unsaturated color on a painted surface. He used geometric forms and constructed spaces to subdue and settle uneasily motions and by wavy movements he underlined lyrical orientation. His imaginative structuring, reducing, connecting and dense motifs were ranging from associations to abstract conception of Istrian scenery. He never mimicked the nature in his visually attractive geometric forms but created distinctive compositions of artful order, clean, clear and delicate in colors while expressing elementary rhythms and powerful landscape scenes seen from a bird`s eye perspective. His structuring of wavy clouds forms and ploughing of Istiran fields led to assimilation of sky and earth. He used straight lines to divide landscape elements into firm geometrical sequences thus creating style patterns which reconciled traditional and modern in his paintings. Although his *Monument to Mining Fighter* from 1983 is a masterpiece, he was first and foremost a painter.

Renato Percan (1936-2013) was a painter subtle in his sensitivity and a master drawer when it comes to his perfection. He dedicated himself to drawing and was consistent in figurative descriptions and surreal sights. He was true to his inner voice, always summing deepest meaning of human existence. His creativity always analyzed and compiled everlasting topics and complex visions of a human and his restlessness, bringing a drama of life and death. He was always consumed in human destiny. His characters which either rose from traditional storytelling, mythical and historic legends

or loneliness and anxiety were reflections of disturbing inner dialogues which collected his vulnerable sensibility. Structure, cordial relations and rhythm coming from his inmost artistic being and not from given rules were the most important aspects of his view of art and the world. His adventurous imagination brought inner voices and dense visual form, numerous details which all made a part of his logical structures of a drawer. His drawings had unique language and his painting had unique graphic motions which made him one of the greatest Croatian artists. That is what brought his life and his entire art together. All of the meanings were assigned to a line with which he incorporated and assembled, condensed and consolidated himself, his life, his art, humans and the universe. Each of his moves had a reason, importance and significance while his native region of Istria remained his base.

Sanja Švrljuga Milić (1959-2015) was an inventive, brave, uncompromising and authentic multimedia artist and curator. She was special for her art talent and mature artist's personality, boldness and uncompromising attitude. Moreover, she had exceptional ability to notice and express complex thoughts and messages when it comes to art and world. She strongly criticized plain, trivial and banal lives while making ironic comments about the commercial eroticism in modern society, industrial civilization's spirit and mechanical consciousness of our times. She had also voiced some unbridgeable gaps and tears of our beings. Iron paintings were the most convincing in her identity which was close to sensational, shocking and paradox situations. She had fostered tridimensional and faceted relations using the logic of constructivists' ideas. Her way of placing and joining pop art and mass-media materials were unconventional as were her language puns and writings which she used to complete her idea in an ingenious and humoristic way. Thanks to the extraordinary artistic energy she held an important place among Croatian contemporary artists. She embraced Labin as the place of living and creating and she kept alive its mining tradition with all her heart.

Beti Kranjčević (1975 -2015) participated in the Rise for the first time in 2000 and immediately captivated the audience. They praised her for her maturity and earnestness in sculpture rendering. Her following art shows either individual or group, thrilled for their technological reliefs and sculptures made of metal and plastic shavings. Her creations were rather open to exert different structures' effects, raw treatment of industrial objects, and re-evaluating discarded things to create defined, lively and interesting objects. She was intrigued by the rhythm of primal metal form and dynamic surface, form construction with an accent on a structure and playful surface. She explored light dynamics of different structures. She achieved tri-dimensional forms by using metal scrapes, copper pipes, wire, and plastic bands. These works are her best pieces. Her last exhibit on Rise in 2015 was an installation made of one hundred wooden blocks as a symbol of recalling life in a community based on organization and strict rules looking forward to the future.

They left a great void.

It is important to say that each Rise was led by professionals.⁵ They have added a value of seriousness. They took care of continuity, insisted on aesthetic dimension and stimulating topics, defended traditional mediums and forms of expression. At the same time, they supported each innovative idea which translated as a breach from the tradition and contemporary trends. Together they have raised questions on artists' identity in the context of different creative expressions and the purpose of art and creating. Since the criteria are important, selectors⁶ were all professionals: art historians, architects, archeologist who used their legacy and knowledge to suggest one work among other exhibits as the one which the city should buy.⁷ Occasionally, they would also choose sponsor awards.

The art tells us more about the world we live in, what is valuable and what isn't. That precise creativity is what makes Labin's art atmosphere unique

and special. Despite different conceptions and susceptibility, Labin has united different generations of authors from different vocation no matter how far or close they might be. Labin has witnessed the uniqueness of its scene, charm of gathering, mutual help, awareness and deciphering of true art values. It is built on heritage and the intertwining of modern and traditional; on peaceful life of new visual mediums alongside traditional painting and sculpture; on mutual understanding and tolerance of different approaches and interpretations of the world. Talented individuals have found their own constituents while looking for their identity in art. They have incorporated experience of human survival and so the individual reasons became collective reasons. Each year Rise has gathered twenty to thirty artists who worked on different mediums (painting, graphics, drawing, sculpture, object, ceramics, photography, installation, concept or video art). The exhibitions featured by Labins` artists on regular basis showed that they aren't preoccupied only with themselves. They have shown appreciation for exchanging ideas, creating new positions on the art scene, communicating with wider audience. Most of them were so consistent and characteristic in their works that they showed that Labin truly lives its art and that art is the most important thing Labin has.

A Photographers` project called *City of Labin in art photography* sometimes accompanied Labin Art Rise. The project started along with the first Rise in 1997. Over the six gatherings ⁸ authors have offered abundance of documentary works, their original visions and personal comment on a given topic or motif. All of the exciting photographers` adventures had something in common: they were all fascinated by Labin`s scenery. They have chosen superb frames while taking a step back from the traditional approach. They carefully fragmented frames so they become abstract structural compositions, with playful raster, and almost symbolic distinguishing details. Authors had questioned light and dark relations, glamorous, misty impressionist scenes accentuating mood and surreal. They have delicately balanced on the verge of reality and fantasy. Their cameras caught not only

real, formal sites but they have also insisted on interpretation of imagination, creative spirit and irreplaceable creator's intuition. Artistic photography is held valid not only for its ability for memory preservation, but also for examining the object and the world in order to persuade into truthfulness of sights and remind of its own walk through time. The latter made Labin Photography Rise well grounded. This project aimed at publishing a memorial book which looks at Labin with respect and love because it speaks of people in time and place of the city in which a lot of artists were born. We have decided to leave the artistic photographs of Labin as appendixes in the new publication of photo-monography of Labin.

Labin Art Rises' monographic outlines a chronological story which started in 1997 with the first Rise and has been led uninterruptedly for nineteen years ending in 2016 with an overview of all previous exhibitions and presents the traces which illustrate that Labin's artistic quality is contemporary. 48 authors took part in the exhibitions. They were introduced to public in the published catalogue with professionally written foreword, reproductions of all works and relevant information for the given year.⁹

The Rise held under the Municipal Loggia was not only a place of gathering but a cultural act as well. This was a cultural act which exerted vigour, a conscious and engaged dialogue with space, time and people. Appreciative audience were attracted to all exhibitions and happenings. They took part from the beginning and mounting of each exhibition to its closing. None of the Labin ateliers nor Labin Art Express nor extraordinary Labin's artists wouldn't be here and this wouldn't happen if there wasn't for returning artists. They educated and developed this magical Labin's story from the beginning and ensured continuity: Josip Diminić, Jasna Maretić, Renato Percan, Mate Čvrljak, Emil Bobanović Čolić, Eugen Kokot, Vera Kos Paliska. Second generation of educators continued their vision: Davorka Vadanjel and Zdravko Milić. They were followed by: Anessa Alagić Negri, Alida Blašković, Alen Floričić, Narcisa Adalgisa Škopac, Goran Čvrljak.

The youngest ones were: Tamara Jan Blažević, Rosana Zupičić Smoković and Eni Blašković. They have created new artistic force to promote the idea further. All of these extraordinary educators are to be credited for spreading the knowledge, trade and skills. Without them there would be no continuity. Among them were two professors emeritus: Josip Diminić and Vera Kos Paliska.

The Rise confirmed and introduced Labin as a powerful spring of spiritual vitality and a strong backbone of Istrian and Croatian contemporary art. As an art project geared towards the future it has provided numerous artworks so far. And the story does not end here. It only collects the best and the most beautiful moments up to now.

¹ Vanda Ekl, Foreword of the First Exhibition of Labin's Ateliers, Labin, 1968

² Dubravka Babić exhibited in Labin Art Rise in 1999, 2000, 2001, 2002, 2003 and in 2004, Peruško Bogdanić in 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004 and in 2005.

³ On the 20th anniversary of friendship between Labin and Manzano (2001), artists from Manzano staged the exhibition in the City Museum of Labin and the participants from the fifth Rise enjoyed the hospitality in Manzano

⁴ Water-color (8th Rise), Spatial Drawing and Sculpture (9th Rise), Light and Color in Istrian Countryside (10th Rise), Power of Art Perception (11th Rise), Art Expressions Of New Mediums (12th Rise), Achromatic Alchemy (13th Rise), First-person Author (14th Rise), Creative Hand (15th Rise), From Miner's Shaft To Art (16th Rise), Two (17th Rise), Self-portrait (18th Rise), Those Other Coal City Walls (19th Rise)

⁵ Gorka Ostojić Cvajner, art historian, (1st Rise), Branka Arh, art historian (2nd - 6th, 8th - 20th Rise), Nataša Šegota Lah, art historian (7th Rise)

⁶ Members of the honorary selectors: Gorka Ostojić Cvajner, art historian, Slavko Batelić, architect; Fulvio Juričić, academic painter; Branka Arh, art historian; Nataša Šegota Lah, art historian; Tulio Vorano, art historian; Ester Miletić, architect; Vedran Kos, archaeologist.

⁷ Paintings, drawings, objects and installations were bought and they became a part of City Gallery holdings. Rise's Laureates were: Quintino Bassani (1997), Mirta Diminić (1998), Ljiljana Vlačić (1999), Sanja Švrljuga Milić (2000, 2010), OrIndo Mohorović (2001), Alen Floričić (2002), Dubravka Babić (2003), Josip Diminić (2004),

Renato Percan (2005), Zdravko Milić (2006, 2011), Karlo Paliska (2007), Beti Kranjčević (2008), Emil Bobanović Čolić (2009), Rosana Zupičić (2013), Jasna Maretić (2014), Eugen Kokot (2015).

⁸ Labin Art Rise has included Photographers' Summit in 1997, 1998, 1999, 2000, 2005, 2006 and 2007. The call for participation was made to all distinguished professional photographers in Croatia affiliated with art photography. The exhibits were selected. The committee gave one award to the winner, buying of his work and hosting a solo exhibition in Labin City Gallery

⁹ From the first to seventh Rise no digital photographs were kept. Therefore, the published monography couldn't include works of all artists. Fourteenth and fifteenth Rise was experimentally reproduced on a CD.

LABINSKI UZLETI LIKOVNOSTI 1996. – 2016.

Obljetnička monografija kao art sumarij Branke Arh

Ove, 2016. godine zaokružuju se dva decenija LABINSKIH LIKOVNIH UZLETA, likovne manifestacije koju je 1996. pod stalnim pokroviteljstvom Grada Labina utemeljio akademski kipar i slikar JOSIP DIMINIĆ sa suradnicima. Održavala se revno svake godine kao revijalna ili tematsko-problemska grupna izložba čiju su kreativno-tvorbenu bazu činili lokalni umjetnici sa često priključenim umjetnicima koji su boravili u Labinu ili na Labinštini. LUL je iz godine u godinu brojem umjetnika rastao, podmlađivao se putem, ali se i s dignitetom i zahvalnošću opraštao s onima koji uvijek odlaze prerano.

Nakon gašenja Labinskih ateliera /LA 1968.-1982./, grupe pretežno akademski obrazovanih umjetnika-povratnika, najzaslužnijih za revitalizaciju i promociju starogradske jezgre Labina, ali i za utemeljenje međunarodne manifestacije Mediteranskog kiparskog simpozija /MKS 1969./ još uvijek u trajanju, nakon nastanka i nestanka Labinskog likovnog kruga /konac 80-tih i početak 90-tih godina prošloga stoljeća/ LUL nije nastao kao supstitucija. Nastao je kao pomno osmišljena manifestacija koja ima svoje specifičnosti, svoj modus operandi i modus vivendi po kojima se razlikovao od mnogih dugovječnih likovnih svečanosti u Istri. Na našu sreću danas, već ova ukoričena povijest LUL-a u dijelu pokriva prebogatu i prevažnu temu likovnosti u Labinu i barem jedan od kulturološki tako značajnih akronima.

Dakle, LUL je bio okrenut primarno "svojim" umjetnicima, pripadnicima svih generacija, svih edukacija i umjetničkih praksi. Nije bio pozivan već je kustos-kurator svake godine pripremao tematsko-problemski iskorak objelodanjen na zajedničkoj višednevnoj izložbi na otvorenom, u mitskoj Loži i u baroknoj crkvici Sv. Stjepana, prostoru namijenjenom onima koji tek dolaze. A sve se događalo uvijek pred brojnom publikom koja je vjerno pratila sve edicije LUL-a.

Stručan prosudbeni tim vrednovao je rad svakog autora, a otkupnom nagradom na dva su se načina stimulirali laureati: novčanom nagradom s jedne strane i uvrštenjem nagrađenog djela u Zbirku umjetnina Gradske galerije Labin. Respektabilan broj umjetnina i neosporna kvaliteta odabranih radova zavrjeđuju stalni postav Zbirke i njezine stalne prezentacije javnosti. Kuratorice LUL-a bile su uvijek povjesničarke umjetnosti (Gorka Ostojić Cvajner 1996., Nataša Šegota Lah 2003., a svih ostalih godina Branka Arh) iz poštovanja prema visokim tvorbenim i izlagačkim standardima koje labinski umjetnici decenijski njeguju i pronose uz tradicionalan suport grada ovoj manifestaciji.

Velikim zalaganjem kuratorica, posebice Branke Arh, izložbu je pratio svakogodišnji katalog sa svim relevantnim podacima o autorima i obrađenim temama u kontekstu dvadesetgodišnjeg kontinuiteta LUL-a. Ta neprocjenjiva građa bila je platforma za pripremu i tisak ove monografije. Zato ona nije samo sabir svih dostignuća manifestacije, već je uvjerljivo i argumentirano svjedočanstvo o suvremenoj umjetnosti i njezinim protagonistima koji su svojim umjetničkim djelovanjem još jednom stigmatizirali grad umjetnošću. O svim tim kronološki brižljivo nizaanim, kanda likovnim minijaturama, sistematično je i utemeljeno govorila i pisala autorica monografije, povjesničarka umjetnosti Branka Arh. Nakon poetskog uvođa, podcrtala je svu raskoš labinske povijesne, urbane, kulturne i likovne zbilje, važnost djelovanja umjetnika, posebice pionira-utemeljitelja, kao i značajnih intelektualaca zaslugom kojih je novorođeni grad postao sinonimom dosizanja revolucionarnih kulturnih vertikala, posebice u domeni suvremene likovne prakse. U tom poglavlju autorica pregledno imenuje sve autore i sva događanja, analitički nas u svojstvu kompetentnog sudionika, ali i svjedoka vremena, precizno vodi kroz godine neprekinutog trajanja LUL-a s puno dragocjenih dokumentarističko-faktografskih podataka. Neovisno o navedenim činjenicama, ni taj dio teksta nije lišen tihe i nježne emocije dobre poznavateljice labinske likovne stvarnosti, koja sa znanjem i stručnim stavom meritorno strukturira tkivo knjige koja se čita s ugodom i lakoćom. Usput, nikoga nije zaboravila, posebice ne one kojih više nema. S respektom i pijetetom, bez patetike, mudro je analizirala ostavštinu četvoro sjajnih umjetnika i laureata LUL-a. Suštinski, zbito i kao znamen, ostavljajući prostora aktivnoj i gradivnoj memoriji koja će sutra smoći snage za trajnu i javnu prezentaciju njihovih gotovo intaktnih opusa, čime bi se "popunila velika praznina nakon njih"

kako kaže sama autorica monografije.

U nastavku je apendiks, abecedarij biografija četrdeset i osmero redovito ili okazionalno na LUL-u izlagački prisutnih umjetnika. Sistematičan je i objektivan, dostatan za primarnu informaciju čitatelju o značaju svakog od autora. Životopise autora podupiru u nastavku fragmenti iz predgovora katalogu svih 19 edicija LUL-a koji nisu opterećeni sujetom autorice monografije, ujedno i najprisutnijom uvodničarkom i kuratoricom same manifestacije. Dapače! Objektivizacija i smjernost njezine su i ljudske i stručne odlike kojima je popratila sve umjetnike, dala počasan prostor utemeljitelju LUL-a, Josipu Diminiću i trajnom suporteru manifestacije, gradonačelniku Grada Labina, Tuliju Demetliki. Do njega od samoga osnutka LUL-a, u sjeni a sveprisutna, Loredana je Ružić Modrušan. Bez nje LUL bi bio siromašniji za njezinu srčanost, radišnost i nezamjenljivo prisustvo u svakogodišnjoj realizaciji ove tradicionalne manifestacije.

Na kraju monografije sabir je nagrađenih autora s podacima o njihovim djelima koji zasigurno obvezuju organizatora i ukazuju na barem dvije relevantne činjenice. Prvo, da je briga o autorima Labina i njihovim djelima *conditio sine qua non* kulture grada s tako bogatom i slojevitom pričom o suvremenoj likovnoj umjetnosti dugom preko pola stoljeća. I drugo, da je moralna obligacija odužiti se umjetnicima stalnim postavom koji će vrlo visoko pozicionirati likovnost Labina u gabaritima i bivše i ove države, ali i na međunarodnoj likovnoj sceni.

I na kraju prelistavanja ove "knjige bez iskustva" autorice Branke Arh, zasluga za preglednost i čitljivost, dobar je dizajn labinske multimedijalne umjetnice i višekratno potvrđeno odlične dizajnerice, Ivone Verbanac. Jer, pomiriti ritam potpuno različitih dionica knjige, ne zagušiti je ni tekstualno ni vizualno, uvjerljiva je osobina rijetkih. Pa neka sveukupno zato ova maestralna završnica LUL-a monografijom i izložbom djela nagrađenih umjetnika ne bude opijelo, već ozbiljna platforma za daljnji promišljanje. To zaslužuju prije svega autori, ali i svi oni koji su gradili i pratili imago Labina kao likovne prijestolnice, ne samo Istre.

Gorka Ostojić Cvajner

Anessa Alagić Negri

Rođena u Raši 1967. Završila Školu za primijenjenu umjetnost i dizajn u Puli. Diplomirala na Filozofskom fakultetu u Rijeci, smjer Likovna umjetnost, Odsjek za grafiku, klasa prof. Josipa Butkovića. Izlagala samostalno i skupno u Hrvatskoj i inozemstvu. Uz grafiku, slikarstvo i skulpturu, bavi se pedagoškim radom, predaje likovnu kulturu u Osnovnoj školi *Ivo Lola Ribar* u Labinu. Dobitnica nekoliko nagrada za umjetničko djelovanje. Članica HDLU Istre.

Dubravka Babić

Rođena u Zagrebu 1951. Diplomirala grafiku na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1974. u klasi prof. Alberta Kinerta kod kojega je završila i postdiplomski studij *Grafički izrazi* 1976. Od 1985. djeluje kao pedagog na ALU u Zagrebu, docentica od 1987., izvanredna profesorica od 1991., redovita profesorica na katedri grafike od 1997. Dužnost dekanice obnašala od 1995. do 1999. Godine 1984./85. dobila stipendiju Vlade za specijalizaciju grafike u Parizu. Koautorica deset bibliografskih grafičko-pjesničkih izdanja. Izlagala na brojnim samostalnim i skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu. Radovi joj se nalaze u mnogim galerijama, muzejima i privatnim zbirkama. Dobitnica 16 domaćih i inozemnih nagrada za grafiku i crtež, dobitnica otkupne nagrade Grada Labina na Labinskom uzletu likovnosti 2003.

Berislav Bađura

Rođen u Rijeci 1955. Završio Školu primijenjenih umjetnosti u Splitu 1976., Odsjek unutrašnje dekoracije. Izlagao na Grisiji i s labinskim likovnim krugom.

Quintino Bassani

Rođen u Rogočani kraj Labina 1928. Diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1955. kod prof. Marina Tartaglie, poslijediplomski studij završio 1957. kod prof. Antuna Mezdjića. U ranim radovima služio se netradicionalnim sredstvima (metalna folija, pijesak). Sažimao je istarski krajolik u sustav geometrijski stiliziranih oblika. Jedan od utemeljitelja Mediteranskog kiparskog simpozija u Dubrovi. Ostvario 40 samostalnih i 169 skupnih izložaba u Hrvatskoj i inozemstvu (Italija, Francuska, Njemačka, SAD). Najznačajnije nagrade: Prva nagrada za slikarstvo *Istria Nobilissima*, Nagrada grada Rovinja *La Battana*, Prva nagrada na jugoslavenskom natječaju za rješenje Spomen prostora rudaru, Nagrada *Ars Histrie* za dugogodišnji rad i sudjelovanje, Prva nagrada za slikarstvo *Istria Nobilissima*, Otkupna nagrada Grada Labina na Labinskom uzletu likovnosti 1997. Od 1958. član

ULUH-a (kasnije HDLU-a) i LIKUM-a. Sudionik projekta Bijele ceste u Dubrovi-
onicom *Sjena čempresa* 2000. Preminuo u Zagrebu 2007., sahranjen na gradskom
groblju u Labinu.

Jelena Batelić

Rođena u Puli 1985. Na Tekstilno-tehnološkom fakultetu u Zagrebu stekla zvanje
magistre inženjerke modnog i tekstilnog dizajna. Bavi se slikarstvom i novim medi-
jima (instalacije, performans). Od 2015. izrađuje site specific instalacije od tkanina.
Izlagala samostalno i skupno u Hrvatskoj i inozemstvu.

Tea Bičić

Rođena u Puli 1979. Završila srednju Školu primijenjenih umjetnosti i dizajna u Puli,
smjer grafički dizajn. Diplomirala slikarstvo na Accademia di Belle Arti di Venezia
u klasi prof. Paola Tessaria. Ostvarila preko 30 samostalnih i sudjelovala na stoti-
njak skupnih izložaba u Hrvatskoj i inozemstvu. Za svoj rad dobila više nagrada i
priznanja. Sudjelovala na projektima kulturnog turizma u Hrvatskoj (Labin Art Re-
publika, Interaktivni Muzej Bunari u Šibeniku). Od 2007. do 2012. tajnica MMC u
Puli. Koordinatorica programa Gradske galerije Labin i suradnica za likovnu djelat-
nost u Pučkom otvorenom učilištu Labin. Članica HDLU Istre i Umjetničke organi-
zacije ROBOT Pula.

Alida Blašković

Rođena u Raši 1967. Diplomirala na Filozofskom fakultetu u Rijeci pri grafičkom
odjelu u klasi prof. Josipa Butkovića. Uz slikarstvo i kerasmiku, bavi se pedagoškim
radom. Članica Udruge Istarska inicijativa, umjetnost i obrt Labin. Samostalno izla-
gala u Labinu, skupno na tridesetak izložaba u Hrvatskoj i inozemstvu.

Eni Blašković

Rođena u Puli 1985. Diplomirala slikarstvo na Akademiji primijenjenih umjetnosti u
Rijeci 2010. u klasi prof. Ksenije Mogin. Bavi se slikarstvom, primijenjenom umjet-
nošću i dizajnom. Predaje likovnu kulturu u osnovnoj školi u Sv. Lovreču. Priredila
jednu samostalnu izložbu i sudjelovala na 18 skupnih. Osvojila natječaj za izradu
plakata opere Tosca za HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci.

Emil Bobanović Ćolić

Rođen u Kuni na Pelješcu 1926. Diplomirao slikarstvo na Višoj pedagoškoj školi u

Zagrebu u klasi prof. Mladena Veže i književnost. Slikar, grafičar, kipar, dugogodišnji likovni pedagog na osnovnoj školi u Labinu. Nakon prvih izložaba u Labinskim ateljerima, ostvario je pedesetak samostalnih izložaba i sudjelovao na dvjestotinjak skupnih u Hrvatskoj i inozemstvu. Dopisni član Accademia Internazionale d'Arte moderna u Rimu. Višestruko nagrađivan za likovno djelovanje: Nagrada Lorenzo il Magnifico na Biennalu suvremene umjetnosti u Firenci 2001., Nagrada za grafiku Accademia internazionale d'arte moderna (Rim), Medalja za skulpturu Tellacia (Torino), Otkupna nagrada Grada Labina na Labinskom uzletu likovnosti 2009. Živi na relaciji Kuna - Labin - Monza (Italija). Član HDLU Rijeka, HDLU Zagreb, AIAM Roma.

Peruško Bogdanić

Rođen u Starom Gradu na otoku Hvaru 1949. Diplomirao kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Vjekoslava Rukljača 1976. Dobitnik značajnih nagrada i priznanja (Salon mladih 1982., Triennale hrvatskog kiparstva 1991., II. Nacionalni biennale kiparskog crteža u Budimpešti 1992.). Od 1976. do danas priredio tridesetak samostalnih izložaba, sudjelovao na stotinu skupnih (uglavnom žiriranih). Sudjelovao u radu brojnih kiparskih simpozija. Postavio više monumentalnih skulptura u javnim prostorima. Djela mu se nalaze u privatnim zbirkama, u fundusu Moderne galerije u Zagrebu i Gliptoteke HAZU. Odlikovan Spomenicom Domovinskog rata 1990. - 1992., Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića (1997.). Gost umjetnik na Art Department University of Minnesota (SAD) 1986. Redoviti profesor na ALU u Zagrebu od 2007. Umjetnički voditelj međunarodne studentske kiparske škole Montraker u Vrsaru od 2002. Predsjednik HDLU-a od 1996. do 2000. Prodekan za međunarodnu suradnju na ALU 2007./2008. Sudionik projekta Bijele ceste u Dubrovi dionicom *Putovanje barbara* 2001.

Paola Valeria Bonamassa

Rođena u Buenos Airesu (Argentina) 1975. Diplomirala kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Buenos Airesu u klasi prof. Rubena Locasso (1997.). Na Università Internazionale dell'arte di Venezia (Italija) stekla kvalifikaciju restauratorice kamena. Od 2008. živi u Labinu. Aktivno surađuje s Talijanskom zajednicom grada Labina. Priredila samostalnu izložbu u Labinu (2013.), izlagala na skupnim izložbama u Buenos Airesu (Argentina) i u Bolzanu (Italija). Nagrađena na Biennale di sculpture Boedo (nacionalna organizacija kipara Argentine) 1996.

Goran Čvrljak

Rođen u Labinu 1972. Završio Školu primijenjenih umjetnosti i grafičkog dizajna u Puli 1990. Diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1996. nastavnički smjer u klasi prof. Zlatka Kesera. Radio kao nastavnik likovne kulture u osnovnoj i srednjoj školi u Labinu, sada zaposlen u Arheološkom muzeju Istre u Puli. Sudjelovao na Labinskom uzletu likovnosti, XIII. sazivu Likovne kolonije In signo terrae Ilok, Poslije LA Labin 2001., Trećem hrvatskom triennalu akvarela (Karlovac, Slavonski Brod, Zagreb) 2004./2005. Član HDLU Rijeka i HDLU Istra.

Mate Čvrljak

Rođen u Konjevratima kraj Šibenika 1934. Diplomirao kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Vanje Radauša (1961.) Suradnik Majstorske radionice Antuna Augustinčića od 1962. do 1964. Profesor likovne umjetnosti na Srednjoj školi "Mate Blažina" u Labinu od 1965. do 2000. Skupno izlaže od 1966. na izložbama Labinskih ateliera, Ars Histriae, Jugoslavenskog portreta, Trijenalu hrvatskoga kiparstva. Samostalno izlaže od 1972. Autor spomenika Matiji Vlačiću Iliriku u Labinu, spomenika Jamesu Joyceu u Puli te brojnih spomeničkih portreta i poprsja u kamenu, bronci i gipsu postavljenih u javne prostore, interijere, parkove i aleje velikana. Jedan od utemeljitelja Labinskih ateliera (1978.). Sudionik dvaju simpozija skulpture (Arandjelovac, Mediteranski kiparski simpozij Dubrova). Izlagao samostalno i skupno u Hrvatskoj i inozemstvu. Retrospektivna izložba priređena mu je u Labinu 1999., monografska u Labinu 2004. i u Rijeci 2005. Član HDLU Rijeka.

Katja Ćus

Rođena u Labinu 1978. Diplomirala kiparstvo na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci 2006. u klasi prof. Josipa Diminića. Bavi se crtežom i oblikovanjem u glini. Izlagala samostalno i skupno u Hrvatskoj. Na Labinskim uzletima likovnosti sudjeluje od 2006. Živi i radi u Labinu. Nagrađena na Ex tempore u Motovunu.

Josip Diminić

Rođen u Sv. Lovreču Labinskom 1937. Diplomirao slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1963. u klasi prof. Marina Tartaglie. Uz slikarstvo i grafiku, bavi se kiparstvom i keramoskulpturom. Autor 11 grafičkih mapa i brojnih spomenika u javnim prostorima. Likovno opremio više knjiga. Autor putopisne knjige *Ljepoti je mjesto u Kini*. Idejni tvorac i jedan od utemeljitelja Mediteranskog kipar-

skog simpozija u Dubrovi (predsjednik od 1983.), idejni tvorac projekta Bijele ceste u Dubrovi i autor dionice *Oranica* 2011. Utemeljitelj Labinskih ateliera, jedan od utemeljitelja Ars Histriae, jedan od utemeljitelja studentske likovne kolonije Montaker u Vrsaru, utemeljitelj Labinskog uzleta likovnosti. Ostvario 120 samostalnih te preko 400 selektiranih skupnih izložaba u Hrvatskoj i inozemstvu. Za svoje umjetničko djelovanje dobio 25 nagrada i priznanja struke, između ostalih: Nagradu Grada Labina, Odlikovanje predsjednika Republike Hrvatske Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića (1996.), Otkupnu nagradu Grada Labina na Labinskom uzletu likovnosti (2004.). Djela mu se nalaze u fundusima brojnih muzeja i galerija te u privatnim zbirkama. Redoviti profesor na Pedagoškom fakultetu u Rijeci (od 1984.), profesor emeritus Akademije primijenjenih umjetnosti u Rijeci (od 2007.). Član ULUH-a (danas HDLU-a) od 1964.

Mirta Diminić

Rođena u Puli 1968. Školu primijenjenih umjetnosti završila u Zagrebu 1986. Diplomirala slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1991. u klasi prof. Zlatka Kauzlarića Atača. Uz slikarstvo, bavi se grafikom, grafičkim dizajnom i scenografijom. Izlaže od 1989. Ostvarila 27 samostalnih i brojne skupne žirirane izložbe u Hrvatskoj i inozemstvu: Frankfurt (Njemačka), Beč (Austrija), Milano, Verona, Venezia, Ferrara, Bologna, Rim, Padova, Treviso (Italija), New York, San Francisco (SAD), Toronto (Kanada). Značajnije nagrade: Otkupna nagrada Grada Labina na Labinskom uzletu likovnosti 1998., Nagrada za slikarstvo (Firenca 2002. i 2007.), 4. hrvatski trijenale akvarela (Slavonski Brod 2007.), Nagrada kritike, XXIV Premio Italia per le Arti Visive (Firenca, 2009.). Izabrana sudionica za Biennale Internazionale dell'Arte Contemporanea di Firenze 2011.

Milenko Dundara

Rođen u Županićima (Labin) 1952. Školu primijenjenih umjetnosti završio u Splitu 1972., u Faenzi (Italija) specijalizirao serigrafiju (1976.). Profesionalno se bavi industrijskim dizajnom i keramikom. Izlagao na više samostalnih i skupnih izložaba s Labinskim likovnim krugom.

Zdravko Đerek

Rođen u Labinu 1965. Diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1988. Godine 1991./92. bio na specijalizaciji na Kraljevskoj Akademiji lijepih umjetnosti /K.A.S.K.A./ u Antwerpenu (Belgija). Uz slikarstvo i grafiku, bavi se ilus-

tracijom knjiga, uređenjem interijera, scenografijom, izradom plakata. Izlagao samostalno (Hrvatska, Slovenija, Italija, Belgija, Liechtenstein) i skupno u Hrvatskoj i inozemstvu. Dobitnik više nagrada za slikarstvo, između ostalih Prijs Piter van Engelen u Antwerpenu i Vecchia Batana u Rovinju.

Alen Floričić

Rođen u Puli 1968. Diplomirao kiparstvo na Pedagoškom fakultetu u Rijeci 1993. u klasi prof. Žarka Violića. Završio poslijediplomski magistarski studij videa i novih medija na Akademiji za likovne umjetnosti i oblikovanje u Ljubljani. Profesor na Školi za primijenjenu umjetnost i dizajn u Puli, od 2008. do 2010. viši asistent na kolegiju Novi mediji na APU u Rijeci. Bavio se slikarstvom, ali je pravu afirmaciju stekao video-instalacijama i ambijentima. Ostvario 35 samostalnih i dvjestotinjak skupnih izložaba i video projekcija u renomiranim muzejima i galerijama u Hrvatskoj i inozemstvu (Muzej suvremene umjetnosti u Zagrebu, Centar za suvremenu umjetnost P.S.1 MoMA u New Yorku, Reinessance Society u Chicagu, Kunsthalle Bethanien u Berlinu). Najznačajnije nagrade: 25. Salon mladih, 39. Zagrebački salon, 42. Zagrebački salon, Otkupna nagrada Grada Labina na Labinskom uzletu likovnosti 2002. Jedan od predstavnika Hrvatske na 51. Biennalu u Veneciji 2005. Član HDLU Istre.

Tamara Jan Blažević

Rođena u Puli 1980. Diplomirala na Visokoj učiteljskoj školi u Rijeci (2004.) i na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci u klasi prof. Josipa Diminića (2007.). Bavi se pedagoškim radom u osnovnim školama. Sudjelovala na *La sedia d'Autore* Labin - Rijeka - Manzano 2002. i na Labinskim uzletima likovnosti. Članica Alumni kluba Akademije primijenjenih umjetnosti APURI Rijeka.

Augusta Kokot

Rođena u Puli 1981. Diplomirala slikarstvo na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci u klasi prof. Marijana Pongraca 2008. Izlagala samostalno i skupno.

Eugen Kokot

Rođen u Labinu 1940. Diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1966. u klasi prof. Raula Goldonija. Suradnik Majstorske radionice Krste Hegedušića (1966. - 1970.). Od 1979. član Galerije Forum u Zagrebu. Redoviti profesor na ALU u Zagrebu do umirovljenja 2011. Uz slikarstvo, bavi se grafikom (izdao dvije grafičke

mape), restauracijom spomenika kulture, opremom knjiga i ilustracijom. Kopirao i restaurirao istarske freske. Autor idejnog i izvedbenog rješenja Memorijalne zbirke Matije Vlačića Ilirika u Labinu. Izlaže od 1967. Priredio niz samostalnih izložaba u Hrvatskoj i inozemstvu, sudjelovao na brojnim skupnim izložbama. Studijski boravio u Italiji, Austriji, Njemačkoj, Švedskoj, Francuskoj, Češkoj, Slovačkoj, Mađarskoj, Kini, Egiptu i Engleskoj. Dobitnik brojnih nagrada i priznanja: Nagrada 4. Zagrebačkog salona, Nagrada 16. Zagrebačkog salona, Nagrada jugoslavenskog bijenala grafike, Nagrada grada Labina, Nagrada HDLU "Pasijska baština", Otkupna nagrada Grada Labina na Labinskom uzletu likovnosti 2015., Odlikovanje Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića. Sudionik projekta Bijela cesta u Dubrovi dionicom *Dan i noć* 2009. Član HDLU Zagreb.

Vera Kos Paliska

Rođena u Zagrebu 1942. Diplomirala na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1965. u klasi prof. Ive Šebalja. Od 1968. radi na Pedagoškom fakultetu u Puli i na Filozofskom fakultetu u Puli u zvanju redovitog sveučilišnog profesora. Uz slikarstvo, bavi se scenografijom, kostimografijom, lutkarstvom, likovnom opremom knjiga, piše pjesme, recenzije i kritičke osvrte na izložbe. Autorica je brojnih projekata. Izlagala na tridesetak samostalnih i dvjestotinjak skupnih izložaba u Hrvatskoj i inozemstvu. Članica HDLU Zagreb od 1966., Labinskih ateliera od 1968., INSEA od 1969. Za likovni i pedagoški rad dobila 42 nagrade, zahvalnice i priznanja.

Ester Kranjac

Rođena u Vinežu (Labin) 1964. Diplomirala slikarstvo na Pedagoškom fakultetu u Rijeci 1994. u klasi prof. Ksenije Mogin. Uz štafelajno slikarstvo, bavi se oslikavanjem svile i keramike. Samostalno izlagala u Labinu (Circolo) 2012. Sudjelovala na skupnim izložbama *La sedia d'Autore* Labin - Rijeka - Manzano 2002. i na Labinskim uzletima likovnosti.

Beti Kranjčević

Rođena u Rijeci 1975. Diplomirala kiparstvo na Filozofskom fakultetu u Rijeci 2000. u klasi prof. Josipa Diminića. Bavila se slikarstvom i kiparstvom. Izlagala samostalno i skupno u Hrvatskoj i inozemstvu, sudjelovala na nekoliko likovnih kolonija. Za svoj likovni rad primila više nagrada i priznanja. Uz slikarstvo i kiparstvo, bavila se dizajnom, scenografijom, izradom suvenira i dekorativnih predmeta. Dobitnica Otkupne nagrade Grada Labina na Labinskom uzletu likovnosti 2008. Preminula u

Vozilićima kraj Labina 2015., sahranjena na groblju u Plominu.

Denis Licul

Rođena u Labinu 1959. Diplomirala odjevni dizajn na VŠTO u Zagrebu, a na Pedagoškom fakultetu u Rijeci diplomirala grafiku u klasi prof. Josipa Butkovića 1984. Članica ULUPUH-a, HDLU Istre te Zajednice samostalnih umjetnika Hrvatske. Od 2000. živi i radi u New Yorku. Članica National Council on the Education of the Ceramic Arts USA. Izlagala na više samostalnih izložaba i sudjelovala na brojnim skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu.

Jasna Maretić

Rođena u Vinkovcima 1939. Diplomirala slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Marina Tartaglie 1963. Od 1965. živi u Labinu. Predavala likovni odgoj na osnovnoj školi u Labinu sve do umirovljenja 1998. Za pedagoški rad primila više nagrada i priznanja. Samostalno izlagala u Cremoni (1969. s Diminićem), Zagrebu (1973., 1976., 1982., 1987.), Labinu (1974., 1984.), Rijeci (1975.), Buzetu (1979.), Puli (1982.), Crikvenici (2011.), skupno na brojnim izložabama u Hrvatskoj i inozemstvu. Dobitnica Otkupne nagrade Grada Labina na Labinskom uzletu likovnosti 2014. i više nagrada i priznanja za slikarstvo. Članica HDLU Zagreb.

Zdravko Milić

Rođen u Labinu 1953. Diplomirao slikarstvo na Accademia di Belle Arti u Veneciji 1977. u klasi prof. Carmela Zottija. Stručno se usavršavao na École Nationale Supérieure des Beaux -Arts u Parizu (klasa prof. Ricarda Licate) u području mozaika 1988. Od 2006. docent pa izvanredni profesor na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci, nositelj kolegija Slikarstvo i Mozaik. Ostvario 85 samostalnih i više od 600 skupnih i nacionalnih izložaba. Dobitnik 55 nagrada i priznanja za likovno djelo. Dobitnik Otkupne nagrade Grada Labina na Labinskom uzletu likovnosti 2006. i 2011. Sudionik je velikog broja međunarodnih slikarskih i kiparskih simpozija. Sudionik projekta Bijele ceste u Dubrovi dionicom *Tehnodrom* 2001. Radovi mu se nalaze u brojnim privatnim i muzejskim zbirkama u Hrvatskoj i inozemstvu. Član HDLU Rijeka, HDLU Zagreb, Le Venezie u Trevizu.

Branko Mohorović-Tićić

Rođen u Labinu 1953. Diplomirao na Accademia di Belle Arti di Venezia (Italija) 1982.

Samostalno izlagao u Hrvatskoj, Sloveniji, Srbiji, Italiji, Njemačkoj. Sudjelovao na skupnim izložbama: Sorak međunarodni biennale (Južna Koreja, 1995.), Drugi međunarodni biennale umjetnosti u Pekingu (Kina, 2005.), Treći međunarodni biennale umjetnosti u Pekingu (Kina, 2008.), Olimpijada - Izložba umjetnosti (Peking, 2008.), Međunarodna Tsai-Mo izložba (Tajvan, 2013, 2014.). Ima status samostalnog umjetnika. Član Udruženja likovnih umjetnika Srbije.

Orlando Mohorović

Rođen u Labinu 1950. Završio Školu za primijenjene umjetnosti u Splitu. Diplomirao na Umjetničkoj akademiji u Düsseldorfu 1974. u klasi prof. Josepha Beuysa. Redovito sudjeluje na izložbama Labinskih ateliera, Labinskog uzleta likovnosti i zajedničkim izložbama istarskih umjetnika. Izlagao samostalno i skupno u Hrvatskoj i inozemstvu. Prvu samostalnu izložbu ostvario 1970. Dobitnik brojnih nagrada i priznanja za likovno djelo. Dobitnik Otkupne nagrade Grada Labina na Labinskom uzletu likovnosti 2001. Član HDLU Rijeka i HZSU.

Karlo Paliska

Rođen u Presiki kraj Labina 1938. Nakon Škole primijenjenih umjetnosti u Zagrebu (1959.) diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (1965.) u klasi prof. Ive Šebalja. Jedan od utemeljitelja Labinskih ateliera i važni promotor likovne umjetnosti u Istri i Hrvatskoj. Uz slikarstvo, bavio se izučavanjem graditeljske baštine Pule. Od 1973. priredio 36 samostalnih izložaba slika i crteža (dvije retrospektive), od 1966. sudjelovao na preko 250 skupnih izložaba, između ostalih: Salon mladih, Zagrebački salon, Porečki annale, Ars Histriae, Karlovački Zilik, Jugoslavenski portret u Tuzli, Triennale akvarela u Slavonskom Brodu, Hrvatski triennale crteža. Za svoj rad primio nagrade i priznanja struke i likovne publike na izložbama Ars Histriae, Pulski salon. Dobitnik Otkupne nagrade Grada Labina na Labinskom uzletu likovnosti 2007. Djela mu se nalaze u muzejskim, galerijskim i privatnim zbirkama u Hrvatskoj i inozemstvu. Član HDLU Istre, HDLU Zagreba, Labinskih atelijera.

Nada Pavlović Bađura

Rođena u Labinu 1953. Završila Školu primijenjenih umjetnosti u Splitu 1972., Odjel dekorativne plastike. Samostalno izlagala u Rovinju. Na skupnim izložbama sudjeluje od 1972.

Renato Percan

Rođen u Trgetu na Labinštini 1936. Diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (1966.) u klasi prof. Alberta Kinerta. Izlagao na brojnim samostalnim i skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu. Prvu samostalnu izložbu priredio 1968. Sudjelovao u radu međunarodnih likovnih kolonija (Francuska, Italija). Izdao 7 grafičkih mapa. Bavio se uređenjima javnih prostora, likovnom opremom knjiga i časopisa. Bio je nastavnik likovnog odgoja u osnovnim školama u Medulinu i Puli te likovne kulture u gimnaziji u Puli (1967. – 1972.), grafički dizajner u Glasu Istre u Puli (1972. – 1978.). Za svoje likovno djelovanje višestruko nagrađivan: Nagrada za grafiku ALU u Zagrebu (1966.), Prva nagrada za crtež na Međunarodnoj izložbi u Rovatu (Italija), Premio Valbruna (Italija), Nagrada Grada Labina za životno djelo (2008.), Otkupna nagrada Grada Labina na Labinskom uzletu likovnosti (2005.). Odlikovan Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića (1996.). Član HZSU i HDLU Rijeke i Istre, Labinskih ateliera. Preminuo 2013., sahranjen na groblju u Nedešćini.

Dario Plazibat

Rođen u Vinežu 1953. Slikarstvom se bavio od 1977. Bio je aktivan član Društva likovnih amatera Karlovac s kojim je sudjelovao na pedesetak izložaba u Hrvatskoj i inozemstvu. Godine 1987. u Galeriji ZILIK priredio prvu samostalnu izložbu. Od 1990. živio u Njemačkoj (Bamberg) gdje se bavio street-artom i uređenjem interijera. Status slobodnog umjetnika stekao u Njemačkoj 1997. Sudjelovao na Labinskom uzletu likovnosti 2004. Dobitnik više nagrada za slikarstvo. Preminuo u Korošćanom 2004., sahranjen na groblju u Skitači. Dvije godine nakon smrti Gradski muzej Karlovac organizirao izložbu njegovih ulja na platnu, pastela, akvarela i kolaža.

Gloria Sellan

Rođena u Puli 1984. Diplomirala likovnu pedagogiju na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci 2011. Bavi se grafikom (tradicionalnom i računalnom), videom, instalacijama, animacijom, fotografijom. Priredila tridesetak samostalnih i više skupnih izložaba. Sudjelovala na nekoliko likovnih radionica. Dobitnica sponzorske nagrade na *Mandraću* (Volosko) 2014.

Sunčana Simichen

Rođena u Rijeci 1988. Nakon Škole za primijenjenu umjetnost i dizajn u Puli upisala

Akademiju primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci. Godine 2010. završila četverogodišnji preddiplomski sveučilišni studij Likovne pedagogije, naziv magistra likovne pedagogije stekla 2012. Tijekom studija opredijelila se za smjer grafike i industrijski dizajn. Izlagala na više skupnih izložaba u Hrvatskoj i inozemstvu. Prvu samostalnu izložbu ostvarila 2015. u Galeriji Juraj Klović u Rijeci. Članica HDLU Rijeka od 2012.

Luka Sinković

Rođen u Puli 1977. Diplomirao na Accademia di Belle Arti u Veneciji u klasi prof. Gaetana Mainentia (2002.). Izlagao samostalno i skupno u Hrvatskoj i inozemstvu. Dobitnik posebnog priznanja žirija za sudjelovanje na izložbi / radionici Laboratorio di scultura europea, Mogliano VE 1999.

Marijana Smolić

Rođena u Rijeci 1989. Završila srednju Školu primijenjenih umjetnosti i dizajna u Puli. Diplomirala na APU u Rijeci kod prof. N. Robana i J. Žapera (2014.). Doškolovala se na Sveučilištu Jurja Dobrile u Puli. Tijekom studija sudjelovala na skupnim izložbama (*Slikarstvo za vječnost, Biennale mozaika, Festival budućnosti, Zero waste, Labinski uzlet likovnosti*). Samostalno izlagala u Labinu (2014.). Dobitnica nagrade za fotografiju (Istrapedija 2016.).

Alida Srblin

Rođena u Raši 1966. Diplomirala slikarstvo na Pedagoškom fakultetu u Rijeci, Odsjek za likovnu kulturu u klasi prof. Ksenije Mogin. Izlagala s labinskim likovnim krugom.

Josip Srblin

Rođen u Svetom Petru u Šumi 1961. Završio srednju pomorsku školu u Bakru. Ostvario nekoliko samostalnih i skupnih izložaba s labinskim likovnim krugom.

Vinko Šaina

Rođen u Puli 1953. Završio Školu primijenjene umjetnosti u Splitu, Odsjek grafike (1972.). Uz slikarstvo i grafiku, bavi se dizajnom, zidnom dekoracijom, opremom slika i galerijskom djelatnošću. Voditelj galerije *Alvona* u Labinu. Izlagao na četrdesetak samostalnih i stotinjak skupnih izložaba u Hrvatskoj i inozemstvu. Za stvaralački rad višestruko nagrađivan. Slike mu se nalaze u brojnim muzejskim i

galerijskim ustanovama i privatnim zbirka. O njegovom stvaranju snimljen je film *Slika-slikopisi Šaina* (produkcija HRT 2009.). Član HDLU Zagreb, HDLU Istre, Labinskih ateliera.

Narcisa Adalgisa Škopac

Rođena u Puli 1969. Diplomirala slikarstvo na Pedagoškom fakultetu u Rijeci, Odsjek za likovnu kulturu u klasi prof. Ksenije Mogin (1991.). Predaje likovnu kulturu u osnovnim školama u Labinu i Nedešćini. Organizira likovne radionice za djecu. Uz slikarstvo, bavi se keramikom, scenografijom, kostimografijom, modnim izričajem i ilustracijom. Ostvarila brojne samostalne i skupne izložbe u Hrvatskoj i inozemstvu. Redovito nastupa na Labinskim uzletima likovnosti. Povodom desete obljetnice stvaranja (1998.) objavila dvojezičnu antologiju likovnih kritika pod nazivom *Boje podmorja* (autor Marino Steffè). Na međunarodnom bijenalu *Camerot Arte* 2005. izabrana među dvadeset umjetnika za stalni postav prestižnoga talijanskog muzeja. Članica HDLU Istre.

Sanja Švrljuga Milić

Rođena u Zagrebu 1959. Diplomirala likovnu umjetnost, Odsjek grafike na Pedagoškom fakultetu u Rijeci (1985.) u klasi prof. Josipa Butkovića. Godine 1988. stručno se usavršavala na École Nationale Supérieure des Beaux – Arts u Parizu u klasi prof. Ricarda Licate. Izlagala na 37 samostalnih izložaba i na brojnim skupnim izložbama (oko 180) u Hrvatskoj i inozemstvu. Članica Metal Guru-a (umjetničke frakcije Labin Art Expressa), Hrvatskog društva likovnih umjetnika i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Voditeljica galerije multimedijalnog centra Lamparna i umjetnička direktorica Bijenala industrijske umjetnosti. Za svoje likovno djelovanje višestruko nagrađivana. Dobitnica Otkupne nagrade Grada Labina na Labinskom uzletu likovnosti 2000. i 2010. Preminula u Rijeci 2015., sahranjena na groblju Trsat.

Davorka Vadanjel

Rođena u Rijeci 1952. Diplomirala na Pedagoškoj akademiji u Rijeci 1973., Odsjek likovnih umjetnosti. Učiteljica likovne kulture u osnovnim školama u Potpićnu i Čepiću. Uz slikarstvo, bavi se dramskim stvaralaštvom mladih, scenografijom i kostimografijom za što je višestruko nagrađivana. Autorica je dokumentarnog filma *Naše niti*. Sudjelovala na izložbama LUMS-a u Rijeci i na Labinskim uzletima likovnosti.

Ivona Verbanac

Rođena u Puli 1977. Završila Školu primijenjene umjetnosti i dizajna u Puli. Od 1996. do 1999. studentica Filozofskog fakulteta u Rijeci, Odsjek likovne kulture, smjer umjetnička grafika, u klasi prof. Maje Franković. Godine 2002. pohađala jedan semestar na Univerzitetu u Barceloni (Španjolska), Odsjek za dizajn na Fakultetu likovnih umjetnosti (tu je realizirala diplomsku radnju u suradnji s prof. Jesus de Hoyom). Diplomirala 2003. na Nuova Accademia di Belle Arti Milano (Italija), smjer Grafički dizajn, u klasi prof. Angela Collele. Od 2004. bavi se multimedijским instalacijama, performansom i grafičkim dizajnom. Samostalno izlaže od 1998. Ostvarila niz performansa i edukacijskih projekata, brojne samostalne i skupne izložbe u Hrvatskoj i u inozemstvu. Dobitnica nekoliko nagrada i priznanja. Članica HDLU Istre, ULUPUH, HZSU.

Lorena Verbanac

Rođena u Vinežu kraj Labina 1973. Završila Školu primijenjene umjetnosti i dizajna u Puli. Izlagala na skupnim izložbama u Krasici kraj Buja (2007.), u Grožnjanu (Ex tempore, 2007.), u Labinu (izložba samoukih umjetnika, dobitnica 2. nagrade, 2008.), na Labinskom uzletu likovnosti (2015.).

Ljiljana Vlačić

Rođena u Puli 1970. Diplomirala slikarstvo na Accademia di Belle Arti di Venezia (Italija) 1996. u klasi prof. Umberta Barellea. Izlagala na više samostalnih i skupnih izložaba u Hrvatskoj i inozemstvu. Od 2003. do 2011. živjela i radila u Zimbabveu (Afrika). Dobitnica Otkupne nagrade Grada Labina na Labinskom uzletu likovnosti 1999. Članica HDLU Istre.

Rosana Zupčić Smoković

Rođena u Puli 1981. Završila Školu primijenjenih umjetnosti i dizajna u Puli. Diplomirala grafiku na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci u klasi prof. Jasne Šikanja (2007.). Od 1996. sudjeluje na brojnim skupnim izložbama i projektima. Samostalno izlagala u Crikvenici, Poreču (2014.), Malinskoj, Pićnu (2015.). Učiteljica likovne kulture u Osnovnoj školi *Monte Zaro* u Puli. Dobitnica Otkupne nagrade Grada Labina na Labinskom uzletu likovnosti 2013.

